د تواریخ دویم کِتاب

د حضرت سلیمان د حِکمت دپاره دُعا غوښتل

١ (١) د داؤد بادشاه زوئ سلیمان خپله بادشاهی ښهٔ مضبوطه کړه او مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ پاک د هغهٔ مل وو او هغه یې
ډېر طاقتور کړو. (٢) سلیمان بادشاه هغه ټولو آفسرانو له چې د زرو سرو او سلو سرو د ډلو مشران وُو، د حکومت ټولو
آفسرانو او کورَنو ټولو مشرانو له حُکم ورکړو، (٣) هغوئ ته یې دا وفرمائیل چې د هغهٔ سره په جبعون کښې د عبادت ځائ ته
لاړ شی. هغوئ هلته ځکه لاړل چې دا هغه ځائ وو چرته چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه لګېدلې وه، کومه چې د مالِک
خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ په بیابان کښې جوړه کړې وه. (٤) داؤد د لوظ صندوق د مخکښې نه د قِریَت‌یعریم نه هغه خېمې
ته راوړے وو چې کومه یې د دې دپاره په یروشلم کښې جوړه کړې وه. (٥) خو د زېړو کومه قربان‌ګاه چې د حُور نمسی او د
اوری زوئ بضلی‌ایل جوړه کړې وه هغه هلته په جبعون کښې د مالِک خُدائ د مقدسې خېمې په مخکښې پرته وه. سلیمان
بادشاه او ټولو خلقو هلته مالِک خُدائ ته سوال وکړو. (٦) سلیمان د مالِک خُدائ په حضور کښې قربان‌ګاه ته وختلو، کومه
چې د مالِک خُدائ د مقدسې خېمې په مخکښې پرته وه او په هغې باندې یې یو زر سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. (٧) په هغه
شپه خُدائ پاک سلیمان ته خرګند شو او ورته یې وفرمائیل، "چې څهٔ غوارې نو وې غواړه چې زهٔ یې درکړم." (٨) سلیمان
ورته وفرمائیل، "تا زما پلار داؤد ته همېشه لویه مینه ښودلې ده او اوس دې زهٔ د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ کړے یم. (٩) اے
مالِکه خُدایه پاکه، هغه وعده پوره کړه چې زما د پلار سره دې کړې ده. تا زهٔ په هغه خلقو بادشاه جوړ کړے یم چې څوک د
زمکې د شګو په شان ډېر دی، (١٠) نو ما له پوهه او حِکمت راکړه چې هغوئ په سمه لار باندې بوځم. څوک داسې شته چې ستا
په دې لوئ قوم باندې حکومت وکړی؟" (١١) خُدائ پاک سلیمان ته وفرمائیل، "تا جائیداد، دولت، عزت، یا د هغه خلقو مرګ نهٔ
دے غوښتلے چې ستا نه نفرت کوی او د اوږد عُمر سوال دې هم نهٔ دے کړے، خو تا د حِکمت او پوهې سوال کړے دے چې
زما په هغه خلقو باندې حکومت وکړې چې په چا باندې ما بادشاه جوړ کړې یې، (١٢) نو ځکه زهٔ به تا له حِکمت او پوهه
درکړم. او د دې نه علاوه، زهٔ به تا له دومره دولت، خزانې او عزت درکړم چې نهٔ به د دې نه مخکښې یو بادشاه ته مِلاو شوی
وی او نهٔ به وروستو چا ته کله هم مِلاو شی."

د حضرت سلیمان بادشاه طاقت او دولت

(١٣) نو سلیمان په جبعون کښې د عبادت د ځائ نه لاړو، چرته چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه وه او یروشلم ته راواپس
شو. هلته هغهٔ په اِسرائیل حکومت کولو. (١٤) هغهٔ هلته د څوارلسو سوو جنګی ګاډو او دولس زرو په آسونو سوارو کسانو یو
لښکر جوړ کړو، د هغوئ څهٔ کسان یې په یروشلم کښې وساتل او باقی نور یې په مختلفو ښارونو کښې کښېنول. (١٥) د هغهٔ د
بادشاهۍ په دوران کښې سپین زر او سرهٔ زر په یروشلم کښې د کاڼو په شان عام شول او دیار دومره زیات وُو لکه چې د غرونو
په لمنو کښې بې‌شمېره چنارونه وی. (١٦-١٧) د سلیمان سوداګرو د هغهٔ آسونه او جنګی ګاډی د مِصر او قوعی په علاقو کښې
اخستلې، هغوئ یوه جنګی ګاډی په شپږ سوه د سپینو زرو سیکو باندې او یو آس د سپینو زرو په یو نیم سل سیکو باندې
اخستلو. هغوئ په حِتی او شامی بادشاهانو باندې هم آسونه او جنګی ګاډی خرڅولې.

د خُدائ پاک د کور د عمارت دپاره تیارے کول

٢ (١) سلیمان فیصله وکړه چې یو کور جوړ کړی چرته به چې د مالِک خُدائ د نوم عبادت کیږی او د خپل ځان دپاره یو
شاهی محل هم جوړ کړی. (٢) هغهٔ اویا زره سړی د سامان راوړلو او اتیا زره سړی یې د غرونو نه د کاڼو د راویستلو دپاره
مقرر کړل. درې زره او شپږ سوه داسې نور سړی وُو چې د کار مشری یې کوله. (٣) سلیمان د صور بادشاه حیرام له یو پېغام

ولېږلو چې، ”ما له د دِيار لرګى راولېږه لکه څنګه چې تا زما پلار داؤد له لېږلى وُو چې کله هغهٔ محل جوړولو. ۴ زهٔ د مالِک
خُدائ زما د خُدائ پاک د نوم د درناوى دپاره يو کور جوړوم. دا به يو مخصوص ځائ وى چرته به چې د هغهٔ په مخکښې
خوشبوئى سوزولے شى، د قربانۍ خاص روټۍ پېش کولے شى او چې په هر سحر او ماښام، د سبت په ورځ، د نوې مياشتې په
اخترونو او د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک په نورو مقررو اخترونو باندې سوزېدونکې نذرانې پېش کولے شى. هغهٔ اِسرائيل
له حُکم ورکړے دے چې دا کار به د همېشه دپاره کوئ. ۵ زهٔ چې کوم کور جوړوم نو هغه به عظيم کور وى، ځکه چې
زمونږ خُدائ پاک د نورو ټولو معبودانو نه لوئ دے. ۶ خو په حقيقت کښې بيا هم څوک د خُدائ پاک دپاره کور نهٔ شى
جوړولے، ځکه چې په لويو آسمانونو کښې هغه نهٔ شى ځائېدلے. نو زهٔ څوک يم چې د هغهٔ دپاره يو کور جوړ کړم، بغېر د دې
نه چې يو ځائ جوړ کړم چې د هغهٔ په وړاندې په کښې نذرانې پېش کېږى؟ ۷ نو ما له يو سړے راولېږه چې په نقش نګارى
کښې، د سرو زرو، سپينو زرو، زېړو او اوسپنې په کار کښې او د آسمانى رنګ، کاسنى او د سور رنګ کپړه جوړولو کښې ماهِر
وى. هغه به د يهوداه او يروشلم کاريګرو سره کار کوى کوم چې زما پلار داؤد خوښ کړى دى. ۸ ما ته پته ده چې ستاسو د
لرګو وهونکى سړى ډېر تکړه دى، نو ما له د لبنان نه د دِيار، سبر وني او صُندل لرګى راولېږه. زما سړى به ستاسو د سړو مدد
کوى، ۹ چې ډېر زيات لرګى تيار کړى، ځکه چې زما د خُدائ پاک د کوم کور د جوړولو اراده ده هغه به لوئ او بې‌مثاله وى.
۱۰ ګوره، ستا د کاريګرانو په مزدورۍ کښې به دوه زره ټنه غنم او دوه زره ټنه اوربشې، څلور لاکه ليټره مے او څلور لاکه
ليټره د زيتُونو تېل درولېږم.“ ۱۱ د صور بادشاه حيرام سليمان له په جواب کښې يو خط ولېږلو. هغهٔ ورته ليکلى وُو، ”مالِک
خُدائ د خپلو خلقو سره مينه کوى نو په دې وجه هغهٔ ته د هغوئ بادشاه جوړ کړې. ۱۲ د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ
پاک ثناء صِفت دې وى، چې د آسمان او زمکې پېدا کوونکے دے. هغهٔ داؤد بادشاه له يو هوښيار زوئ ورکړے دے، چې د
پوهې او مهارت خاوند دے، چې اوس د هغهٔ منصوبه دا ده چې د مالِک خُدائ دپاره يو کور او د خپل ځان دپاره يو محل جوړ
کړى. ۱۳ زهٔ تا له يو قابل او تکړه اُستاذ درلېږم چې د هغهٔ نوم حيرام دے. ۱۴ د هغهٔ مور د دان د قبيلې وه او د هغهٔ پلار د
صور اصلى اوسېدونکے وو. هغه د سرو زرو، سپينو زرو، زېړو، اوسپنې، کاڼو او د لرګو د څيزونو په جوړولو باندې پوهېږى.
هغه د آسمانى رنګ، کاسنى او سور رنګ او د لټې د کپړې په کار پوهېږى. هغه هر قِسم پاڅهٔ ليکل کولے شى او چې هغهٔ له هر
څنګه نقشه ورکړے شى نو په هغې عمل کولے شى. هغه پرېږده چې ستا د تکړه کاريګرو سره او د هغوئ سره کار وکړى چا
چې ستا د پلار يعنې د داؤد بادشاه دپاره کار کړے وو. ۱۵ نو اوس مونږ له هغه غنم، اوربشې، مے او د زيتُونو تېل راولېږه
چې تا يې وعده کړې ده. ۱۶ د لبنان په غرونو کښې به مونږ هغه ټول د دِيار لرګى ووهو چې تا ته يې ضرورت دے، هغه به د يو
بل سره د کشتۍ په شان وتړُو او په سمندر کښې به يې روان کړُو چې تر يافا پورې ورسيږى. د هغه ځائ نه يې ته يروشلم ته
وړلے شې.“

د خُدائ پاک د کور جوړېدل شروع کېدل

۱۷ سليمان بادشاه د هغه ټولو مسافرو مردم‌شمارى وکړه چې هغوئ د بنى اِسرائيل په مُلک کښې اوسېدل، هم هغه شان
مردم‌شمارى څنګه چې د هغهٔ پلار داؤد اخستې وه. هلته يو لاک درې پنځوس زره او شپږ سوه مسافر اوسېدونکى وُو. ۱۸ هغهٔ
اويا زره کسان د سامان د وړلو راوړلو دپاره او اتيا زره کسان يې په غرونو کښې د کاڼو پرې کولو دپاره مقرر کړل او درې زره
او شپږ سوه مشران يې د دې دپاره مقرر کړل چې د خلقو نه کار اخلى.

۳ ۱ نو سليمان په يروشلم کښې د موریاه په غر د مالِک خُدائ د کور جوړول شروع کړل، چرته چې مالِک خُدائ د هغهٔ
پلار داؤد ته راڅرګند شوے وو. د مالِک خُدائ کور د اُرنان يبوسى په درمند جوړ شو، کوم ځائ چې داؤد خوښ کړے وو.
۲ او د هغې جوړېدل د هغهٔ د بادشاهۍ د څلورم کال د دوېمې مياشتې په دوېمه ورځ شروع شُو. ۳ سليمان چې د خُدائ
پاک د کور کوم بنياد کېښودو هغه تقريباً دېرش ګزه اوږد او تقريباً لس ګزه پلن وو. ۴ د ننوتلو کوټه د کور د پوره پلنوالى
هومره يعنې تقريباً لس ګزه وه او تقريباً شپېتهٔ ګزه اوچته وه. د کوټې دننه دېوالونه او چت په سوچه سرو زرو باندې پټ وو.
۵ په لويه کوټه باندې د دِيار د لرګى تختې لګولے شوې وې چې په سوچه سرو زرو باندې پټې وې، چې په دې باندې د

کجورو د ونو ګُلکارۍ شوې وه او د زنځیرونو نمونې ورباندې جوړې شوې وې. (٦) بادشاه د خُدائ پاک کور د قیمتی کاڼو او
د پروائم د مُلک د سرو زرو سره ښائسته کړو. (٧) هغهٔ د کور د دېوالونو، د تختو او دروازو پټولو دپاره سرهٔ زر استعمال کړل،
کاریګرو په دېوالونو باندې د وزرو والا مخلوق نقشې هم جوړې کړې، (٨) د دننۍ کوټې نوم زیات مقدس ځائ وو، چې تقریباً
لس ګزه اوږده او لس ګزه پلنه وه، چې د کور د پوره پلنوالی هومره وه. د زیات مقدس ځائ د دېوالونو پټولو دپاره د شلو ټنو نه
زیات سرهٔ زر استعمال شوی ؤو، (٩) تقریباً نیم سېر سرهٔ زر د مېخونو د جوړولو دپاره استعمال شوی ؤو او د برنو کوټو
دېوالونه هم په سرو زرو باندې پټ ؤو. (١٠) بادشاه خپلو کاریګرو له دا حُکم هم ورکړو چې د وزرو والا مخلوق د اوسپنې نه
جوړ کړئ، په سرو زرو یې پټ کړئ او په زیات مقدس ځائ کښې یې کېږدئ. ١١-١٣هلته دا ځنګ په ځنګ دروازې ته مخامخ
ودرولے شوی ؤو. د هر یو دوه وزر ؤو، چې هر یو تقریباً دوه نیم ګزه پلن وو، وزر یې داسې خوارهٔ ؤو چې د کوټې په مینځ
کښې د یو بل سره مِلاوېدل او په بل طرف باندې د کوټې دېوال ته رسېدلی ؤو، چې پوره پلنوالے یې تقریباً لس ګزه وو. (١٤) د
زیات مقدس ځائ یوه پرده د مهینې لټې نه جوړه وه، چې د آسمانی، کاسنی او سور رنګ د وزرو والا مخلوق د شکلونو کار
ورباندې شوے وو.

د زېړو دوه ستنې

(١٥) بادشاه دوه ستنې جوړې کړې چې هره یوه تقریباً اوولس ګزه لوړه وه او د خُدائ پاک د کور په مخکښې یې ولګولې. د
هرې ستنې دپاسه تقریباً درې ګزه لوړ تاجونه ؤو. (١٦) د ستنو سرونه د زنځیرونو د کَړو په شکلونو او په سلو انارو باندې
ښائسته کړے شوی ؤو. (١٧) ستنې د خُدائ پاک د کور د ننوتلو په طرفونو باندې لګولے شوې وې، د جنوب په طرف باندې
چې کومه ستنه لګولے شوې وه د هغې نوم یکین وو او چې په شمالی طرف باندې وه د هغې نوم بوعز وو.

د خُدائ پاک د کور سامان

۴ (١) د سلیمان بادشاه یوه د زېړو قربانګاه وه، کومه چې تقریباً لس ګزه اوږده، لس ګزه پلنه او پینځهٔ ګزه اوچته وه. (٢)
هغهٔ د زېړو یوه ګول ډېګۍ هم جوړه کړه چې تقریباً درې ګزه ډُوبه وه، مینځ یې پینځهٔ ګزه وو او پینځلس ګزه غټه وه. (٣) د
ډېګۍ ګېرچاپېره په ټوله بهرنۍ څنډه باندې د یو بل دپاسه د ښائسته ښکارېدو دوه قطارونه ؤو. د ښائسته ښکارېدو دا قطارونه د
غوَیانو د بُتانو په شکل کښې ؤو، چې دا ټول د پوره ډېګۍ سره یوه ټُکړه شوی ؤو. (٤) ډېګۍ د زېړو د دولسو غوَیو په شا باندې
پرته وه چې د غوَیو مخونه بهر ؤو، چې په څلورو واړو طرفونو باندې درې درې غوَیو مخونه اړولی ؤو. (٥) د ډېګۍ طرفونه درې
اِنچې غټ ؤو. د دې څنډه د پیالۍ د څنډې په شان وه، چې د نیلوفر د ګل په شان ښکارېده. په ډېګۍ کښې تقریباً شپېتهٔ زره
لیټره اوبهٔ راتلې. (٦) هغوئ لس ښانکونه هم جوړ کړل، چې پینځهٔ د خُدائ پاک د کور په جنوبی طرف باندې او پینځهٔ په
شمالی طرف باندې کېښودلے شول. دا د ځناورو د برخو په کنګالولو کښې استعمالېدل کوم چې د نذرانې په توګه سوزولے
کېدل. په غټه ډېګۍ کښې اوبو د اِمامانو دپاره وې چې د وینځلو دپاره یې استعمالولې. (٧)-(٨) د اصُولو په مطابق هغوئ لس د
سرو زرو ډیوټ او لس مېزونه جوړ کړل او د خُدائ پاک د کور په لویه کوټه کښې یې کېښودل، چې په هر طرف باندې پینځهٔ
ډیوټ او پینځهٔ مېزونه ؤو. هغوئ سل د سرو زرو جامونه هم جوړ کړل. (٩) هغوئ د اِمامانو دپاره یو دربار هم جوړ کړو او یو
بهرنے لوئ دربار یې هم جوړ کړو. هغوئ دربار ته د ننوتلو دپاره دروازې هم جوړې کړې او دا دروازې یې په زېړو باندې پټې
کړې. (١٠) ډېګۍ د خُدائ پاک د کور د نمرخاتهٔ جنوبی طرف ګوټ سره نزدې اېښودے شوې وه. ١١-١٦حیرام لوښی، بېلچۍ او
جامونه هم جوړ کړل. هغهٔ دا هر څهٔ هغسې مکمل کړل چې څنګه یې د سلیمان بادشاه سره وعده کړې وه چې د خُدائ پاک د
کور دپاره به یې جوړوی: دوه ستنې، د ستنو دپاسه دوه د جامونو په شان تاجونه، په هر تاج باندې د زنځیر د کَړو شکلونه، د
زېړو څلور سوه انار چې د هر تاج نه ګېرچاپېره په دوو قطارونو کښې ؤو، لس ګاډۍ، لس ښانکونه، یوه ډېګۍ، دولس غوَیی چې
ډېګۍ ورباندې پرته وه، لوښی، بېلچې او درې غاښی. د کاریګرو مشر حیرام دا هر څهٔ د پرقېدونکو زېړو نه جوړ کړل، لکه څنګه
چې سلیمان بادشاه حُکم کړے وو، چې دا دې د مالِک خُدائ په کور کښې استعمال شی. ١٧بادشاه دا هر څهٔ د اُردن په مېدان

کښې د سُکات او صریده په مینځ کښې په بټۍ کښې جوړ کړی ؤو. ۱۸دومره زیات سامان په کښې جوړ شوے وو چې هیچا هم
د هغه زېړو تول وزن معلوم نۀ کړو چې په دې کښې استعمال شوی ؤو. ۱۹سلیمان بادشاه د خُدائ پاک د کور دپاره د سرو
زرو دا سامان هم جوړ کړے وو، قربانګاه او خُدائ پاک ته د پېش کړے شوې روټۍ مېز، ۲۰ډیوټ او د ښو سرو زرو ډیوې
چې د منصوبې په مطابق د زیات مقدس ځائ ته مخامخ بلېدې، ۲۱د ګلونو ښائسته والے، ډیوې او چمټې، ۲۲د ډیوو
سرپوښونه، جامونه، د خوشبوئ لوښی او د بلو سکارو وړلو دپاره استعمالېدونکی لوښی. دا ټول ځیزونه د سوچه سرو زرو نه
جوړ شوی ؤو. د خُدائ پاک د کور بهرنۍ دروازې او د زیات مقدس ځائ دروازې په سرو زرو باندې پټې کړے شوې وې.

۵ ① کله چې سلیمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور ټول کار ختم کړو، نو هغۀ د خُدائ پاک د کور په خزانو کښې هغه ټول
ځیزونه کېښودل کوم چې د هغۀ پلار داؤد مالِک خُدائ ته وقف کړی ؤو یعنې سپین زر، سرۀ زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالِک خُدائ کور ته راوړلے کېدل

② بیا سلیمان بادشاه د قبیلو او د بنی اِسرائیلو د ډلو ټول مشران راوغوښتل چې په یروشلم کښې راغونډ شی، او د مالِک
خُدائ د لوظ صندوق د داؤد د ښار صیون نه یوسی. ③ نو هغوئ ټول د جونګړو د اختر په وخت کښې راغونډ شول. ④ کله
چې ټول مشران راغونډ شول، نو بیا لیویانو د لوظ صندوق اوچت کړو. ⑤ هغوئ دا د خُدائ پاک کور ته راوړو. اِمامانو او
لیویانو هم د مالِک خُدائ د حضور خېمه او د دې ټول سامان د خُدائ پاک کور ته یوړو. ⑥ سلیمان بادشاه او ټول بنی
اِسرائیلیان د لوظ صندوق په مخکښې راغونډ شول او دومره ډېر ګډان او غواوې یې حلال کړل چې هغه د شمېر نه بهر ؤو. ⑦
بیا اِمامانو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق د خپل خاص ځائ یعنې د خُدائ پاک د کور دننی زیات مقدس ځائ ته راوړو او د
وزرو والا مخلوق لاندې یې کېښودو. ⑧ د هغوئ خورو ورو وزرو د لوظ صندوق او د وړلو بازوګان پټ کړل. ⑨ کۀ څوک
د زیات مقدس ځائ په مخکښې ولاړ وو نو هغوئ دا بازوګان لیدلے شول ځکه چې دا اوږدۀ وو، خو د بل یو ځائ نه هم نۀ
ښکارېدل. هغه بازوګان تر ننه پورې هلته دی. ⑩ د لوظ صندوق دننه د کاڼو د هغه دوو تختو نه بغېر هیڅ هم نۀ ؤو کومې چې
موسیٰ د سینا د غرۀ سره په کښې ایښې وې، دا په هغه وخت کښې شوی ؤو چې کله بنی اِسرائیلیان د مِصر نه راروان ؤو او
مالِک خُدائ د هغوئ سره یو لوظ وکړو.

د مالِک خُدائ جلال

۱۱-۱۳کۀ د اِمامانو د خِدمت وار وو او کۀ نه، خو چې کوم اِمامان هلته موجود وو هغوئ خپل ځانونه پاک کړل او د مقدس
ځائ نه لاړل. ټولو لیویانو موسیقارانو، آسف، هیمان او یدوتون او د هغوئ ټولو خپلوانو د لټې جامې اغوستې وې. لیویان د
چمټو او بینجو سره د قربانګاه سره نزدې نمرخاتۀ طرف ته ولاړ ؤو او د هغوئ سره یو سل او شل اِمامان ؤو چې بیګلې یې
غږولې. د سندرغاړو او بیګلو غږوونکو آواز او ساز به په یو ځائ اوچتېدو چې د مالِک خُدائ ثناء صِفت او شُکر ادا کړی.
ورسره یې بیګل، چمټې او نور ځیزونه غږول، هغوئ به آواز اوچتولو او د مالِک خُدائ یې داسې صِفت کولو، "د مالِک خُدائ
ثناء صِفت بیان کړئ، ځکه چې هغه مهربان دے، او د هغۀ مینه ابدی ده." بیا د مالِک خُدائ کور د وریځې نه ډک شو. ⑭ نو
اِمامانو د وریځې په وجه خِدمت نۀ شو تر سره کولے، ځکه چې د مالِک خُدائ جلال د خُدائ پاک کور ډک کړے وو.

د حضرت سلیمان خلقو ته تقریر کول

۶ ① بیا سلیمان دُعا وکړه، "مالِکه خُدایه، تا په تکه توره وریځ کښې اوسېدل خوښ کړی دی. ② اوس ما ستا دپاره یو
عظیم کور جوړ کړے دے، یو داسې ځائ چې د همېشه دپاره به په کښې اوسېږې." ③ ټول بنی اِسرائیلیان هلته ولاړ ؤو.
بادشاه هغوئ ته مخ ورواړولو او د هغوئ دپاره یې د خُدائ پاک نه برکت وغوښتلو. ④ هغۀ وفرمائیل، "د مالِک خُدائ د بنی

اِسرائيلو خُدائ پاک ثناء صِفت دې وى. هغهٔ چې زما د پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه يې پوره کړې ده کله چې هغهٔ
وفرمائيل چې (۵) د هغه وخت نه چې د کله نه مې خپل خلق د مِصر نه راويستى دى تر اوسه پورې ما د بنى اِسرائيلو په مُلک
کښې يو ښار هم نۀ دے خوښ کړے چې هلته زما د عبادت دپاره يو کور جوړ کړے شى او ما هيڅ څوک هم نۀ دے خوښ
کړے چې زما د خلقو بنى اِسرائيلو مشرى وکړى. (۶) خو اوس ما يروشلم خوښ کړے دے چې دا به هغه ځائ وى چرته چې
به زما عبادت کيږى او ما داؤد خوښ کړے دے چې زما په خلقو يعنې بنى اِسرائيلو باندې حکومت کوى.“ (۷) او سليمان
خپله خبره جارى وساتله، ”زما د پلار داؤد منصوبه دا وه چې د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک د عبادت دپاره يو کور
جوړ کړى، (۸) خو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل چې زما د نوم د درناوى دپاره د يو کور جوړولو په غوښتلو کښې تۀ په حقه
يې، (۹) خو تۀ به هغه هيڅکله جوړ نۀ کړې بلکې هغه به ستا خپل زوئ وى چې زما دپاره کور جوړ کړى. (۱۰) اوس مالِک
خُدائ خپله وعده پوره کړې ده، زۀ د خپل پلار نه پس د بنى اِسرائيلو بادشاه جوړ شوے يم او ما د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو
خُدائ پاک د نوم درناوى دپاره يو کور جوړ کړے دے. (۱۱) ما په هغه کور کښې د لوظ صندوق ايښے دے چې په هغې کښې د
هغه لوظ د کاڼو تختې دى کوم چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو سره کړے دے.“

د حضرت سليمان دُعا

(۱۲) بيا سليمان د خلقو په مخکښې لاړو او د قربان‌گاه په مخکښې وړاندې ودريدو او د دُعا دپاره يې لاسونه اوچت کړل. (۱۳)
سليمان د زيړو يو ممبر هم جوړ کړے وو او دا يې د دربار په مينځ کښې ايښے وو. دا اووهٔ نيم فټه اوږد اووهٔ نيم فټه پلن او
څلور نيم فټه اوچت وو. هغه په دې ممبر ودريدلو، او بيا ټيټ شو، د هلته نه هر چا هغه وليدو. بيا هلته نه هغهٔ آسمان طرف ته
خپل لاسونه اوچت کړل. (۱۴) هغهٔ سوال وکړو، ”اے مالِکه خُدايه، د بنى اِسرائيلو خُدايه پاکه. په ټول آسمان او زمکه کښې ستا
په شان خُدائ نشته. کله چې ستا خلق د زړۀ د اخلاصه ستا فرمانبردارى کوى نو تۀ هغوئ سره خپل لوظ پوره کوې او هغوئ
ته خپله مينه ښائې. (۱۵) تا چې د خپل خِدمت کوونکى زما د پلار داؤد سره کومه وعده کړې ده نو هغه دې ټوله نن په خپله پوره
کړې ده. (۱۶) نو اوس مالِکه خُدايه د بنى اِسرائيلو خُدايه پاکه، هم هغه وعده هم پوره کړه چې کومه تا زما پلار سره کړې ده چې
هغهٔ ته دې فرمائيلى وُو چې د هغهٔ د اولاد نه به هميشه داسې يو کس وى چې په بنى اِسرائيلو به بادشاهى کوى، کۀ هغوئ د هغهٔ
په شان ستا په قانون باندې په توجو سره عمل کوى. (۱۷) نو اوس مالِکه خُدايه د بنى اِسرائيلو خُدايه پاکه، هغه هر څۀ پوره کړه
چې تا د خپل خِدمت کوونکى داؤد سره وعده کړې ده. (۱۸) خو اے خُدايه پاکه، ولې تۀ به په رښتيا د بنيادمو سره اوسيږې؟
ستا هستى خو دومره لويه ده چې آسمانونه، لوئ آسمانونه هم ستا دپاره واړۀ دى نو بيا دا کور خو ډېر زيات وړوکے دے چې
ما جوړ کړے دے. (۱۹) مالِکه خُدايه زما خُدايه پاکه، زۀ ستا خِدمت کوونکے يم. زما سوال واوره او چې ما کوم سوال درته
کړے دے هغه پوره کړه. (۲۰) تۀ په دې کور او په دې ځائ باندې شپه او ورځ نظر ساته چې تا فرمائيلى دى چې تۀ به دلته خپل
نوم بردې. زۀ چې دې ځائ ته مخامخ کومه او دُعا کوم نو هغه هميشه اوره. (۲۱) د خپل خِدمت کوونکى دُعاګانې او د خپلو
خلقو بنى اِسرائيلو دُعاګانې اوره چې کله هغوئ دې ځائ ته مخ کوى او دُعا کوى. تۀ په آسمان کښې اوره چرته چې تۀ اوسيږې
او چې کله تۀ اورې نو معافى کوه. (۲۲) کله چې په يو کس اِلزام ولګوى چې بل چا ورسره بد کړى دى او په دې کور کښې ستا
قربان‌ګاه ته راوستلے شى چې هغه قسم وکړى چې بې‌ګناه دے، (۲۳) نو اے مالِکه خُدايه، په آسمان کښې اوره او د خپلو
خِدمت کوونکو عدالت کوه. مجرم له هغه شان سزا ورکوه چې څنګه يې حقدار وى او چې څوک بې‌ګناه وى نو هغه پريږده.
(۲۴) کله چې ستا خلق بنى اِسرائيليان د خپلو دشمنانو نه شکست وخورى ځکه چې هغوئ به ستا خِلاف ګناه کړې وى او چې
بيا هغوئ تا ته راوګرځى او دې کور ته راشى او تا ته په عاجزى سره د معافۍ دپاره سوال وکړى، (۲۵) نو په آسمان کښې د
هغوئ سوال اوره. د خپلو خلقو سزا معاف کوه او واپس يې هغه مُلک ته راوله چې کوم تا هغوئ او د هغوئ پلار نيکۀ له
ورکړے دے. (۲۶) کله چې په دې وجه د آسمان نه باران ايسار شى چې ستا خلقو ګناه کړې وى او کله چې هغوئ په عاجزى
سره دې کور ته مخ کړى او توبه وباسى (۲۷) نو په آسمان کښې د هغوئ سوال اوره او د خپلو خِدمت کوونکو د بنى اِسرائيلو
ګناهونه معاف کوه او هغه څۀ ورته ښايه چې کوم صحيح وى. بيا اے مالِکه خُدايه، په دې خپل مُلک باندې باران راولېږه، کوم
چې تا خپلو خلقو له ورکړے دے چې د هميشه دپاره د هغوئ ميراث وى. (۲۸) کله چې په هغه مُلک کښې قحط، وبا وى يا د

ګرمي هوا يا د قحطۍ د مُولخانو په وجه فصلونه تباه کيږی، يا چې دشمنان ستا د خلقو ښار محاصره کړی، يا چې کله د هغوئ
په مينځ کښې يو مرض يا بيماری وی، (۲۹) نو د هغوئ دُعاګانې اوره. کۀ ستا د خلقو بنی اِسرائيلو نه هر څوک هم، د مصيبت
او تکليف په وخت کښې خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته اوچت کړی، (۳۰) نو د هغوئ سوال اوره. په آسمان کښې په خپل
کور کښې د هغوئ سوال اوره او هغوئ معاف کوه. صِرف تۀ د بنی آدم د زړۀ په منصوبو پوهيږې. هر چا سره هغه شان سلوک
کوه چې څنګه يې حقدار وی، (۳۱) نو چې داسې ستا خلق ستا نه يريږی او چې هغوئ هميشه ستا تابعداری کوی چې کله په هغه
مُلک کښې اوسيږی چې تا زمونږ پلار نيکۀ له ورکړے دے. (۳۲) د پردی مُلک هغه خلق چې په لرې مُلک کښې اوسيږی چې
هغوئ دا واوری چې تۀ څومره لوئ او طاقتور يې او د کار کولو دپاره تۀ هميشه څومره تيار يې او چې کله هغوئ د دُعا دپاره
دې کور ته راشی، (۳۳) نو تۀ د هغوئ سوال اوره. چرته چې تۀ اوسيږې، د هغوئ سوال اوره او هغه څۀ کوه چې دوئ يې
غواړی، نو چې داسې د ټولې دُنيا خلق دې ويپېژنی او ستا د خلقو بنی اِسرائيلو په شان ستا نه ويريږی. بيا به هغوئ ته پته ولګی
چې ما دا کوم کور جوړ کړے دے په دې پورې ستا نوم تړلے شوے دے. (۳۴) کله چې تۀ خپلو خلقو له حُکم ورکړې چې د
خپلو دشمنانو خِلاف جنګ له لاړ شئ او هغوئ تا ته سوال وکړی، چې هغوئ چرته هم وی او مخ يې دې ښار ته وی کوم چې تا
خوښ کړے دے او دې کور ته يې مخ وی کوم چې ما ستا دپاره جوړ کړے دے، (۳۵) نو د هغوئ سوال اوره. په آسمان کښې
د هغوئ سوال اوره او هغوئ له فتح ورکوه. (۳۶) کله چې ستا خلق ستا خِلاف ګناه وکړی او داسې هيڅ څوک نشته چې ګناه نۀ
کوی او په غصه کښې تۀ د هغوئ دشمنان پرېږدې چې هغوئ له شکست ورکړی او هغوئ يو بل مُلک ته قېديان بوځی، کۀ هغه
مُلک لرې هم وی، (۳۷) نو د خپلو خلقو سوال اوره. کۀ هلته په هغه مُلک کښې هغوئ توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او دا
اِقرار وکړی، چې مونږ ډېر ګناهګار او بدعمله يو، نو اے مالِکه خُدايه، د هغوئ سوال اوره. (۳۸) کۀ په هغه مُلک کښې هغوئ په
رښتيا او د زړۀ د اخلاصه توبه وباسی او سوال وکړی چې مخ يې دې مُلک ته وی کوم چې تا د هغوئ پلار نيکۀ له ورکړے
دے، هغه ښار چې کوم تا خوښ کړے دے او هغه کور چې ما ستا دپاره جوړ کړے دے، (۳۹) نو د هغوئ سوال اوره. په
آسمان کښې، چرته چې اوسيږې په هغوئ مهربان شه او د خپلو خلقو ټول ګناهونه معاف کوه. (۴۰) نو اے زما خُدايه پاکه،
مونږ ته وګوره او هغه دُعاګانې قبولې کړه چې په دې ځائ کښې شوې دی. (۴۱) مالِکه خُدايه اے خُدايه پاکه، د خپل لوظ
صندوق سره دې خاص ځائ ته دننه لاړ شه چې دا صندوق ستا د طاقت نښه ده. اے مالِکه خُدايه پاکه، ستا اِمامانو ته دې
خلاصون مِلاو شی او ستا ايماندار خِدمت کوونکی دې ستا د مهربانۍ په وجه خوشحاله وی. (۴۲) مالِکه خُدايه اے خُدايه پاکه،
کوم بادشاه چې تا خوښ کړے دے هغه مۀ رد کوه. هغه مينه ياده کړه چې کومه تا د خپل خِدمت کوونکی داؤد سره کړې ده.“

د خُدائ پاک د کور وقف کېدل

۷ (۱) کله چې سليمان بادشاه خپله دُعا ختمه کړه نو د آسمان نه اور راکوز شو او کومې نذرانې چې پېش کړے شوې وې
هغه يې وسوزولې او د خُدائ پاک کور د مالِک خُدائ د حضور د جلال نه ډک شو. (۲) اِمامان د مالِک خُدائ کور ته ځکه نۀ
شول ننوتلے چې د مالِک خُدائ کور د جلال نه ډک وو. (۳) کله چې ټولو بنی اِسرائيلو وليدل چې اور راکوزېدلو او د مالِک
خُدائ د جلال نه ډک حضور هغه کور ډک کړے وو، نو هغوئ پړمخې په زمکه وغورزېدل، سجده يې وکړه او د مالِک خُدائ په
ثناء صِفت کښې يې وفرمائيل، ”هغه مهربان دے، د هغۀ د وفا نه ډکه مينه د هميشه دپاره ده.“ (۴) بيا سليمان او ټولو خلقو
مالِک خُدائ ته نذرانې پېش کړې. (۵) هغۀ دوويشت زره څاروی او يو سل او شل زره ګډان د سلامتۍ نذرانې په توګه حلال
کړل. نو داسې هغۀ او ټولو خلقو د خُدائ پاک کور وقف کړو. (۶) اِمامان په هغه مقررو شوو ځايونو باندې ولاړ وُو او ليويان
ورسره وُو، هغوئ وفرمائيل، ”د هغۀ نۀ ختمېدونکې مينه د هميشه دپاره ده.“ هغوئ د موسيقۍ د هغه سامان سره په يو انداز
سندرې وئيلې کوم چې داؤد بادشاه د مالِک خُدائ د ثناء صِفت دپاره جوړ کړی وُو. ليويانو ته مخامخ اِمامانو بيګلې غږولې او
په دې دوران کښې ټول بنی اِسرائيليان ولاړ وُو. (۷) سليمان د دربار مرکزی حِصه وقف کړه، کوم ځائ چې د مالِک خُدائ د
کور په مخکښې وو او بيا يې هلته پوره سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د سلامتۍ د نذرانې وازګه يې پېش کړه، هغۀ داسې
ځکه وکړل چې هغۀ د ژېړو کومه قربانګاه جوړه کړې وه نو هغه قربانګاه د دې ټولو نذرانو دپاره ډېره وړه وه. (۸) سليمان او

ټولو بنی اِسرائيلو اووۀ ورځې د جونګړو اختر وکړو. هلته په شمال کښې د حمات دَرې نه واخله په جنوب کښې د مِصر د
سرحد پورې يوه لويه ګڼه وه. (٩) هغوئ اووۀ ورځې د قربانګاه د وقف کولو دپاره او اووۀ نورې ورځې د اختر دپاره ټېرې
کړې. په آخری ورځ هغوئ يو آخری تقريب وکړو، (١٠) په ورپسې ورځ يعنې د اوومې مياشتې په درويشتمه ورځ، سليمان خلق
کورونو ته ولېږل. هغوئ په هغه ټولو برکتونو باندې خوشحاله وُو کوم چې مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له، داؤد او سليمان له
ورکړی وُو.

د خُدائ پاک حضرت سليمان ته بيا ښکاره کېدل

(١١) کله چې سليمان بادشاه د مالِک خُدائ کور او محل او د دې دپاره ټولې منصوبې مکملې کړې، (١٢) نو مالِک خُدائ هغۀ ته
د شپې راښکاره شو او هغۀ ته يې وفرمائيل، "ما ستا دُعا اورېدلې ده او دا ځائ د يو داسې ځائ په توګه قبلوم چرته به چې ما ته
نذرانې پېش کيږی. (١٣) کله هم چې زۀ باران نۀ وروم يا د قحطۍ مُلخان راولېږم چې فصلونه وخوری او يا په خپلو خلقو باندې
يوه وبا راولېږم، (١٤) نو کۀ زما خلق څوک چې زما خپل خلق دی ما ته سوال وکړی او توبه وباسی او چې هغوئ کوم بد عمل
کوی د هغې نه راوګرځی، نو بيا به زۀ په آسمان کښې د هغوئ سوال واورم، د هغوئ ګناهونه به معاف کړم او د هغوئ زمکه به
بيا آباده کړم. (١٥) زۀ به په دې کور باندې نظر وساتم او چې په دې کور کښې کومې دُعاګانې وشی نو د هغې اورېدو دپاره به
تيار يم، (١٦) ځکه چې دا ما خوښ کړے دے او دا مې د دې دپاره پاک ګرځولے دے چې دلته به د تل دپاره زما عبادت کيږی.
زۀ به په دې باندې نظر ساتم او تل به يې حِفاظت کوم. (١٧) کۀ تۀ د خپل پلار داؤد په شان په وفادارۍ سره زما خِدمت کوې،
زما قانون منې او هغه هر څۀ کوې چې ما يې حُکم کړے دے، (١٨) نو زۀ به هغه وعده پوره کړم کومه چې ما ستا پلار داؤد
سره کړې وه کله چې ما هغۀ ته وفرمائيل چې په بنی اِسرائيلو کښې به ستا اولاد هميشه حکومت کوی. (١٩) خو کۀ تۀ او ستا
خلق کله هم هغه قانون او حُکمونه نۀ منئ چې ما تاسو له درکړی دی او د نورو معبودانو عبادت وکړئ، (٢٠) نو بيا به زۀ تاسو د
هغه مُلک نه لرې کړم چې ما درکړے دے او زۀ به دا کور پرېږدم چې ما دا ځائ د دې دپاره مخصوص کړے دے چرته به
چې زما عبادت کيږی. نو ټول قومونه به په دې پورې خندا کوی او سپکاوے به يې کوی. (٢١) دا کور اوس د شان او شوکت
والا دے خو چې بيا کله هم څوک په دې تېرېږی نو حېران به شی او تپوس به کوی چې، مالِک خُدائ د دې مُلک او د دې کور
سره داسې بد ولې کړی دی؟ (٢٢) نو خلق به په جواب کښې وائی چې، دا ځکه وشول چې هغوئ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک
پرېښودو، چا چې د هغوئ پلار نيکۀ د مِصر نه راوويستل. هغوئ نورو معبودانو ته وروا ورېدل او د هغوئ عبادت يې وکړو. نو
ځکه مالِک خُدائ په هغوئ باندې دا مصيبت راوستلو."

د حضرت سليمان کارنامې

٨ (١) سليمان په خپل محل او د مالِک خُدائ په کور جوړولو کښې شل کاله ولګول. (٢) هغۀ هغه ښارونه هم بيا جوړ کړل
چې حيرام بادشاه ورکړی وُو او بنی اِسرائيليان يې ورولېږل چې په هغې کښې اوسيږی. (٣) سليمان بيا حمات ضوباه ته لاړو
او دا علاقه يې قبضه کړه (٤) او په صحرا کښې د يَخو دېوالونو ښار تدمور يې بيا جوړ کړو. هغۀ په حمات کښې هغه ټول
ښارونه هم بيا جوړ کړل چې کوم ښارونه د ګودامونو دپاره استعمالېدل. (٥) سليمان دا ښارونه هم بيا جوړ کړل، پاسنے
بيت‌حورون او لاندينے بيت‌حورون چې دا د يَخو دېوالونو ښارونه وُو چې مضبوطې دروازې يې لرلې، (٦) د بعلات ښار، هغه
ټول ښارونه چې د سامان ګودامونه وُو او هغه ښارونه چرته چې د هغۀ آسونه او جنګی ګاډۍ ودرېدلې. هغۀ د يروشلم، لبنان او
د هغه ټولې علاقې چې د هغۀ په بادشاهۍ کښې وې، نو چې کوم آبادول غوښتل هغه يې سر ته ورسول او بادشاهی يې کوله. (٧)-
(٨) سليمان د کنعان د خلقو ټول اولاد داسې نوکران کړل چې په زور ترې نه کار اخستلے شو. دا هغه کسان وُو کوم چې بنی
اِسرائيلو نه ژوندی پاتې شوی وُو کله چې بنی اِسرائيلو هغه مُلک ونيولو. په دې کښې حِتيان، اموريان، فرزيان، حِويان او
يبوسيان وُو، چې د هغوئ اولاد تر نن ورځې پورې غلامان دی. (٩) د بنی اِسرائيلو نه په زور کار نۀ شو اخستلے، خو د
فوجيانو، آفسرانو، د جنګی ګاډو مشرانو او په آسونو سوارو کسانو په توګه يې خِدمت کولو. (١٠) سليمان د بنی اِسرائيلو نه دوه

نیم سوه آفسران مقرر کړل چې په دغه خلقو مشری وکړی. ⑪ سلیمان خپله ښځه یعنې د مِصر د فِرعون لور د داؤد د ښار نه
هغه کور ته بوتله چې کوم یې د هغې دپاره جوړ کړے وو. هغهٔ وفرمائیل، "هغه دې د بنی اِسرائیلو بادشاه داؤد په محل کښې نهٔ
اوسیږی، ځکه چې چرته د لوظ صندوق پاتې شوے وو نو هغه ځائ مقدس دے." ⑫ سلیمان په هغه قربانګاه باندې مالِک
خُدائ ته سوزېدونکې نذرانې پېش کړې کومه چې هغهٔ د خُدائ پاک د کور په مخکښې جوړه کړې وه. ⑬ هغهٔ د هرې مقدسې
ورځې دپاره د موسیٰ د شریعت د حُکم په مطابق سوزېدونکې نذرانې پېش کړې، د سبت د ورځو، د نوې میاشتې اخترونو او د
کال درې کلنی اخترونو: د پتیرې روټۍ اختر، د ربېلو اختر او د جونګړو اختر. ⑭ اِمامانو ته د ذمه وارو حواله کولو دپاره
سلیمان د خپل پلار داؤد په اصُولو باندې عمل وکړو. هغهٔ لیویان هم مقرر کړل چې په ثناء صِفت کولو کښې او د اِمامانو سره د
هغوئ په کارونو کښې مدد کوی. او هغهٔ د ډلو په مطابق په دروازو باندې څوکیداران هم ودرول، ځکه چې د خُدائ پاک خِدمت
کوونکی داؤد هم دغه شان حُکم کړے وو. ⑮ داؤد چې د خزانو او نورو معامِلو دپاره اِمامانو او لیویانو ته کوم اصُول ښودلی
وُو هغه پوره پوره سر ته رسېدلی وُو. ⑯ په هغه وخت کښې د سلیمان ټول کارونه پوره شول. د مالِک خُدائ د کور د بنیاد نه
واخله تر سر ته رسولو پورې د هغهٔ ټول کارونه په صحیح طریقې سره سر ته ورسېدل. ⑰ سلیمان عصیون‌جابر او ایلات ته
لاړو، دا د ادوم په علاقه کښې د بحرِقُلزم په غاړه د سمندری جهازونو ځایونه دی. ⑱ حیرام بادشاه د خپلو آفسرانو او د
تجربه‌کاره کشتو چلوونکو د مشرئ لاندې هغهٔ له سمندری جهازُونه ولېږل. هغوئ د سلیمان د آفسرانو سره د اوفیر مُلک ته
جهازُونه بوتلل او سلیمان له یې د پینځلسو زرو کلو نه زیات سرهٔ زر راوړل.

د مَلِکه شیبا ملاقات

۹ ① د شیبا مُلک مَلِکه د سلیمان شُهرت نه خبر شوه او هغه یروشلم ته راغله چې په مشکلو سوالونو د هغهٔ امتحان واخلی.
هغې ځان سره یوه لویه ډله راوسته او داسې اوښان یې هم راوستل چې په مصالحو، قیمتی کاڼو او په لوئ مِقدار کښې په سرو
زرو باندې بار وُو. هغه سلیمان له راغله او چې د هغې په ذهن کښې څهٔ هم وُو نو د سلیمان سره یې د هغې په حقله خبرې
وکړې. ② سلیمان هغې له د ټولو سوالونو جوابونه ورکړل. د هغهٔ دپاره داسې یو سوال هم مشکل نهٔ وو چې د هغې وضاحت
یې ورته نهٔ شو کولے. ③ د شیبا مَلِکه د سلیمان په حِکمت باندې پوهه شوه او چې هغهٔ کوم محل جوړ کړے وو هغه یې
ولیدو. ④ د هغهٔ په دسترخوان چې کوم خوراک پروت وو، د هغهٔ د آفسرانو د اوسېدو کوټې، د هغهٔ د محل د نوکرانو اِنتظام او
د هغوئ لِباس، د هغهٔ ساقیان د هغوئ لِباس او هغه سوزېدونکې نذرانې یې ولیدې چې هغهٔ د مالِک خُدائ په کور کښې پېش
کولې. نو په دې هر څهٔ حقه حېرانه شوه. ⑤ نو هغې بادشاه ته ووئیل، "ما چې په خپل مُلک کښې ستا او ستا د حِکمت په
حقله څهٔ اورېدلی دی هغه رښتیا دی. ⑥ هغوئ چې ما ته څهٔ وئیل نو ما په هغې باندې تر هغې پورې یقین نهٔ کولو چې راغلم او
په خپله مې ولیدل. زهٔ ستا د نیم حِکمت نه هم خبر نهٔ وم. چې خلق څهٔ وائی تهٔ د هغې نه هم ډېر زیات هوښیار یې. ⑦ هغوئ
څومره بختور دی چې څوک ستا خِدمت کوی، هغوئ هر وخت ستا په حضور کښې وی او د دې حقدار دی چې ستا د حِکمت
خبرې واوری. ⑧ د مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی. هغهٔ دا ښکاره کړې ده چې هغه ستا نه څومره
خوشحاله دے چې تهٔ یې بادشاه جوړ کړے یې چې د هغهٔ په نوم باندې حکومت وکړې. ځکه چې هغه د خپلو خلقو یعنې بنی
اِسرائیلو سره مینه کوی او د همېشه دپاره د هغوئ حِفاظت کول غواړی، هغهٔ تهٔ د هغوئ بادشاه جوړ کړے یې چې د اِنصاف او
صداقت نه کار اخلې." ⑨ هغې چې کومې تُحفې راوړې وې نو هغه یې سلیمان بادشاه ته پېش کړې، د څلورو زرو کلو نه
زیات سرهٔ زر او په یو لوئ مِقدار کښې مصالحې او قیمتی کاڼی. د هغې نه نورې ښې مصالحې نهٔ وې کومې چې د شیبا مَلِکې
سلیمان بادشاه له ورکړې. ⑩ د حیرام بادشاه او د سلیمان بادشاه سړو چې د اوفیر نه سرهٔ زر راوړل نو هغوئ د صُندل لرګی
او کاڼی هم راوړل. ⑪ سلیمان دا لرګے د مالِک خُدائ د کور او د خپل محل د پوړو جوړولو دپاره استعمال کړو او
موسیقارانو له یې ترې نه بینجو او ربابُونه جوړ کړل. د یهوداه په مُلک کښې د دې نه مخکښې د دې په شان هیڅ هم نهٔ وُو لیدلے
شوی. ⑫ مَلِکه شیبا چې څهٔ هم غوښتل نو سلیمان بادشاه هغه ورکړل. دا د هغې نه علاوه وُو چې د هغه تُحفو په بدل کښې یې
ورکړل کومې چې هغې راوړې وې. بیا هغه او د هغې ډله واپس خپل مُلک ته لاړل.

د حضرت سليمان بادشاه دولت

(۱۳) سليمان ته هر کال تقريباً درويشت زره کلو سرۀ زر مِلاوېدل، (۱۴) د دې نه علاوه تاجرانو او سوداګرو به هغۀ له محصُول
هم ورکولو. د عربو بادشاهانو او د بنى اِسرائيلو د ضِلعو حکمرانانو به هم هغۀ له سرۀ زر او سپين زر راوړل. (۱۵) سليمان دوه
سوه لوئ ډالونه جوړ کړل، چې هر يو تقريباً په اوو کلو ټکېدلے شوو سرو زرو باندې پټ وو، (۱۶) درې سوه يې واړۀ ډالونه
جوړ کړل، چې هر يو تقريباً په درېو کلو ټکېدلے شوو سرو زرو باندې پټ وو. هغۀ دا ټول د لبنان د ځنګل په محل کښې
کېښودلى وُو. (۱۷) بادشاه يو لوئ تخت هم جوړ کړے وو چې يوه حِصه يې د هاتى په غاښونو باندې پټه وه او باقى په سوچه
سرو زرو باندې پټ وو. (۱۸) د دې تخت شپږ پوړۍ وې چې بره ورختلې وې او يو د پښو کېښودلو چوکۍ ورسره تړلے شوې
وه چې په سرو زرو باندې پټ وو. د تخت په هر طرف باندې بازوګان وُو او په هر طرف باندې د ولاړو زمرو بُتان وُو. (۱۹) په
پوړو باندې د دولسو زمرو مجسمې وې، چې شپږ يو طرف ته وُو او شپږ بل طرف ته وُو. په بله يوه بادشاهۍ کښې هيڅکله هم
داسې تخت موجود نۀ وو. (۲۰) د سليمان ټولې پيالۍ د سرو زرو نه جوړې وې او د لبنان د ځنګل د دربار ټول لوښى د سوچه
سرو زرو وُو. د سليمان په وخت کښې سپين زر اهم نۀ شول ګڼلے. (۲۱) بادشاه سره د تجارت دپاره سمندرى جهازُونه وُو، دا
جهازُونه د حيرام بادشاه سره چلول. هر درې کاله پس به د هغۀ جهازُونه راواپس کېدل چې سرۀ زر، سپين زر، د هاتى غاښونه،
شادوګان او طاؤسان يې راوړل. (۲۲) سليمان بادشاه په دُنيا کښې د نورو ټولو بادشاهانو نه زيات هوښيار او مالدار وو. (۲۳)
خُدائ پاک چې هغۀ له کوم حِکمت ورکړے وو د هغې د اورېدو دپاره به ټولو بادشاهانو د هغۀ سره مشوره کوله. (۲۴) سليمان
له به هر يو مېلمه دا تُحفې راوړلې: د سرو زرو او سپينو زرو څيزونه، چُوغې، وسلې، مصالحې، آسونه او قچر. هغوئ تر کالونو
پورې داسې کول. (۲۵) د سليمان بادشاه د خپلو جنګى ګاډو او آسونو دپاره څلور زره د ودرېدو ځايونه هم وُو او دولس زره يې
آسونه وُو. څۀ يې په يروشلم کښې ساتلى وُو او باقى نور يې په مختلفو ښارونو کښې مقرر کړى وُو. (۲۶) هغه د فرات سيند د
علاقې نه واخله د فلستيانو مُلک او د مِصرى سرحد پورې د ټولو بادشاهانو نه عظيم بادشاه وو. (۲۷) د هغۀ د بادشاهۍ په دوران
کښې سپين زر په يروشلم کښې د کاڼو په شان عام وُو او دِيار د يهوداه د غرونو په لمن کښې د عام چِنار په شان ډېر تېر وُو.
(۲۸) سليمان د مِصر او د نورو ډېرو مُلکونو نه آسونه راوستل.

د حضرت سليمان د بادشاهۍ خلاصه

(۲۹) د سليمان د اول نه واخله تر آخره پورې باقى پاتې تاريخ د ناتن پېغمبر په تاريخ کښې، د سيلا د اخياه په پېشګويۍ کښې او
د عدو پېغمبر په پېشګويۍ کښې ليکلے شوى دى، چې هغه د يربعام زوئ د نباط په حقله هم خبرې کوى. (۳۰) سليمان په ټولو
بنى اِسرائيلو باندې په يروشلم کښې څلوېښت کاله بادشاهى وکړه. (۳۱) هغه مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغۀ
زوئ رحُبعام د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د شمالى قبيلو بغاوت کول

۱۰ (۱) رحُبعام شِکم ته لاړو، چرته چې د شمالى بنى اِسرائيل ټول خلق د دې دپاره راغونډ وُو چې هغه بادشاه جوړ کړى.
(۲) کله چې د نباط زوئ يربعام څوک چې د سليمان بادشاه نه مِصر ته تښتېدلے وو، دا خبر واورېدو نو هغه کور ته واپس
راغلو. (۳) د شمالى قبيلو خلقو هغه راوغوښتلو او هغوئ ټول په يو ځائ رحُبعام له لاړل او هغۀ ته يې ووئيل، (۴) "ستا پلار په
مونږ باندې درانۀ بوجونه ايښى دى. کۀ ته دا بوجونه سپک کړې او زمونږ دپاره ژوند آسان کړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق
شُو." (۵) رحُبعام ورته ووئيل، "ما له په دې مسئله باندې د سوچ کولو دپاره درې ورځې راکړئ. او بيا راشئ." نو خلق لاړل.
(۶) رحُبعام بادشاه د هغه بوډاګانو سره مشوره وکړه کومو چې د هغۀ د پلار سليمان د مشيرانو په توګه خِدمت کړے وو.
هغۀ ترې نه تپوس وکړو، "تاسو ما له څۀ مشوره راکوئ چې دې خلقو له څۀ جواب ورکړم؟" (۷) هغوئ ورته ووئيل، "کۀ ته په
دې خلقو باندې مِهربانه يې او د عقلمندۍ جواب ورکولو په ذريعه د هغوئ خوشحالولو کوشش وکړې، نو هغوئ به په وفادارۍ
سره هميشه ستا خِدمت کوى." (۸) خو هغۀ د بوډاګانو سره مشورې ته غوږ ونۀ نيولو او د هغې په ځائ دے زلمو له لاړو کوم

چې ورسره لوئ شوی وُو او اوس هم ورسره وُو. ۹ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ما له د څهٔ کولو مشوره راکوئ؟ زهٔ هغه
خلقو ته څهٔ ووايم چې هغوئ ما ته وائی چې د هغوئ بوجونه سپک کړم؟“ ۱۰ هغوئ جواب ورکړو، ”تا له په کار دی چې
هغوئ ته داسې ووائې چې زما کچه ګوته زما د پلار د ملا نه مضبوطه ده. ۱۱ هغوئ ته ووايه چې زما پلار په تاسو باندې درانهٔ
بوجونه اېښی دی، زهٔ به دا نور هم درانهٔ کړم. هغهٔ تاسو په کوړو وهلئ، خو زهٔ به تاسو په داسې کوړو ووهم چې لکه د لړم ټک به
ورکوی.“ ۱۲ درې ورځې وروستو يربعام او نور ټول خلق رحُبعام بادشاه له راواپس شول، لکه څنګه چې هغهٔ هغوئ له حُکم
ورکړے وو. ۱۳ بادشاه د بوډاګانو سړو نصيحت ته غوږ ونهٔ نيولو او خلقو ته يې سختې خبرې وکړې، ۱۴ هم هغه شان چې
څنګه هغه زلمو مشوره ورکړې وه. هغهٔ ووئيل، ”زما پلار په تاسو باندې درانهٔ بوجونه کېښودل او زهٔ به دا نور هم درانهٔ کړم. هغهٔ
تاسو په کوړو وهلئ خو زهٔ به تاسو په داسې کوړو ووهم چې لکه د لړم ټک به ورکوی.“ ۱۵ دا د مالِک خُدائ، خُدائ پاک
مرضی وه چې هغه څهٔ وکړی چې څهٔ يې د نباط زوئ يربعام ته د سيلا د اخياه پېغمبر په ذريعه فرمائيلی وُو. نو دا څکه بادشاه
خلقو ته هيڅ غوږ ونهٔ نيولو. ۱۶ کله چې خلقو ته پته ولګېده چې بادشاه هغوئ ته غوږ نهٔ نيولو، نو هغوئ چغه ووهله، ”داؤد او
د هغهٔ خاندان مرده باد. هغوئ زمونږ دپاره څهٔ کړی دی؟ اے بنی اِسرائيلو، راځئ چې کورونو ته لاړ شُو. رحُبعام پرېږدئ چې د
خپل څان خيال وساتی.“ نو داسې بنی اِسرائيلو بغاوت وکړو، ۱۷ او رحُبعام يې صِرف د هغه خلقو بادشاه پرېښودو کوم چې د
يهوداه په علاقه کښې اوسېدل. ۱۸ رحُبعام بادشاه ادونرام راوغوښتو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور ترې نه کار
اخستے شو، چې هغه بنی اِسرائيلو له لاړ شی، خو هغوئ دے په سنګسارولو مړ کړو. نو په دې باندې رحُبعام سمدستی په خپله
جنګی ګاډی کښې سور شو او يروشلم ته وتښتېدو. ۱۹ نو هم د هغه وخت نه واخله د بنی اِسرائيل مُلک د شمالی بادشاهۍ خلق
د داؤد د شاهی خاندان خِلاف بغاوت کوی.

د سمعياه پېشګوئي

۱۱ ۱ کله چې رحُبعام بادشاه يروشلم ته ورسېدو، نو هغهٔ د يهوداه او بنيامين د قبيلو نه يو سل او اتيا زره تکړه فوجيان
راغونډ کړل. د هغهٔ اراده دا وه چې جنګ له لاړ شی او د بنی اِسرائيلو په شمالی قبيلو باندې خپل اختيار بيا بحال کړی. ۲ خو
د مالِک خُدائ کلام په سمعياه پېغمبر نازل شو چې، ۳ رحُبعام بادشاه او د يهوداه او بنيامين قبيلو ټولو خلقو له دا پېغام
ورکړی، ۴ ”په خپلو بنی اِسرائيلو باندې حمله مهٔ کوئ. ټول کورونو ته لاړ شئ. چې څهٔ شوی دی هغه زما مرضی وه.“ نو
هغوئ د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او د يربعام خِلاف جنګ له لا نهٔ ړل.

د رحُبعام د ښارونو نه دېوالونه تاوول

۵ رحُبعام په يروشلم کښې پاتې شو او د يهوداه او بنيامين دې ښارونو نه يې پاخهٔ دېوالونه تاو کړل: ۶ بيتلحم، ايتام،
تقوع، ۷ بيتصور، شوکو، عدولام، ۸ جات، مريسه، زيف، ۹ ادورائيم، لکيس، عزيقه، ۱۰ صُرعا، ايالون او حبرون.
۱۱ هغهٔ د دې ښارونو نه ښهٔ پاخهٔ دېوالونه تاو کړل او په هر يو باندې يې يو فوجی مشر مقرر کړو او د هر يو دپاره يې د
خوراک، زيتُونو تېلو او ميو بندوبست وکړو، ۱۲ او ډالونه او نېزې يې پرې کېښودې. نو داسې هغهٔ يهوداه او بنيامين د خپل
قابو لاندې وساتل.

د اِمامانو او ليويانو يهوداه له راتلل

۱۳ د بنی اِسرائيلو د ټولو علاقو اِمامان او ليويان د يهوداه جنوبی طرف ته راتلل. ۱۴ ليويانو د څرن زمکې او خپل جائيدادونه
پرېښودل او يهوداه او يروشلم ته لاړل، څکه چې د اِسرائيل بادشاه يربعام او د هغهٔ زامنو هغوئ دې ته نهٔ پرېښودل چې د مالِک
خُدائ د اِمامانو په توګه خِدمت وکړی. ۱۵ يربعام خپل اِمامان مقرر کړل چې هغوئ په علاقائی عبادتخانو کښې خِدمت کوی
چې هلته د هغه چېلو او سخو په شکل د بُتانو عبادت کوی چې کوم هغهٔ جوړ کړی وُو. ۱۶ د بنی اِسرائيلو د ټولو قبيلو نه کومو
خلقو چې د زړهٔ د اخلاصه د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک عبادت کول غوښتل نو هغوئ ليويانو پسې يروشلم ته

لاړل، د دې دپاره چې هغوئ د مالِک خُدائ د هغوئ د پلار نيکۀ خُدائ پاک ته نذرانې پېش کړى. ١٧ نو په دې باندې د يهوداه
بادشاهى مضبوطه شوه او درې کاله يې د سليمان د زوئ رحُبعام ملګرتيا کوله او هغوئ هم هغه شان ژوند تېرولو لکه څنګه
چې د داؤد بادشاه او سليمان بادشاه د حکومت لاندې ؤو.

د رحُبعام خاندان

١٨ رحُبعام محلت وادۀ کړه، چې د هغې پلار د داؤد زوئ يريموت وو او د هغۀ مور ابىخېل وه، چې د اِلياب لور او د يَسى
نمسۍ وه. ١٩ د هغوئ درې زامن ؤو، يعوس، سمرياه او زهم. ٢٠ وروستو هغۀ معکه وادۀ کړه چې د ابىسلوم لور وه او د
هغوئ څلور زامن ؤو، ابياه، عتى، زيزا او سلوميت. ٢١ د رحُبعام ټولې اتلس ښځې او شپېتۀ وينځې وې او هغه د اتۀويشتو
زامنو او شپېتو لوڼو پلار وو. هغۀ د خپلو ټولو ښځو او وينځو نه د معکه سره زياته مينه کوله، ٢٢ او په هغۀ باندې د هغې
زوئ ابياه د نورو ټولو بچو نه زيات ګران وو، نو په دې وجه هغه يې د دې دپاره خوښ کړو چې د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شى.
٢٣ رحُبعام د هوښيارتيا نه دومره کار واخستو چې خپل زامن يې د يهوداه او بنيامين د پَخو دېوالونو په ټولو ښارونو کښې
مقرر کړل. هغوئ له يې ښۀ ډېر خوراک ورکړو او هغوئ هر يو ته يې ښى ډېرې ښځې وادۀ کړې.

په يهوداه باندې د مِصريانو حمله کول

١٢ ١ څنګه چې رحُبعام ته د بادشاهۍ اختيار مِلاو شو، او هغه ډېر قوى شو او قوى لوئ شو، نو هغۀ او د هغۀ ټولو خلقو د
مالِک خُدائ قانون پرېښودو. ٢ د رحُبعام د بادشاهۍ په پينځم کال د مالِک خُدائ سره د بېوفايۍ په وجه هغوئ ته سزا مِلاو
شوه. د مِصر بادشاه سيساق په يروشلم باندې حمله وکړه ٣ چې د هغۀ سره د دولسو سوو جنګى ګاډو لښکر، شپېتۀ زره په
آسونو سوارۀ کسان او ډېر فوجيان ؤو چې بېشمېره ؤو، چې په دې کښې د ليبيا، سکى او د ايتهوپيا فوجيان شامل ؤو. ٤
هغۀ د يهوداه د پَخو دېوالونو والا ښارونه قبضه کړل او د يروشلم پورې ورانديې لاړو. ٥ سمعياه پېغمبر رحُبعام بادشاه او د
يهوداه هغه مشرانو له لاړو کوم چې په يروشلم کښې سيساق نه د تښتېدو دپاره راغونډ شوى ؤو. هغۀ هغوئ ته وفرمائيل،
”ستاسو دپاره د مالِک خُدائ پېغام دا دے چې تاسو زۀ مالِک خُدائ پرېښودم نو دا څکه ما تاسو سيساق ته پرېښودئ.“ ٦ نو
بادشاه او مشرانو په عاجزۍ سره دا ومنله چې هغوئ ګناه کړې ده او هغوئ ووئيل، ”مالِک خُدائ چې څۀ کوى نو هغه صحيح
دى.“ ٧ کله چې مالِک خُدائ دا وليدل نو هغۀ سمعياه ته بيا کلام وکړو او ورته يې وفرمائيل، ”هغوئ خپله ګناه ومنله نو زۀ به
هغوئ نۀ تباه کوم. خو چې کله سيساق حمله وکړى، نو د هغوئ لږ کسان به ژوندى پاتې شى. يروشلم ته به زما د غصې پوره
پته ونۀ لګى، ٨ خو سيساق به هغوئ فتح کړى، نو هغوئ ته به زما د خِدمت او د دُنياوى بادشاهانو د خِدمت کولو فرق معلوم
شى.“ ٩ سيساق بادشاه يروشلم ته راغلو او د مالِک خُدائ د کور او د محل نه يې خزانې يوړې. هغۀ هر څۀ يوړل سره د هغه
ډالونو چې سليمان بادشاه د سرو زرو نه جوړ کړى ؤو. ١٠ د هغې په ځائ رحُبعام د زېړو ډالونه جوړ کړل او د هغه آفسرانو
په حواله يې کړل چې هغوئ د محل د دروازو د څوکيدارۍ ذمه وار ؤو. ١١ هر ځل به چې بادشاه د مالِک خُدائ کور ته تلو، نو
څوکيدارانو به ډالونه د ځان سره وړل او بيا به يې واپس جمع کول. ١٢ هغۀ خپل ځان مالِک خُدائ ته حواله کړو نو په دې
وجه د مالِک خُدائ غصې هغه پوره تباه نۀ کړو او د يهوداه کارونه سم ؤو.

د رحُبعام د بادشاهۍ خلاصه

١٣ رحُبعام په يروشلم کښې بادشاهى کوله او د خپلې بادشاهۍ طاقت يې زيات کړو. هغه د يو څلويښتو کالو وو چې هغه
بادشاه شو او هغۀ اوولس کاله په يروشلم بادشاهى وکړه، دا هغه ښار وو چې مالِک خُدائ دا د بنى اِسرائيلو د ټولې علاقې نه د
داسې ځائ په توګه خوښ کړے وو چرته به چې د هغۀ عبادت کيږى. د رحُبعام مور نعمه وه چې هغه د عمون د مُلک وه. ١٤
نو هغۀ بدکارى کوله، ځکه چې هغۀ د مالِک خُدائ د مرضى د معلومولو کوشش نۀ کولو. ١٥ د رحُبعام د اول نه واخله تر
آخره پورې کارنامې او د هغۀ د خاندان حِساب کِتاب د سمعياه پېغمبر په تاريخ کښې او د عدو پېغمبر په تاريخ کښې ملاويږى.

رحُبعام او یربعام مسلسل د یو بل خِلاف د جنګ په حالت کښې ؤو. ١٦ رحُبعام مړ شو او د داؤد ښار په شاهی اديره کښې
ښخ شو او د هغهٔ زوئ ابياه د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د ابياه د يربعام سره جنګ

١٣ ١ د اِسرائيل د بادشاه يربعام د بادشاهئ په اتلسم کال، ابياه د يهوداه بادشاه شو، ٢ هغهٔ په يروشلم باندې درې کاله
بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور ميکاياه وه چې هغه د جبعه د اوری‌ايل لور وه. د ابياه او يربعام په مينځ کښې جنګ ونښتو. ٣ ابياه
د څلورو لاکو فوجيانو يو لښکر جوړ کړو او يربعام د اتو لاکو فوجيانو سره د هغهٔ مقابله وکړه. ٤ لښکرې د اِفرائيم د غرونو
په وطن کښې مِلاو شوې. ابياه بادشاه د صمريم غرهٔ ته وختلو او يربعام او اِسرائيل ته يې آواز وکړو او ورته يې ووئيل، "ما ته
غوږ ونيسئ. ٥ تاسو ته پته نشته چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د داؤد سره يو نهٔ ختمېدونکے لوظ وکړو، چې
هغهٔ او د هغهٔ اولاد له يې په اِسرائيل باندې د همېشه دپاره بادشاهی ورکړه؟ ٦ د نباط زوئ يربعام د خپل بادشاه سليمان
خِلاف بغاوت وکړو. ٧ بيا د بې‌کاره بدمعاشانو يوه ډله د يربعام سره ملګرې شوه او هغوئ د سليمان زوئ رحُبعام خِلاف په
هغه وخت کښې بغاوت وکړو کله چې هغه ډېر وړوکے او ناتجربه‌کاره وو او د هغوئ مقابله يې نهٔ شوه کولے. ٨ اوس
ستاسو اراده دا ده چې د شاهی طاقت خِلاف دې جنګ وشی کوم چې مالِک خُدائ د داؤد اولاد له ورکړے دے. تاسو سره يو
لوئ لښکر دے او تاسو سره د سرو زرو هغه سخی دی چې يربعام د دې دپاره جوړ کړی دی چې ستاسو معبودان شی. ٩
تاسو د هارون اولاد يعنې د مالِک خُدائ اِمامان او ليويان هم وشړل. او هم هغه شان اِمامان مو مقرر کړل لکه څنګه چې د
غېرو قومونو خلق مقررَوی. هر څوک چې خپل ځان وقف کولو دپاره د يو غوَيی سره يا د اووهٔ ګډانو سره راشی نو هغه د دې
معبودانو اِمام جوړېدے شی. ١٠ خو مونږ تر اوسه پورې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک خِدمت کؤو او مونږ هغه نهٔ دے
پرېښودلے. د هارون د اولاد اِمامان خپلې ذمه وارئ تر سره کوی او ليويان د هغوئ مدد کوی. ١١ هر سحر او هر ماښام
هغوئ هغهٔ ته خوشبوئی او پوره سوزېدونکې نذرانې پېش کوی. هغوئ په هغه مېز باندې د روټئ نذرانې پېش کوی کوم چې پاک
دے او هره شپه هغوئ د سرو زرو په ډيوټ باندې ډيوې بلوی. مونږ د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک په اصُولو باندې عمل
کؤو، خو تاسو هغه پرېښے دے. ١٢ خُدائ پاک په خپله زمونږ مشر دے او اِمامان د بيګلو سره ولاړ دی، چې د دې د غږولو
دپاره تيار دی چې مونږ ستاسو خِلاف د جنګ دپاره راوغواړی. اے اِسرائيليانو، د مالِک خُدائ خِلاف جنګ مهٔ کوئ، کوم چې
ستاسو د پلار نيکهٔ خُدائ پاک دے. تاسو دا جنګ نهٔ شئ ګټلے." ١٣ په دې دوران کښې يربعام خپل څهٔ فوجيان پټ ځائ ته
د دې دپاره لېږلی ؤو چې د يهوداه لښکر د شا د طرف نه ګېر کړی، چې هغه نور وړاندې د مخې نه راغلل. ١٤ د يهوداه خلقو
ګېرچاپېره وکتل او پته ورته ولګېده چې هغوئ ګېر شوی دی. نو هغوئ مالِک خُدائ ته د مدد دپاره چغه کړه او اِمامانو بيګلې
وغږولې. ١٥ د يهوداه خلقو يوه درنه چغه ووهله او ابياه هغوئ روان کړل او هغوئ حمله وکړه، خُدائ پاک يربعام او د
اِسرائيلو لښکر له شکست ورکړو. ١٦ اِسرائيليان د يهوداه د خلقو نه وتښتېدل او خُدائ پاک د يهوداه خلق په هغوئ باندې
زورَور کړل. ١٧ ابياه او د هغهٔ لښکر اِسرائيليانو له يو خراب شکست ورکړو او د اِسرائيليانو پينځهٔ لاکه تکړه فوجيان ووژلے
شول. ١٨ نو د يهوداه خلقو په اِسرائيلو باندې ځکه فتح ومونده، چې هغوئ په مالِک خُدائ د هغوئ د پلار نيکهٔ په خُدائ پاک
باندې ايمان لرلو. ١٩ ابياه د يربعام په لښکر پسې وو او د هغهٔ څهٔ ښارونه يې قبضه کړل، بيت‌ايل، يسانه او عِفرون او د دې
ټولو ښارونو سره نزدې کلی يې قبضه کړل. ٢٠ يربعام ته د ابياه د بادشاهئ په دوران کښې هيڅکله دوباره طاقت مِلاو نهٔ شو.
او په آخر کښې مالِک خُدائ هغه ووهلو او هغه مړ شو. ٢١ خو ابياه نور هم تکړه شو. د هغهٔ څوارلس ښځې وې او د دوويشتو
زامنو او د شپاړسو لوڼو پلار وو. ٢٢ د ابياه باقی نور تاريخ يعنې چې هغهٔ څهٔ کړی او وئيلی ؤو، هغه د عدو پېغمبر په تاريخ
کښې ليکلے شوی دی.

د آسا بادشاه حبشيانو له شکست ورکول

۱۴ (۱) ابياه بادشاه مړ شو او د داؤد د ښار په شاهى اديره کښې ښخ شو. د هغهٔ زوئ آسا د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو،
هغه وطن لس کاله د آسا د بادشاهۍ لاندې په امن کښې وو. (۲) د آسا نه مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ پاک خوشحاله وو، ځکه
چې هغه کار يې کولو چې کوم ښهٔ او صحيح وو. (۳) هغهٔ د پردو خلقو قربانګاه او علاقائى عبادتخانې لرې کړې، د کاڼو پاکې
ستنې يې ماتې کړې او د اشيرې د بُت نښې يې راوغورزولې. (۴) هغهٔ د يهوداه خلقو له حُکم ورکړو چې د مالِک خُدائ په
مرضۍ کار کوى، کوم چې د هغوئ د پلار نيکهٔ خُدائ پاک دے او د هغهٔ حُکمونه او تعليمات منى. (۵) هغهٔ د يهوداه د هر يو
ښار نه علاقائى عبادتخانې د خوشبويۍ سوزولو ټولې قربانګاه ختمې کړې، نو په دې وجه د هغهٔ د بادشاهۍ لاندې حکومت په
امن کښې وو. (۶) هغهٔ په خپل وخت کښې د يهوداه د ښارونو نه پاخهٔ دېوالونه تاو کړل او تر ډېرې مودې پورې هلته جنګ نهٔ
وو، ځکه چې مالِک خُدائ هغهٔ له امن ورکړے وو. (۷) هغهٔ د يهوداه خلقو ته وفرمائيل، ”راځئ چې ښارونه د دېوالونو،
برجونو، دروازو او سيخونو لګولو په ذريعه مضبوط کړُو. دا مُلک ځکه زمونږ په قابو کښې دے چې مونږ د مالِک خُدائ زمونږ
د خُدائ پاک مرضى پوره کړې ده. هغهٔ مونږ محفوظ کړى يُو او په هر لحاظ يې زمونږ حِفاظت کړے دے.“ نو هغوئ دا جوړ
کړل او کامياب شول. (۸) د آسا بادشاه سره د يهوداه قبيلې د درې لاکو سړو يو لښکر وو، چې د هغوئ سره ډالونه او نيزې
وې، د بنيامين قبيلې نه ورسره د دوو لاکو او اتيا زره سړو، چې ډالونه او نيزې ورسره وې. دا ټول تکړه جنګيالى وُو. (۹) د
ايتهوپيا بادشاه زارح د لسو لاکو سړو د لښکر او د دربو سوو جنګى ګاډو سره په يهوداه حمله وکړه او د مريسه پورې ورانډې
لاړو. (۱۰) آسا د هغهٔ سره د جنګ دپاره لاړو او د مريسه سره نزدې د صفاته په ميدان کښې يې دواړو طرفونو ته د جنګ دپاره
صفونه جوړ کړل. (۱۱) آسا مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړو، ”اے مالِکه خُدايه، تهٔ د تکړه لښکر په شان د يو
کمزورى لښکر هم په آسانۍ سره مدد کولے شې. اے مالِکه خُدايه زمونږ خُدايه پاکه، اوس زمونږ مدد وکړه، ځکه چې مونږ په
تا اعتماد کوُو او ستا په نوم د دې لوئ لښکر سره د جنګ دپاره راغلى يُو. مالِکه خُدايه، تهٔ زمونږ خُدائ پاک يې، هيڅ څوک دا
اُميد نهٔ شى لرلے چې تا له شکست درکړى.“ (۱۲) کله چې د يهوداه لښکر او د آسا لښکر حمله وکړه نو مالِک خُدائ د ايتهوپيا
لښکر له شکست ورکړو. نو د ايتهوپيا خلق وتښتېدل، (۱۳) او آسا او د هغهٔ فوجيان تر جرار پورې په هغوئ پسې وُو. او دومره
ډېر د ايتهوپيا خلق وژلے شوى وُو چې هغوئ د جنګ دپاره بيا نهٔ شول راغونډېدلے. هغوئ د مالِک خُدائ او د هغهٔ د لښکر نه
شکست خوړلے وو او د يهوداه لښکر ډېر زيات مالِ غنيمت يوړو. (۱۴) بيا هغوئ د جرار نه ګېرچاپېره علاقه کښې ښارونه تباه
کړل، ځکه چې د هغه ځائ خلق د مالِک خُدائ نه سخت يرېدلى وُو. نو لښکر هغه ټول ښارونه لوټ کړل او ډېر زيات مالِ
غنيمت يې يوړو. (۱۵) هغوئ د شپانو په کېمپونو هم حمله وکړه او ډېرې زياتې ګډې او اوښان يې بوتلل. بيا هغوئ يروشلم ته
راواپس شول.

د آسا بُتان ماتول

۱۵ (۱) د خُدائ پاک روح د عوبيد په زوئ عزرياه نازل شو، (۲) او هغه د آسا سره مِلاويدو له لاړو. هغهٔ ورته اوچت آواز
وکړو، ”آسا بادشاه او د يهوداه او بنيامين ټولو خلقو، ما ته غوږ ونيسئ. مالِک خُدائ تاسو سره دے چې تر څو پورې تاسو د
مالِک خُدائ سره يې. کهٔ تاسو د هغهٔ طلب وکړئ نو هغه به پيدا کړئ، خو کهٔ تاسو ترې نه واوړئ، نو هغه به تاسو پرېږدى. (۳)
تر ډېره وخته پورې اِسرائيل د حقيقى خُدائ پاک نه بغېر، د اِمامانو د ښودنې نه بغېر او بغېر د يو قانون نه ژوند تېرولو. (۴) خو
چې کله به مصيبت راغلو، نو هغوئ به مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک ته راوګرځېدل. هغوئ به د خُدائ پاک لټون
وکړو او پيدا به يې کړو. (۵) په هغه ورځو کښې به هيڅ څوک په حِفاظت سره تلے راتلے نهٔ شول، ځکه چې په هر مُلک کښې
لويه ګډوډى وه. (۶) يو قوم بل قوم خرابتُراب کړو او يو ښار بل ښار درې وړې کړو، ځکه چې خُدائ پاک به په هغوئ باندې
هر قسم مصيبت راوستلو. (۷) خو تاسو تکړه شئ او بې‌حوصلې کېږئ مه، او بيا چې تاسو کوم کار کوئ نو د هغې به تاسو ته
اِنعام ملاوېږى.“ (۸) کله چې آسا د هغه پېشګويۍ نه خبر شو چې د عوبيد زوئ عزرياه کړې وه، نو د هغهٔ حوصله مضبوطه
شوه. نو هغهٔ د يهوداه او بنيامين په مُلک کښې او په هغه ښارونو کښې ټول پليت بُتان لرې کړل چې کوم ښارونه يې د اِفرائيم د
غرونو په مُلک کښې قبضه کړى وُو. هغهٔ د مالِک خُدائ هغه قربانګاه هم بيا جوړه کړه کومه چې د مالِک خُدائ د کور په

دربار کښې ولاړه وه. (٩) د اِفرائيم، منسى او د شمعون قبيلو ډېر خلق د آسا په طرف شوى وُو او د هغهٔ په بادشاهۍ کښې اوسېدل، ځکه چې هغوئ ته پته لګېدلې وه چې مالِک خُدائ د هغهٔ مل دے. آسا هغوئ ټول او د يهوداه او بنيامين خلق راوغوښتل. (١٠) نو هغوئ د آسا د بادشاهۍ په پينځلسم کال په درېمه مياشت په يروشلم کښې راغونډ شول. (١١) په هغه ورځ هغوئ د هغه مالِ غنيمت نه مالِک خُدائ ته نذرانې پېش کړې چې کوم هغوئ قبضه کړے وو، اووهٔ سوه څاروى او اووهٔ زره ګډان. (١٢) هغوئ يو لوظ وکړو چې هغوئ به د زړهٔ د اخلاصه د مالِک خُدائ د خپل پلار نيکهٔ د خُدائ پاک عبادت کوى. (١٣) چې هر يو نر يا ښځې، ځوان يا بوډا به د هغهٔ عبادت نهٔ کولو نو هغه به وژلے شول. (١۴) نو هغوئ د مالِک خُدائ په نوم په اوچت آواز سره قسم وکړو چې هغوئ به دا لوظ پوره کوى او بيا هغوئ چغه ووهله او بيګلې يې وغږولې. (١۵) د يهوداه ټول خلق خوشحاله وُو ځکه چې هغوئ د زړهٔ د اخلاصه لوظ کړے وو. هغوئ د مالِک خُدائ په عبادت کښې خوشحاله وُو، مالِک خُدائ هغوئ قبول کړل او د ټولو دشمنانو نه يې په امن کښې کړل. (١٦) آسا بادشاه خپله نيا معکه د مور مَلِکې د عُهدې نه لرې کړه، ځکه چې هغې د اشيرې د بې‌شرمۍ بُت جوړ کړے وو. آسا دا بُت مات کړو، ټوټې ټوټې يې کړو او د دې ټوټې يې د قِدرون په وادۍ کښې وسوزولې. (١٧) اګر چې آسا بيا هم په هغه مُلک کښې علاقائى عبادتخانې تباه نهٔ کړې، خو هغه ټول عُمر د مالِک خُدائ وفادار پاتې شو. (١٨) هغهٔ د مالِک خُدائ په کور کښې هغه ټول څيزونه کېښودل کوم چې د هغهٔ پلار ابياه خُدائ پاک ته وقف کړى وُو او داسې د سرو زرو او سپينو زرو هغه څيزونه يې هم کېښودل چې کوم هغهٔ په خپله وقف کړى وُو. (١٩) د هغهٔ د بادشاهۍ تر پينځهٔ دېرشم کال پورې نور جنګونه نهٔ وُو.

د اِسرائيل مشکلات

١٦ (١) د آسا د بادشاهۍ په شپږ دېرشم کال، د اِسرائيل بادشاه بعشا په يهوداه حمله وکړه او د راما نه يې د پَخو دېوالونو تاوول شروع کړل دا دې دپاره چې د يهوداه بادشاه آسا د علاقې نه د ټولو خلقو تګ راتګ بند کړى. (٢) نو آسا د محل او د مالِک خُدائ د کور د خزانې نه سرهٔ زر او سپين زر واخستل او د دې پېغام سره يې د شام بادشاه بِن‌حدد له دمشق ته ولېږل، (٣) "راځئ چې زمونږ د پلار نيکهٔ په شان په خپلو کښې ملګرى شُو. ګوره، زهٔ تا له سرهٔ زر او سپين زر درلېږم. اوس د اِسرائيل بادشاه بعشا سره خپل اِتحاد مات کړه نو داسې به هغه زما د علاقې نه خپل فوجيان وباسى." (۴) بِن‌حدد د آسا دا مشوره ومنله او خپل فوجى آفسران او خپل فوجيان يې ولېږل چې د اِسرائيل په ښارونو حمله وکړى. هغوئ عيون، دان، ابيل‌بيت‌معکه او د نفتالى هغه ټول ښارونه قبضه کړل چرته چې سامانونه جمع کولے شول. (۵) کله چې بعشا بادشاه خبر شو چې څهٔ شوى وُو، نو هغهٔ د راما نه پاخهٔ دېوالونه جوړول بند کړل او کار يې پرېښودو. (٦) بيا آسا بادشاه د ټول يهوداه نه سړى راغونډ کړل او هغوئ له يې حُکم ورکړو چې هغه کاڼى او لرګى راوړئ چې کوم بعشا په راما کښې استعمالول او هغوئ دا د جبعه او د مصفاه ښارونو نه د پَخو دېوالونو تاوولو دپاره استعمال کړل.

حنانى پيغمبر

(٧) په هغه وخت کښې حنانى پيغمبر آسا بادشاه له لاړو او ورته يې وفرمائيل، "د مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک په ځائ تا د شام په بادشاه بهروسه وکړه، نو په دې وجه د شام د بادشاه لښکر ستا نه خلاص شوے دے. (٨) د ايتهوپيا او د ليبيا د خلقو سره ډېر فوجيان او ډېرې جنګى ګاډۍ او په آسونو سوارهٔ کسان نهٔ وُو څهٔ؟ خو تا په مالِک خُدائ بهروسه وکړه نو ځکه هغهٔ تا له په هغوئ باندې فتح درکړه. (٩) مالِک خُدائ په ټوله دُنيا د دې دپاره نظر اچوى چې هغه کسانو له طاقت ورکړى چې د چا زړهٔ د اخلاصه د هغهٔ وفادار وى. تهٔ خومره کم عقل يې. د اوس نه به تهٔ په جنګ کښې راګېر يې." (١٠) په دې باندې آسا هغه پيغمبر ته دومره غصه شو چې هغه يې په زنځيرونو وتړلو او قيد يې کړو. هم د هغه وخت نه آسا د خلقو سره ظلم زياتے شروع کړو.

د آسا د بادشاهۍ ختمېدل

۱۱ د اول نه واخله تر آخره پورې د آسا د بادشاهۍ ټولې واقعې د اِسرائيل او يهوداه بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى.
۱۲ د خپلې بادشاهۍ په يو کم څلوېښتم کال آسا د پښو د يو سخت مرض په وجه شل شو، خو بيا هم هغه مالِک خُدائ ته د
مدد دپاره ور ونۀ ګرځېدو او صرف طبيبانو له لاړو. ۱۳ دوه کاله وروستو هغه مړ شو ۱۴ او هغه په هغه قبر کښې ښخ شو
کوم چې هغۀ د داؤد په ښار کښې په يو غټ ګټ کښې خپل ځان دپاره جوړ کړے وو. هغوئ د هغۀ ښخولو دپاره مصالحې او
خوشبويى والا تېل استعمال کړل او هغوئ د هغۀ په مرګ باندې د غم دپاره يو لوئ اور بل کړو.

د يهوسفط بادشاه جوړېدل

۱۷ ۱ يهوسفط د خپل پلار آسا نه پس بادشاه جوړ شو او د اِسرائيل خِلاف يې خپل ځان مضبوط کړُو. ۲ هغۀ د يهوداه
د پَخو دېوالونو په ښارونو کښې، د يهوداه په مُلک کښې او د اِفرائيم د علاقې په هغه ښارونو کښې کوم چې آسا قبضه کړى وُو،
فوجيان مقرر کړل. ۳ مالِک خُدائ د يهوسفط مل وو ځکه چې هغه د خپل پلار په هغه نقش قدم باندې روان وو لکه څنګه چې
داؤد د بادشاهۍ په شروع کښې ښۀ وو او يهوسفط د بعل عبادت ونۀ کړو. ۴ هغۀ د خپل پلار د خُدائ پاک خِدمت کولو او د
خُدائ پاک حُکمونه يې منل او هغه شان عمل يې نۀ کولو څنګه چې د اِسرائيل بادشاهانو کول. ۵ مالِک خُدائ د يهوداه په
بادشاهۍ باندې د يهوسفط قابو مضبوطه کړه او ټولو خلقو به هغۀ له تُحفې راوړلې، نو داسې هغه مالداره او ډېر عزتمند شو. ۶
هغۀ خپل ځان د مالِک خُدائ کار ته وقف کړے وو او علاقائى عبادتخانې او د اشيرې بُت نښې يې په يهوداه کښې تباه کړې.
۷ هغۀ د خپلې بادشاهۍ په درېم کال دا آفسران ولېږل چې د يهوداه په ښارونو کښې تعليم ورکړى، بِن‌خېل، عبدياه، زکرياه،
نتنی‌ايل او ميکاياه. ۸ د هغوئ سره نهۀ ليويان او دوه اِمامان ملګرى وُو. ليويان دا وُو، سمعياه، نتنياه، زبدياه، عساهيل،
سميراموت، يونتن، ادونياه، طوبياه او طوب ادونياه، او اليسمع او يهورام اِمامان وُو. ۹ هغوئ د مالِک خُدائ د تورات کِتاب
واخستلو او د يهوداه ټولو ښارونو ته لاړل او خلقو له يې تعليم ورکولو.

د يهوسفط عظمت

۱۰ په ګېرچاپېره حکومتونو باندې د مالِک خُدائ يره راغله نو هغوئ د يهوسفط خِلاف جنګ نۀ شو کولے. ۱۱ څۀ فلستيانو
يهوسفط له په يو لوئ مِقدار کښې سپين زر او نورې تُحفې راوړې او څۀ عربو ورله اووۀ زره او اووۀ سوه ګډان او اووۀ زره او
اووۀ سوه چېلۍ راوستلې. ۱۲ نو يهوسفط نوره هم ترقى کوله او تکړه کېدو. هغۀ په يهوداه کښې ځائ په ځائ قلعې او د ښارونو
ګودامونه جوړ کړل، ۱۳ چرته چې په لوئ مِقدار کښې د هغوئ سامانونه جمع شوى وُو. هغۀ په يروشلم کښې تکړه آفسران
مقرر کړل، ۱۴ د هغۀ لښکر د قبيلو په مطابق جوړ شوے وو. عدنه د يهوداه د ډلو د فوجيانو مشر وو او درې لاکه فوجيان د
هغۀ د واک اختيار لاندې وُو. ۱۵ يهوحنان په هغۀ پسې دوېم کس وو، چې د هغۀ سره دوه لاکه او اتيا زره فوجيان وُو، ۱۶
درېم د زِکرى زوئ عمسياه وو، چې د هغۀ سره دوه لاکه فوجيان وُو. او عمسياه به په رضاکارانه توګه د مالِک خُدائ خِدمت
کولو. ۱۷ د بنيامين د ډلو د فوجيانو مشر اليدع وو، چې هغه يو ډېر تکړه فوجى وو، هغه د دوو لاکو فوجيانو مشر وو چې
ډالونه او لينده ورسره وې. ۱۸ په هغۀ پسې دوېم مشر يهوزبد وو چې د هغۀ سره يو سل او اتيا زره سړى وُو، چې ښۀ جنګى
سامان ورسره وو. ۱۹ دې سړو په يروشلم کښې د بادشاه خِدمت کولو او د دې نه علاوه هغۀ د يهوداه د پَخو دېوالونو په
ښارونو کښې نور فوجيان هم مقرر کړل.

د ميکاياه پېغمبر اخی‌اب له خبردارے ورکول

۱۸ ۱ نو يهوسفط ډېر دولتمند او عزتمند شو او يهوسفط خپل زوئ ته د اخی‌اب لور وادۀ کړه نو داسې هغه د اخی‌اب
ملګرے شو. ۲ يو څو کاله وروستو يهوسفط د اخی‌اب سره مِلاوېدو دپاره د سامريه ښار ته لاړو. د يهوسفط او د هغۀ د

کسانو په درناوی کښې اخي‌اب د يوې مېلمستيا په توګه ډېر ګډان او څاروی حلال کړل. هغهٔ يهوسفط دې ته جوړولو چې په
رامات‌جِلعاد ښار باندې دواړه په يو ځائ باندې حمله وکړی. ۳ هغهٔ ورنه تپوس وکړو، "تهٔ به رامات‌جِلعاد باندې د حملې
کولو دپاره ما سره لاړ شې؟" يهوسفط جواب ورکړو، "کله چې تهٔ تيار شې نو زهٔ او زما فوج تيار يُو. مونږ به تا سره ملګری
شُو." ۴ بيا هغهٔ بادشاه ته دا هم ووئيل، "خو اول لږه د مالِک خُدائ سره مشوره وکړه." ۵ نو اخي‌اب پيغمبران راوغوښتل
چې تقريباً څلور سوه وُو او د هغوئ نه يې تپوس وکړو، "ما له رامات‌جِلعاد ته تلل په کار دی او کهٔ نه؟" هغوئ ورته وفرمائيل،
"حمله پرې وکړه، خُدائ پاک به تا له فتح درکړی." ۶ خو يهوسفط ترې نه تپوس وکړو، "داسې يو بل پيغمبر نشته څهٔ چې د
هغهٔ په ذريعه مونږ د مالِک خُدائ سره مشوره وکړُو؟" ۷ اخي‌اب ورته ووئيل، "يو بل پيغمبر هم شته دے چې د اِمله زوئ
ميکاياه دے. خو زهٔ د هغهٔ نه نفرت کوم ځکه چې هغهٔ هيڅکله زما دپاره ښهٔ پېشګوئي نهٔ ده کړې، هغه هميشه بده پېشګوئي
کوی." يهوسفط ورته ووئيل، "تا له داسې وئيل نهٔ دی په کار." ۸ نو اخي‌اب بادشاه د دربار يو آفسر راوغوښتو او ورته يې
ووئيل چې لاړ شه او سمدستی ميکاياه راوله. ۹ هغه دوه بادشاهان د سامريه د دروازې نه لږ بهر په درمند کښې په خپلو
تختُونو باندې ناست وُو چې خپلې شاهی چُوغې يې اغوستې وې او ټولو پيغمبرانو د هغوئ په مخکښې پېشګويانې ورکولې. ۱۰ د
هغوئ نه يو پيغمبر د کنعانه زوئ صدقياه د اوسپنې ښکر جوړ کړی وُو او اخي‌اب ته يې وفرمائيل، "مالِک خُدائ داسې فرمائی
چې په دې ښکرونو به د شام خلق وهی چې برباد شی." ۱۱ نورو ټولو پيغمبرانو هم دغه شان وفرمائيل. هغوئ وفرمائيل، "د
رامات‌جِلعاد خِلاف روان شه او تهٔ به فتح ومومې، مالِک خُدائ به تا له فتح درکړی." ۱۲ په دې دوران کښې کوم آفسر چې د
ميکاياه د راوستو دپاره تلے وو نو هغهٔ ورته ووئيل، "ټولو پيغمبرانو د بادشاه د کاميابۍ پېشګوئي ورکړې ده، نو ستا دپاره به ښهٔ
وی چې تهٔ هم داسې وکړې." ۱۳ خو ميکاياه ورته وفرمائيل، "زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ په نوم قسم کوم چې زهٔ به هم هغه څهٔ
وايم چې څهٔ ما ته خُدائ پاک فرمائی." ۱۴ کله چې هغه د اخي‌اب په مخکښې حاضر شو نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو،
"ميکاياه، يهوسفط بادشاه او زهٔ په رامات‌جِلعاد باندې د حملې کولو دپاره لاړ شُو او کهٔ نه؟" نو هغهٔ جواب ورکړو، "آو، حمله
پرې وکړه، تهٔ به کامياب شې، هغوئ به ستا د واک اختيار لاندې راشی." ۱۵ خو اخي‌اب ورته ووئيل، "کله چې تهٔ ما سره د
مالِک خُدائ په نوم خبرې کوې نو رښتيا رښتيا وايه. دا به زهٔ تا ته څو ځلې وايم؟" ۱۶ ميکاياه ورته وفرمائيل، "زهٔ د اِسرائيل
لښکر ګورم چې په غرونو باندې داسې خور دے لکه چې د شپون نه بغير ګډې خورې ورې وی. او مالِک خُدائ وفرمائيل چې د
دې سړو مشر نشته، نو هغوئ پرېږده چې په خېر سره کورونو ته لاړ شی." ۱۷ اخي‌اب يهوسفط ته ووئيل، "ما تا ته وئيلی دی
چې هغهٔ زما دپاره هيڅکله هم ښهٔ پېشګوئي نهٔ ده کړې، هغه هميشه بده پېشګوئي کوی." ۱۸ ميکاياه دا هم وفرمائيل چې، "اوس
چې څهٔ مالِک خُدائ فرمائی نو هغې ته غوږ ونيسئ. ما وليدل چې مالِک خُدائ په آسمان کښې په خپل تخت باندې ناست دے
او د هغهٔ ټولې فرښتې د هغهٔ يو طرف او بل طرف ته ولاړې دی. ۱۹ مالِک خُدائ تپوس وکړو چې اخي‌اب به څوک دوکه کړی
چې هغه لاړ شی او په رامات‌جِلعاد کښې ووژلے شی؟ نو څهٔ فرښتو يو څهٔ وفرمائيل او هغه نورو بل څهٔ وفرمائيل، ۲۰ نو په
دې کښې يو روح وروړاندې شو او مالِک خُدائ ته ورنزدې شو او وې وئيل چې زهٔ به هغه دوکه کړم. او مالِک خُدائ ترې نه
تپوس وکړو چې څنګه؟ ۲۱ هغه روح ورته ووئيل چې زهٔ به لاړ شم او د اخي‌اب په ټولو پيغمبرانو به دروغ ووايم. مالِک خُدائ
وفرمائيل چې لاړ شه او هغه دوکه کړه. تهٔ به کامياب شې." ۲۲ او ميکاياه په آخر کښې دا وفرمائيل چې، "مالِک خُدائ ستا
پيغمبران مجبور کړی دی چې دروغ ووائی. خو هغهٔ په خپله دا اِعلان کړے دے چې په تا باندې به يو افت راشی." ۲۳ بيا
صدقياه پيغمبر ميکاياه له ورَغلو، هغهٔ له يې په مخ څپېړه ورکړه او تپوس يې ترې نه وکړو، "د کوم وخت نه د مالِک خُدائ روح
زما نه تلے دے او تا سره خبرې کوی؟" ۲۴ ميکاياه ورته وفرمائيل، "تا ته به هغه وخت پته ولګی چې کله تهٔ شا ته په يوه کوټه
کښې پټ شې." ۲۵ بيا اخي‌اب بادشاه خپل يو آفسر له حُکم ورکړو، "ميکاياه ونيسه او د ښار حاکِم امون او يوآس شهزاده له
يې بوځه. ۲۶ او هغوئ ته ووايه چې هغه په قېدخانه کښې واچوی او چې ترڅو پورې زهٔ په خېر سره راغلے نهٔ يم نو چې هغهٔ له
د اوبو او روټۍ نه بغير هيڅ ورنهٔ کړی." ۲۷ ميکاياه په اوچت آواز سره وفرمائيل، "کهٔ تهٔ په خېر سره واپس راغلې، نو بيا به
مالِک خُدائ زما په ذريعه کلام نهٔ وی کړے." او هغهٔ دا هم وفرمائيل، "ما چې څهٔ وئيلی دی ټول هغه واورئ."

د اخي‌اب مرګ

٢٨ بیا د اِسرائیل بادشاه اخي‌اب او د یهوداه بادشاه یهوسفط په رامات‌جِلعاد ښار باندې د حملې دپاره لاړل. ٢٩ اخي‌اب یهوسفط ته ووئیل، ”کله چې مونږ جنګ له لاړ شُو، نو زۀ به خپل شکل بدل کړم، خو تۀ خپل شاهی لِباس واغونده.“ نو د اِسرائیل بادشاه جنګ له لاړو او خپل شکل يې بدل کړے وو. ٣٠ د شام بادشاه د خپلو جنګی ګاډو مشرانو له حُکم ورکړے وو چې د اِسرائیل د بادشاه نه بغیر په هیچا باندې حمله ونۀ کړئ. ٣١ نو کله چې هغوئ یهوسفط بادشاه ولیدو، نو د هغوئ ټولو خیال دا وو چې ګنې هغه د اِسرائیل بادشاه وو او هغوئ په هغۀ باندې د حملې کولو دپاره ورغلل. خو یهوسفط یوه چغه ووهله او مالِک خُدائ، خُدائ پاک هغه بچ کړو او د هغۀ نه يې حمله بل خوا کړه. ٣٢ د جنګی ګاډو مشرانو ته پته ولګېده چې هغه د اِسرائیل بادشاه نۀ وو، نو هغوئ په هغۀ پسې نور لا نۀ ړل. ٣٣ خو یو شامی فوجی یو غشے د اِسرائیل په لښکر ورګزار کړو او اتفاقاً اخي‌اب بادشاه د هغۀ د زغرې د جوړ په مینځ باندې ولګېدو. نو هغۀ د خپلې جنګی ګاډۍ چلوونکی ته آواز وکړو، ”زۀ زخمی شوم، واپس شه او د جنګ نه ووځه.“ ٣٤ کله چې جنګ سخت وو، نو اخي‌اب بادشاه په خپله جنګی ګاډۍ کښې ایسار وو او تکیه يې وهلې وه او شامیانو ته يې مخ وو. نو په ماښام کښې هغه مړ شو.

د یو پېغمبر یهوسفط رټل

١٩ ١ د یهوداه، یهوسفط بادشاه په یروشلم کښې په خیر سره خپل محل ته واپس راغلو. ٢ د حنانی زوئ یاهُو پېغمبر د بادشاه سره مِلاوېدو له ورَغلو او ورته يې وفرمائیل، ”ستا په خیال کښې دا صحیح خبره ده چې د هغه خلقو مدد وکړے شي چې کوم بدعمله دی او د هغه خلقو طرفداری وکړے شي چې څوک د مالِک خُدائ نه نفرت کوی؟ تا چې څۀ کړی دی د هغې په وجه تا په خپل ځان باندې د مالِک خُدائ غصه راپارولې ده. ٣ خو بیا هم، په تا کښې څۀ خوبۍ هم شته دے. تا د اشیرې بُت ټولې نښې ورانې کړې چې خلقو د هغې عبادت کولو او تا د خُدائ پاک د طلب کلکه اراده کړې وه.“

د یهوسفط د لانجو هوارولو دپاره قاضیان مقررول

٤ اګر چې یهوسفط په یروشلم کښې اوسېدو، هغۀ به هر وخت په جنوب کښې د بیرسبع نه واخله په شمال کښې د غرونو مُلک اِفرائیم تر غاړې پورې سفر کولو، دا د دې دپاره چې خلق مالِک خُدائ د هغوئ پلار نیکۀ خُدائ پاک ته واپس راوګرځوی. ٥ هغۀ د یهوداه د پَخو دېوالونو په هر یو ښار کښې قاضیان مقرر کړل ٦ او هغوئ ته يې دا اصُول وښودل، ”په فیصلو کولو کښې د احتیاط نه کار اخلئ، تاسو به د خلقو د خوښې په مطابق فیصلې نۀ کوئ، بلکې د مالِک خُدائ په مرضی به کار کوئ او چې کله تاسو یوه فیصله کوئ نو مالِک خُدائ به ستاسو مل وی. ٧ د مالِک خُدائ نه په یره کښې اوسئ او په فیصلو کولو کښې د احتیاط نه کار اخلئ، ځکه چې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک سره نۀ بې‌اِنصافی شته، نۀ طرفدارے او نۀ رشوت.“
٨ یهوسفط په یروشلم کښې لیویان، اِمامان او د ښار څۀ مشران اوسېدونکی قاضیان مقرر کړل، چې د مالِک خُدائ دپاره فیصلې کوی، او د یروشلم د اوسېدونکو لانجې هواروی. ٩ هغۀ هغوئ ته دا اصُول وښودل، ”تاسو به خپلې ذمه واری خامخا د مالِک خُدائ په یره کښې او په وفاداری او د زړۀ د اخلاصه ادا کوئ. ١٠ کله هم چې ستاسو د ښارونو نه د یو ښار اوسېدونکی ستاسو په وړاندې د قتل، یا د بل څۀ قانون یا حُکم ماتولو لانجه راوړی، نو تاسو خامخا په احتیاط سره دا اصُول ورته ښایئ چې هغه به په عدالت کښې څنګه سلوک کوی، نو چې داسې هغوئ د مالِک خُدائ ګناهګار نۀ شی. کۀ تاسو داسې ونۀ کړئ، نو تاسو او ستاسو د ښارونو اوسېدونکو ته به د مالِک خُدائ د غصې پته ولګی. خو کۀ تاسو خپله ذمه واری پوره کوئ نو تاسو به ګناهګار نۀ شئ. ١١ د ټولو مذهبی لانجو آخری اختیار به د مشر اِمام امریاه سره وی او د خلقو په مینځ کښې د ټولو لانجو آخری اختیار به د یهوداه د حکمران د اِسمٰعیل زوئ زبدیاه سره وی. د لیویانو ذمه واری د هغه فیصلو کتل دی کومې چې په عدالتونو کښې کیږی. تکړه شئ او په دې اصُولو عمل کوئ. او مالِک خُدائ دې د اِنصاف کوونکو سره وی.“

د ادومیانو خِلاف جنګ

٢٠ (١) څهٔ موده وروستو د موآب او عمون فوجیان او معونیان راغلل چې د یهوسفط سره جنګ وکړی. (٢) څهٔ سړی
راغلل او یهوسفط بادشاه ته یې ووئیل، ”د مړ دریاب په بل طرف باندې د ادوم نه یو لوئ لښکر د دې دپاره راغلے دے چې په تا
باندې حمله وکړی. وګورئ چې هغوئ حصیصون تامار ته رارسېدلی دی.“ (دا د عینجدی یو بل نوم دے). (٣) یهوسفط
ویرېدو او د مالِک خُدائ د مرضۍ معلوملو دپاره یې دُعا وغوښته او په یهوداه کښې یې ټولو خلقو ته د روژې د نیولو اعلان
وکړو. (٤) د یهوداه خلق په یروشلم کښې د مالِک خُدائ نه د مدد غوښتلو دپاره راغونډ شول، هغوئ د مالِک خُدائ مرضی
معلوملو دپاره د یهوداه د هر ښار نه راغلل. (٥) بیا یهوسفط د مالِک خُدائ د کور د نوی دربار په مخکښې د یهوداه او یروشلم
خلقو په مینځ کښې ودرېدو. (٦) او هغهٔ په اوچت آواز دُعا وکړه، ”اے مالِکه خُدایه، زمونږ د پلار نیکهٔ خُدائ پاکه، تهٔ په آسمان
کښې د دُنیا په ټولو قومونو باندې بادشاهی کوې. ستا په لاس کښې طاقت او قوت شته او هیڅ څوک ستا مخالفت نهٔ شی
کولے. (٧) تهٔ زمونږ خُدائ پاک یې. کله چې ستا خلق بنی اِسرائیلیان دې مُلک ته رانوتل، چې کوم خلق دلته اوسېدل نو هغه
دې وشړل او د خپل خلیل اِبراهیم اولاد له دې هغه مُلک ورکړو چې د همیشه دپاره د هغوئ شی. (٨) هغوئ دلته اوسېدلی دی
او ستا د نوم دپاره یې یو مقدس ځائ جوړ کړے دے او وئیل یې، (٩) کهٔ په مونږ باندې د سزا دپاره څهٔ افت، جنګ، وبا، یا
قحط راشی، نو مونږ به راشو او ستا په حضور کښې به د دې کور په وړاندې ودرېږو، ځکه چې په دې کور کښې ستا نوم دے او
چې په خپل مصیبت کښې مونږ تا ته سوال وکړُو نو تهٔ به زمونږ سوال قبول کړې او مونږ به بچ کړې. (١٠) اوس د عمون، موآب
او ادوم خلقو په مونږ باندې حمله کړې ده. کله چې زمونږ پلار نیکهٔ د مِصر نه راووتل، نو تا هغوئ له اجازت ورنهٔ کړو چې دې
مُلکونو ته ورننه وځی، نو زمونږ پلار نیکهٔ د دې نه په بله لار لاړل او دا یې تباه نهٔ کړل. (١١) نو اوس هغوئ مونږ له د دې داسې
بدله راکوی، چې راشی او مونږ د هغه مُلک نه وشړی چې تا مونږ له راکړے دے. (١٢) تهٔ زمونږ خُدائ پاک یې. تهٔ هغوئ له سزا
ورکړه، ځکه چې کوم لوئ لښکر په مونږ حمله کوی نو د هغوئ په وړاندې مونږ بېمددګاره یُو. مونږ ته پته نشته چې څهٔ وکړُو،
خو مونږ ستا د مدد په طمع یُو.“ (١٣) د یهوداه ټول سړی، سره د خپلو ښځو او بچو، د مالِک خُدائ په حضور کښې ولاړ وُو.
(١٤) بیا د مالِک خُدائ روح په یو لیوی نازل شو کوم چې په ګڼه کښې موجود وو. د هغهٔ نوم یحزی‌ایل وو چې د زکریاه زوئ
وو، هغه د آسف د قبیلې یو کس وو او د متنیاه، یعی‌ایل او بنایاه په ذریعه د آسف د اولاد نه وو. (١٥) یحزی‌ایل ووئیل، ”د یهوداه
او یروشلم ټولو خلقو او یهوسفط بادشاه ما ته غوږ ونیسئ، مالِک خُدائ تاسو ته فرمائی چې تاسو بېخی د دې لوئ لښکر سره په
مخامخ کېدو کښې مهٔ یرېږئ او مهٔ بې‌حوصلې کېږئ. ځکه چې دا جنګ ستاسو نهٔ بلکې د خُدائ پاک دے. (١٦) سبا چې کله
هغوئ د صیص درې ته راشی نو په هغوئ حمله وکړه. تهٔ به د هغوئ سره د هغه وادۍ په سر کښې مِلاو شې کوم چې د یروئیل
سره نزدې د ځنګل مُلک ته ځی. (١٧) تاسو به دا جنګ نهٔ کوئ. صِرف د جنګ دپاره صفونه جوړ کړئ او کلک ودرېږئ، تاسو
به هغه فتح ووینئ کومه چې مالِک خُدائ درکوی. مهٔ یرېږئ او مهٔ بې‌حوصلې کېږئ. سبا د هغوئ خِلاف راوځئ او مالِک خُدائ
به ستاسو مل وی.“ (١٨) بیا یهوسفط بادشاه ټیټ شو او په زمکه یې سجده ولګوله او ټول خلق هم د هغهٔ سره ټیټ شول او د
مالِک خُدائ عبادت یې وکړو. (١٩) د لیویانو د قُهات او قورح د پلو کسان پاڅېدل او په اوچت آواز یې د مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړو. (٢٠) په وریسې سحر وختی خلق د تقوع سره نزدې د ځنګل مُلک ته لاړل. چې کله
هغوئ سفر شروع کړو، نو یهوسفط هغوئ ته په تقریر کښې دا خبرې وکړې، ”د یهوداه او یروشلم خلقو. په مالِک خُدائ ستاسو
په خُدائ پاک باندې یقین کوئ، نو تاسو به کلک ولاړ یئ. په هغه څهٔ باندې ایمان لرئ چې څهٔ درته پېغمبران فرمائی، نو تاسو به
کامیاب شئ.“ (٢١) د خلقو سره د مشورې کولو نه پس، بادشاه یو څو موسیقارانو له حُکم ورکړو چې هغه چُوغې واغوندی
کومې چې هغوئ په خاصو وختونو کښې اغوستې او ورته یې ووئیل چې د لښکر نه مخکښې روان شئ او داسې وایئ، ”د مالِک
خُدائ ثناء صِفت دې وی. د هغهٔ مینه ابدی ده.“ (٢٢) کله چې هغوئ ثناء صِفت کول شروع کړل نو مالِک خُدائ هغه حمله
کوونکی فوجیان په خپلو کښې په جګړه کړل. (٢٣) د عمونیانو او موآبیانو لښکرې د ادوم غر د اوسېدونکو خِلاف راوګرځېدې او
د هغوئ هر یو کس یې ووژلو. کله چې هغوئ د ادوم لښکر تباه کړو نو هغوئ په یو بل باندې حملې شروع کړې. (٢٤) کله چې د
یهوداه لښکر هغه برج ته ورسېدو کوم چې په صحرا کښې وو، نو هغوئ د دشمن طرف ته وکتل او وې لیدل چې هغوئ ټول په
زمکه باندې مړهٔ پراتهٔ وُو. یو کس هم په تښتېدو کښې کامیاب نهٔ شو. (٢٥) نو یهوسفط او د هغهٔ فوجیان ورغلل چې مالِ غنیمت

راواخلی او هغوئ ډېر سامانونه، جامې او نور قيمتی خيزونه ومونډل. هغوئ په مالِ غنيمت راغونډولو باندې درې ورځې تېرې کړې، خو مالِ غنيمت دومره ډېر وو چې هغوئ ټول نۀ شو راټولولے. (۲۶) په څلورمه ورځ هغوئ د براکه په وادئ کښې راغونډ شول او د هغه هر څۀ دپاره يې د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړو چې څۀ هغۀ کړی وُو. نو په دې وجه د هغه وادئ نوم "براکه" دے. (۲۷) يهوسفط په خوشحالئ سره فوجيان واپس يروشلم ته روان کړل، ځکه چې مالِک خُدائ د هغوئ دشمنانو له شکست ورکړے وو. (۲۸) کله چې هغوئ ښار ته ورسېدل، نو هغوئ د ربابونو او بيګلو د غږېدو سره د مالِک خُدائ کور ته روان شول. (۲۹) هر يو قوم به چې دا واورېدل چې مالِک خُدائ څنګه د اِسرائيلو دشمنانو له شکست ورکړے دے نو هغوئ به وېرېدل، (۳۰) نو يهوسفط په امن سره حکومت کولو او خُدائ پاک د هغۀ په هر رنګ باندې حِفاظت کولو.

د يهوسفط د بادشاهۍ ختمېدل

(۳۱) يهوسفط د پينځو دېرشو کالو په عُمر کښې بادشاه جوړ شوے وو او په يروشلم باندې يې پينځويشت کاله بادشاهی کړې وه. د هغۀ مور عزوبه وه چې د سِلحی لور وه. (۳۲) د هغۀ نه مخکښې د هغۀ پلار آسا په شان هغۀ هم هغه کار کولو چې کوم د مالِک خُدائ په نظر کښې ښۀ وو، (۳۳) خو علاقائی عبادتخانې نۀ وې تباه شوې، او خلق په پوره توګه د خپل پلار نيکۀ خُدائ پاک ته نۀ وُو راګرځېدلی. (۳۴) نور هر څۀ چې يهوسفط کړی دی، د هغۀ د بادشاهۍ د شروع نه واخله تر آخره پورې، هر څۀ د حنانی زوئ ياهُو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی، کوم چې د اِسرائيل د بادشاهانو د تاريخ يوه حِصه ده. (۳۵) يو ځل د يهوداه بادشاه يهوسفط د اِسرائيل بادشاه اخزياه سره اِتحاد وکړو، چا چې ډېر بد عملونه وکړل. (۳۶) د عصيون‌جابر د بندرګاه سره په شريکه هغوئ سمندری جهازُونه جوړ کړل. (۳۷) خو د مريسه د ښار د دوداواهو زوئ اِلىعزر يهوسفط له خبردارے ورکړو، "تا د اخزياه سره اِتحاد کړے دے، په دې وجه چې تا څۀ جوړ کړی دی نو مالِک خُدائ به هغه تباه کړی." نو سمندری جهازُونه تباه شول او هيڅکله په سمندر کښې ونۀ چلېدل.

۲۱

(۱) يهوسفط مړ شو او د داؤد ښار په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ يهورام د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه يهورام

(۲) د يهوسفط بادشاه د زوئ يهورام شپږ ورونه وُو، عزرياه، يحىايل زکرياه، عزرياه، ميکائيل او سفطياه. (۳) خپل پلار هغوئ له ډېر سرۀ زر، سپين زر او قيمتی خيزونه ورکړل او هر يو يې د يهوداه د پَخو دېوالونو ښارونو مشر مقرر کړو. يهورام د ټولو مشر وو نو په دې وجه يې هغه د دې دپاره مقرر کړو چې د هغۀ نه پس بادشاه شی. (۴) کله چې بادشاهی په پوره توګه د يهورام په لاس کښې وه، نو هغۀ خپل ټول ورونه او د اِسرائيل څۀ مشران هم ووژل. (۵) يهورام د دوو دېرشو کالو په عُمر کښې بادشاه شو او اتۀ کاله يې په يروشلم حکومت وکړو. (۶) هغۀ د اخىاب بادشاه او د اِسرائيل نورو بادشاهانو په بدو مِثالونو باندې عمل وکړو، ځکه چې هغۀ د اخىاب يوه لور وادۀ کړې وه. هغۀ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه، (۷) خو د مالِک خُدائ دا مرضی نۀ وه چې د داؤد شاهی خاندان تباه کړی، ځکه چې هغۀ د داؤد سره لوظ کړے وو او دا وعده يې ورسره کړې وه چې د هغۀ اولاد به د هميشه دپاره بادشاهی کوی. (۸) د يهورام د بادشاهۍ په وخت کښې ادوم د يهوداه خِلاف بغاوت وکړو او يو خپل بادشاه يې مقرر کړو. (۹) نو يهورام او د هغۀ آفسرانو خپلې ټولې جنګی ګاډۍ او لښکرې روانې کړې او د ادوميانو نه شپه په شپه راتاو شو او په هغوئ يې سخته حمله وکړه. (۱۰) نو ادوم تر نن پورې د يهوداه نه آزاد دے. هم په هغه وخت کښې د لِبناه ښار هم بغاوت وکړو، دا هر څۀ ځکه وشول چې يهورام مالِک خُدائ د خپل پلار نيکۀ خُدائ پاک پرېښے وو. (۱۱) هغۀ د يهوداه په غريزه علاقه کښې علاقائی عبادتخانه جوړه کړې وه او د يهوداه او د يروشلم خلق يې بې‌لارې کړی وُو. (۱۲) الياس پېغمبر يهورام له يو خط ولېږلو، چې په هغې کښې ليکلی شوی وُو، "مالِک خُدائ، ستا د پلار نيکۀ داؤد خُدائ پاک تا رد کوی، ځکه چې تا د خپل پلار يهوسفط بادشاه او د خپل نيکۀ آسا په نقش قدم مزل نۀ دے کړے. (۱۳) تا د اِسرائيل د بادشاهانو په نقش قدم باندې مزل کړے دے او د يهوداه او يروشلم په خلقو دې د بُتانو عبادت کړے دے، لکه څنګه چې اخىاب او د اِسرائيل نورو

بادشاهانو کړی وُو. تا خو خپل ورونه هم ووژل، چې هغوئ ستا نه ښۀ سړی وُو. ١٤ نو اوس به مالِک خُدائ ستا خلقو له، ستا بچو او ستا ښځو له سخته سزا ورکړی او ستا هر څۀ به تباه کړی. ١٥ تۀ به د کولمو په سخت مرض باندې آخته شې چې هغه به ورځ په ورځ زياتيږی تر دې پورې چې کولمې به درنه بهر راوځی.“ ١٦ څۀ فلستيان او عرب د هغه ځائ سره نزدې اوسيدل چرته چې څۀ د ايتهوپيا خلق د سيند په غاړه ديره وُو. مالِک خُدائ هغوئ ولمسول چې د يهورام خِلاف جنګ له لاړ شی. ١٧ هغوئ په يهوداه حمله وکړه، شاهی محل يې لوټ کړو او د بادشاه د کشری زوئ، اخزياه نه بغير يې د بادشاه ټولې ښځې او زامن قيديان بوتلل. ١٨ بيا د دې هر څۀ نه پس، مالِک خُدائ په بادشاه باندې د کولمو سخت مرض راوستلو. ١٩ تقريباً دوه کاله دا مرض په مزه مزه زياتيدو تر دې پورې چې د هغۀ کولمې بهر راووتې او هغه په يو سخت تکليف کښې مړ شو. د هغۀ خلقو د هغۀ د عزت دپاره اور بل نۀ کړو لکه چې د هغۀ د پلار نيکۀ دپاره بل شوے وو. ٢٠ يهورام د دوو دېرشو کالو په عُمر کښې بادشاه جوړ شوے وو او اتۀ کاله يې په يروشلم بادشاهی کړې وه. کله چې هغه مړ شو نو هيڅ څوک هم خفه نۀ وُو. هغوئ هغه د داؤد په ښار کښې ښخ کړو، خو په شاهی اديره کښې يې ښخ نۀ کړو.

د يهوداه بادشاه اخزياه

٢٢ ١ څۀ عربو حمله وکړه او د يهورام بادشاه د کشری زوئ اخزياه نه بغير يې د يهورام ټول زامن ووژل. نو بيا د يروشلم خلقو اخزياه د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ کړو. ٢ اخزياه د دوويشتو کالو په عُمر کښې بادشاه جوړ شو او يو کال يې په يروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغۀ مور عتلياه وه چې د عُمری بادشاه نمسۍ وه. ٣ اخزياه د اخي‌اب د خاندان په نقش قدم باندې روان وو، ځکه چې د هغۀ مور عتلياه هغۀ ته بدې لارې ښودلې. ٤ هغۀ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه، ځکه چې د هغۀ د پلار د مرګ نه پس د اخي‌اب د خاندان نور کسان د هغۀ مشيران شول او هغه يې د تباهۍ طرف ته بوتلو. ٥ د هغوئ په مشورو يې عمل کولو کله چې د شام بادشاه حزائيل خِلاف يې په يو جنګ کښې د اِسرائيل د بادشاه يورام ملګرتيا وکړه. لښکرې په رامات‌جِلعاد کښې په جنګ شوې او يورام په جنګ کښې زخمی شو. ٦ هغه د يزرعيل ښار ته ځکه راواپس شو چې د هغۀ زخمونه روغ شی او اخزياه هلته د مِلاويدو دپاره ورَغلو. ٧ خُدائ پاک د يورام دا ملاقات د اخزياه د تباهۍ سبب وګرځولو. هغه او يورام، ياهُو زوئ د نِمسی سره مِلاويدو دپاره راوتل، کوم چې مالِک خُدائ د اخي‌اب شاهی خاندان د تباه کولو دپاره خوښ کړے وو. ٨ کله چې ياهُو د اخي‌اب په شاهی خاندان باندې د خُدائ پاک سزا راوستله، نو هغه د يهوداه د قبيلې يو څو مشرانو او د اخزياه خپلوانو سره مِلاو شو چې هغوئ د اخزياه سره روان وُو نو ياهُو هغوئ ټول ووژل. ٩ اخزياه ولټولے شو او هغه په سامريه کښې پټ وو او هلته پيدا شو. هغوئ هغه ياهُو ته بوتلو او وې وژلو. خو هغوئ د هغۀ لاش د هغۀ نيکۀ يهوسفط بادشاه د عزت په وجه ښخ کړو، ځکه يهوسفط د مالِک خُدائ د خِدمت دپاره هر څۀ کړی وُو. نو د اخزياه د خاندان داسې يو کس هم پاتې نۀ شو چې هغۀ بادشاهی کړے وے.

د يهوداه مَلِکه عتلياه

١٠ څنګه چې د اخزياه بادشاه مور عتلياه د خپل زوئ د قتل نه خبر شوه، نو هغې دا حُکم ورکړو چې د يهوداه د شاهی خاندان مکمل کسان دې ووژلے شی. ١١ د اخزياه يوه ناسکه خور يهوسبع وه، د هغې وادۀ د يهويدع اِمام سره شوے وو. هغې په پټه باندې د اخزياه يو زوئ يوآس بچ کړو، هغه يې د هغه نورو شهزادګانو نه يوړو کوم چې قتل کيدونکے وو او هغه او د هغۀ خِدمتګاره يې پټ کړل او د اودۀ کيدو په يوه کوټه کښې د هغوئ خيال ساتلو. نو داسې يهوسبع د هغۀ د پټ ساتلو په وجه باندې هغه د عتلياه د لاسه د مرګ نه بچ کړو. ١٢ تر شپږو کالو پورې هغه هلته پټ وو کله چې عتلياه د مَلِکه په توګه بادشاهی کوله.

د عتلياه خِلاف بغاوت

٢٣ ١ د شپږو کالو اِنتظار نه پس يهويدع اِمام يوه فيصله وکړه. هغۀ د دې پينځو فوجی آفسرانو سره لوظ وکړو، د يروحام

زوئ عزرياه، د يهوحنان زوئ اِسمٰعيل، د عوبيد زوئ عزرياه، د عداياه زوئ معسياه او د زِکرى زوئ الياسفط. ۲ هغوئ د
يهوداه ټولو ښارونو ته سفر وکړو او ځان سره يې واپس يروشلم ته ليويان او د ډلو ټول مشران راوستل. ۳ هغوئ ټول د
خُدائ پاک په کور کښې راغونډ شول او هلته هغوئ د بادشاه د زوئ يوآس سره يو لوظ وکړو. يهويدع هغوئ ته ووئيل، ”د
بادشاه زوئ دا دے. دے به اوس بادشاه جوړيږى، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى دى چې د داؤد اولاد به بادشاهان وى.
۴ نو مونږ به هم دغه شان کوُو. کله چې اِمامان او ليويان د سبت په ورځ د خپل کار دپاره راځى، نو د هغوئ دريمه برخه به د
مالِک خُدائ د کور د دروازو څوکيدارى کوى، ۵ هغه بله دريمه برخه به د شاهى محل څوکيدارى کوى او باقى پاتې برخه به
د ”بنياد“ په دروازه باندې مقررولے شى. ټول خلق به د مالِک خُدائ د کور په دربار کښې راغونډ شى. ۶ ياد ساتئ چې
صرف اِمامان او ليويان به د مالِک خُدائ کور ته ننوځى د چا چې د خِدمت نمبر وى. هغوئ ځکه ننوتلے شى چې هغوئ پاک
کړے شوى دى، خو باقى نور خلق به خامخا د مالِک خُدائ اصُول منى او بهر دې پاتې شى. ۷ ليويان به د بادشاه نه
ګېرچاپېره د حِفاظت دپاره ولاړ وى، چې خپلې تُورې يې راويستلې وى او چې بادشاه چرته هم ځى نو هلته به ورسره ځى. نور
هر څوک چې د مالِک خُدائ کور ته د ننوتلو کوشش وکړى نو هغه دې ووژلے شى.“ ۸ ليويانو او د يهوداه خلقو د يهويدع په
اصُولو باندې عمل وکړو. کوم څوکيداران چې د سبت په ورځ د کار نه چُهټى کېدل، نو هغوئ ته دا اجازت نۀ وو چې کور ته لاړ
شى نو داسې د هر فوجى مشر سره خپل څوکيداران موجود وُو يعنې هغه څوکيداران چې د کار نه يې چهټى کوله او هغه کسان
چې کار له راتلل. ۹ يهويدع آفسرانو له هغه نېزې او ډالونه ورکړل کوم چې د داؤد بادشاه وُو او چې د مالِک خُدائ په کور
کښې ساتلے شوى وُو. ۱۰ هغۀ د مالِک خُدائ د کور په مخکښې ګېرچاپېره سړى مقرر کړل چې تُورې يې د دې دپاره
راويستلې وې چې د بادشاه حِفاظت وکړى. ۱۱ بيا يهويدع يوآس بهر بوتلو، تاج يې د هغۀ په سر کېښودو او هغۀ له يې د
احکامو کِتاب ورکړو. نو هغه بادشاه شو. يهويدع اِمام او د هغۀ زامنو د مقررولو د نښې په طور د يوآس سر په تېلو غوړ کړو او
ټولو چغه ووهله، ”بادشاه زندهباد!“ ۱۲ عتلياه د بادشاه دپاره د خوشحالئ چغې واورېدلې، نو هغه د مالِک خُدائ کور ته تېزه
لاړه، چرته چې خلق راغونډ وُو. ۱۳ هغې هلته د مالِک خُدائ د کور د دروازې په خولۀ کښې نوے بادشاه وليدو، چې د هغه
ستنو سره ولاړ وو چې د بادشاهانو دپاره مخصوصې وې او ګېرچاپېره ترې نه فوجى آفسران او د بيګلو غږوونکى تاو وُو. ټولو
خلقو د خوشحالئ نه چغې وهلې او بيګلې يې غږولې، او د مالِک خُدائ د کور موسيقارانو د موسيقئ د څيزونو سره دا جشن
روان کړے وو. هغې د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او چغه يې ووهله، ”غدار! غدار!“ ۱۴ يهويدع دا نۀ غوښتل چې عتلياه
دې د مالِک خُدائ په کور کښې ووژلے شى، نو هغۀ خپل فوجى آفسران راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”هغه د څوکيدارانو د
قطارونو په مينځ کښې وباسئ او هر څوک چې د هغې د بچ کولو کوشش کوى نو هغه ووژنئ.“ ۱۵ هغوئ هغه ونيوله، محل ته
يې بوتله او هلته يې د آسونو د دروازې سره ووژله.

يهويدع د خلقو اصلاح کوى

۱۶ يهويدع اِمام يوآس بادشاه او خلق د ځان سره کړل چې د هغۀ سره يو لوظ وکړى چې هغوئ به د مالِک خُدائ وفادار
اوسى. ۱۷ بيا هغوئ ټول د بعل عبادتخانې ته لاړل او هغه يې راوغورزوله. هغوئ هلته قربانګاه او بُتان ټوټې کړل او متان د بعل
اِمام يې د قربانګاه په مخکښې ووژلو. ۱۸ يهويدع اِمامان او ليويان د مالِک خُدائ د کور د کار مشران مقرر کړل. د هغوئ
کار هغه ذمه وارئ سر ته رسَول وُو چې کومې ورته داؤد بادشاه حواله کړې وې او چې د موسىٰ د قانون په مطابق هغه نذرانې
وسوزوى چې کومې مالِک خُدائ ته د موسيقئ او خوشحالئ سره پېش کېږى. ۱۹ يهويدع د مالِک خُدائ د کور په دروازو
باندې د دې دپاره هم څوکيداران مقرر کړل چې څوک ناپاک وى نو هغه بهر ايسار کړے شى. ۲۰ فوجى آفسران، مشران خلق،
آفسران او نور پاتې ټول خلق د يهويدع سره په هغه عمل کښې ملګرى وُو چې کله بادشاه د مالِک خُدائ کور نه محل ته
راوستلے شو. هغوئ په پاسنئ دروازه راننوتل او بادشاه په خپل تخت کښېناستو. ۲۱ ټول خلق خوشحاله وُو او اوس د عتلياه
د وژلو په وجه په ښار کښې خاموشى وه.

د یهوداه بادشاه یوآس

۲۴ (۱) یوآس د اوو کالو په عُمر کښې د یهوداه بادشاه شو او څلوېښت کاله يې په يروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور
د بيرسبع د ښار ضِبياه وه. (۲) ترڅو پورې چې يهويدع اِمام ژوندے وو نو يوآس هم هغه کار کولو چې مالِک خُدائ وربانديِ
خوشحالېدو. (۳) يهويدع د يوآس بادشاه دپاره دوه ښځې خوښې کړې او د هغهٔ زامن او لوڼه پيدا شول. (۴) کله چې يوآس
بادشاه وو نو هغهٔ دا فېصله وکړه چې د مالِک خُدائ د کور مرمت دې وشی. (۵) هغهٔ اِمامانو او ليويانو له حُکم ورکړو چې د
يهوداه ښارونو ته لاړ شی او د ټولو خلقو نه دومره پېسې راغونډې کړی چې د مالِک خُدائ په کور کښې کلنے مرمت وربانديِ
وکړی. هغهٔ ورته ووئيل چې دا کار سمدستی وکړئ، خو ليويانو دا کار سمدستی ونهٔ کړو، (۶) نو هغهٔ د هغوئ مشر يهويدع
راوغوښتلو او تپوس يې ترې نه وکړو، "تاسو دې ته پام ولې نهٔ کولو چې ليويانو د يهوداه او يروشلم نه هغه محصُول راغونډولو
کوم چې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکی موسیٰ د خلقو نه دا غوښتل چې دا محصُول د مالِک خُدائ د حضور د خېمې دپاره
ورکړی؟" (۷) د عتلياه يعني د هغه بدکارې ښځې منونکو د مالِک خُدائ د کور نه د ډېر وخت نه غلا کوله او ټول مقدس څيزونه
يې هم د بعل په عبادت کښې استعمالول. (۸) بادشاه ليويانو له حُکم ورکړو چې د چندې دپاره يو صندوق جوړ کړی او د مالِک
خُدائ د کور په دروازه کښې يې کېږدی. (۹) هغهٔ په ټول يروشلم او يهوداه کښې هر يو کس له دا خبر ورولېږلو چې مالِک
خُدائ له هغه محصُول راوړی کوم چې په ورومبی ځل د خُدائ پاک خِدمت کوونکی موسیٰ په صحرا کښې راغونډ کړے وو.
(۱۰) په دې باندې خلق او د هغوئ مشران خوشحاله شول او خپلې د محصُول پېسې يې راوړې او صندوق يې ډک کړو. (۱۱)
ليويانو به هره ورځ هغه صندوق شاهی آفسر له وړلو کوم آفسر چې د دې ذمه وار وو. کله به هم چې دا ډک وو، نو شاهی منشی
او د مشر اِمام کس به پېسې راويستلې او صندوق به يې واپس خپل ځائ ته وړلو. نو داسې هغوئ ډېرې پېسې راغونډې کړې.
(۱۲) بادشاه او يهويدع به پېسې هغه چا له ورکولې کوم چې د مالِک خُدائ د کور د مرمت کولو مشران وُو او هغوئ د کاڼو
ګلکاران، ترکاڼان او لوهاران د مرمت دپاره په مزدورئ ونيول. (۱۳) هغوئ ټولو سخت محنت کولو او د مالِک خُدائ کور يې
خپل اصلی حالت ته بيا راوستلو، هم هغه شان مضبوط لکه څنګه چې مخکښې وو. (۱۴) کله چې مرمت ختم شو، نو هغه پاتې
شوی سرهٔ زر او سپين زر بادشاه او يهويدع له ورکړے شول، چې هغوئ دا د مالِک خُدائ د کور د جامونو او نور سامان
جوړولو دپاره استعمال کړل.

د يوآس د مالِک خُدائ نه اوړېدل

چې ترڅو پورې يهويدع ژوندے وو، نو نذرانې به مسلسل د مالِک خُدائ په کور کښې پېش کېدلې. (۱۵) کله چې يهويدع د يو سل
او دېرشو کالو ښهٔ پوخ عُمر ته ورسېدو، نو هغه مړ شو. (۱۶) هغه د داؤد په شاهی اديره کښې ښخ شو ځکه چې هغهٔ په اِسرائيل
کښې د خُدائ پاک او د هغهٔ د کور ډېر خِدمت کړے وو. (۱۷) خو چې کله يهويدع مړ شو، نو د يهوداه مشرانو يوآس بادشاه دې
ته جوړ کړو چې هغوئ ته غوږ ونيسی. (۱۸) نو خلقو د مالِک خُدائ په کور کښې د هغهٔ عبادت پرېښودو، دا هغه ځائ وو چرته
چې د هغوئ پلار نيکهٔ عبادت کولو او د دې په ځائ يې د بُتانو او د اشيرې بُت د نښو عبادت شروع کړو. د دې ګناهونو د جرم
په وجه هغوئ په يهوداه او يروشلم باندې د مالِک خُدائ غصه راوستله. (۱۹) مالِک خُدائ هغوئ له پېغمبران ورولېږل چې خلق
هغه واپس راوګرځوی، پېغمبرانو به هغوئ له خبردارے ورکولو خو خلقو ورته غوږ ونهٔ نيولو. (۲۰) بيا د خُدائ پاک روح د
يهويدع اِمام په زوئ زکرياه باندې راغلو. هغه په يو اوچت ځائ باندې ودرېدو او آواز يې وکړو، "مالِک خُدائ، خُدائ پاک دا
تپوس کوی چې تاسو د هغهٔ د حُکمونو نافرمانی ولې کوئ او په خپل ځان باندې تباهی ولې راولئ. تاسو هغه پرېښودو، نو په دې
وجه هغهٔ تاسو هم پرېښودئ." (۲۱) يوآس بادشاه د زکرياه خِلاف په يو سازش کښې ملګرتيا وکړه او د بادشاه په حُکم يې د
مالِک خُدائ د کور په دربار کښې زکرياه سنګسار کړو. (۲۲) بادشاه هغه د وفادارئ خِدمت هېر کړو چې د زکرياه پلار يهويدع
د هغهٔ دپاره کړے وو او هغهٔ زکرياه ووژلو. کله چې زکرياه مړ کېدو، نو هغهٔ چغه ووهله، "مالِک خُدائ دې زما په حال نظر
وکړی او زما بدل دې تا نه واخلی."

د یوآس د بادشاهۍ ختمېدل

۲۳ کله چې په هغه کال خزان راغلو، نو د شام لښکر په یهوداه او یروشلم باندې حمله وکړه او ټول مشران یې ووژل او ټول مال غنیمت یې د دمشق بادشاه له یوړو. ۲۴ اګر چې شامی لښکر وړوکے وو، خو مالِک خُدائ د هغوئ مدد وکړو چې د یهوداه دومره لوئ لښکر له شکست ورکړی ځکه چې د یهوداه خلقو مالِک خُدائ د هغوئ د پلار نیکهٔ خُدائ پاک پرېښے وو. نو داسې یوآس بادشاه ته سزا مِلاو شوه. ۲۵ کله چې شامی لښکر واپس لاړو نو یوآس سخت زخمی پاتې وو، نو وروستو بیا د هغهٔ دوو آفسرانو د هغهٔ خِلاف منصوبه جوړه کړه او هغه یې په خپل کټ کښې ووژلو د دې دپاره چې د یهویدع اِمام د زوئ د قتل بدله ترې نه واخلی. هغه د داؤد په ښار کښې ښخ شو، خو په شاهی اديره کښې ښخ نهٔ شو. ۲۶ د هغهٔ خِلاف چې چا منصوبه جوړه کړې وه هغه یو زاباد وو، چې هغه د یوې عمونی ښځې زوئ وو چې د هغې نوم سماعت وو، او بل یهوزبد وو چې دے د یوې موآبی ښځې زوئ وو چې د هغې نوم سِمريت وو. ۲۷ د بادشاهانو د کِتاب په تفسير کښې د یوآس د زامنو قیصې، هغه پېغامونه چې د هغهٔ خِلاف شوی دی، او د مالِک خُدائ د کور د بیا جوړولو په حقله قیصه شامله ده. د هغهٔ زوئ امصیاه د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه امصیاه

۲۵ ۱ امصیاه د پینځویشتو کالو په عُمر کښې بادشاه شو او یو کم دېرش کاله یې په یروشلم باندې حکومت وکړو. د هغهٔ مور د یروشلم یهوعدان وه. ۲ هغهٔ هغه هر کار کولو چې په څهٔ باندې مالِک خُدائ رضا کېدو خو د زړهٔ د اخلاصه یې نهٔ کول. ۳ کله چې د هغهٔ بادشاهی مضبوطه شوه، نو هغهٔ هغه آفسران ووژل چا چې د هغهٔ پلار وژلے وو. ۴ خو هغهٔ د هغوئ بچی ونهٔ وژل او په هغه څهٔ یې عمل وکړو چې مالِک خُدائ د موسیٰ په شریعت کښې د هغې حُکم کړے وو، "مور پلار دې د هغه جرمونو په وجه نهٔ شی وژلے کوم چې د هغوئ بچو کړی وی او بچی دې د هغه جرمونو په وجه نهٔ شی وژلے کوم چې د هغوئ مور پلار کړی وی، یو کس دې صِرف د هغه جرم په وجه وژلے شی چې هغهٔ په خپله کړے وی."

د ادوم خِلاف جنګ

۵ امصیاه بادشاه د یهوداه او د بنیامین د قبیلو ټول سړی د خپلو خپلو کورَنو په مطابق په فوجی ډلو کښې رایوځائ کړل او د زرو کسانو د ډلو او د سلو کسانو د ډلو دپاره یې فوجی مشران مقرر کړل. په دې کښې هغه ټول سړی شامل وُو چې عُمر یې شل کاله یا د دې نه زیات وو، چې ټول درې لاکه وُو. هغوئ خوښ کړے شوی فوجیان وُو، د جنګ دپاره تیار وُو او د نېزو او ډالونو په استعمالولو کښې تکړه وُو. ۶ د دې نه علاوه، هغهٔ د اِسرائیل نه سل زره فوجیان تقریباً د درې زره او څلور سوه کلو د سپینو زرو په قیمت باندې په مزدورۍ ونیول. ۷ خو یو پېغمبر بادشاه له ورَغلو او ورته یې ووئیل، "د اِسرائیل دا فوجیان ځان سره مهٔ بوځه. مالِک خُدائ د اِفرائیم د قبیلې د دې فوجیانو مل نهٔ دے. ۸ کېدے شی ستا خیال دا وی چې د هغوئ په وجه به تاسو په جنګ کښې تکړه شئ، خو دا د خُدائ پاک کار دے چې هغه دا طاقت لری چې چا له فتح یا شکست ورکړی. خُدائ پاک به ستاسو د دشمنانو په وجه تاسو له شکست درکړی." ۹ امصیاه د پېغمبر نه تپوس وکړو، "خو د هغه ټولو سپینو زرو به څهٔ کیږی چې ما په مزدورۍ کښې ورکړی دی؟" هغه پېغمبر ورته وفرمائیل، "مالِک خُدائ تا له د هغې نه زیات درکولے شی." ۱۰ نو امصیاه هغه د مزدورۍ فوجیان واپس ولېږل او ورته یې ووئیل چې کورونو ته لاړ شئ. نو هغوئ کورونو ته لاړل او د یهوداه خلقو ته سخت غصه وُو. ۱۱ امصیاه خپل ځان بیا تکړه کړو او د مالګې مېدان ته یې خپل لښکر روان کړو. هغوئ هلته جنګ وکړو او لس زره ادومی فوجیان یې ووژل ۱۲ او نور لس زره یې ونیول. هغوئ قېدیان د سِلح په ښار کښې د کمر سر ته وخېژول او راوې غورزول، نو داسې هغوئ لاندې په ګټو کښې مړهٔ شول. ۱۳ په دې دوران کښې د مزدورۍ کوم فوجیان چې امصیاه کورونو ته لېږلی وُو نو هغوئ د سامریه او بیت‌حورون په مینځ کښې د یهوداه په یو څو ښارونو حمله وکړه. هغوئ درې زره کسان ووژل او ډېر مال غنیمت یې یوړو. ۱۴ کله چې امصیاه ادومیانو له د شکست ورکولو نه پس

راوګرځېدو، نو هغهٔ د هغوئ بُتان د ځان سره راوړل، دا یې ودرول، د هغې عبادت یې وکړو او خوشبویی یې ورته وسوزولې. ۱۵
په دې باندې مالِک خُدائ غصه شو، نو هغهٔ امصیاه له یو پېغمبر ورولېږلو. پېغمبر ورته وفرمائیل، ”تا د هغه پردو معبودانو
عبادت ولې کړے دے چې هغوئ ستا د لاس نه خپل خلق هم نهٔ شول بچ کولے؟“ ۱۶ نو امصیاه ورته ووئیل، ”د کله نه تهٔ
مونږ د بادشاه مشیر مقرر کړے یې؟ خولهٔ دې بنده کړه، ګنې وویه دې وژنم.“ پېغمبر خبرې بندې کړې خو دا یې وفرمائیل،
”اوس ما ته پته ولګېده چې خُدائ پاک ستا د تباه کولو فېصله کړې ده دا ځکه چې تا دا هر څهٔ وکړل او زما نصیحت ته دې
پام نهٔ دے کړے.“

د اِسرائیل خِلاف جنګ

۱۷ د یهوداه بادشاه امصیاه او د هغهٔ مشیرانو د اِسرائیل د بادشاهۍ خِلاف منصوبه جوړه کړه. بیا هغهٔ د اِسرائیل بادشاه
یهوآس ته یو پېغام ولېږلو، څوک چې د یهوآخز زوئ او د یاهُو نمسے وو، چې جنګ له راوړاندې شه. ۱۸ یهوآس امصیاه له دا
پېغام ولېږلو، ”یو ځل د لبنان په غرونو کښې د ازغو بوټي د دِیار ونې له دا پېغام ولېږلو، زما زوئ له ستا لور راکړه چې وادهٔ یې
کړی. نو بیا یو ځنګلی ځناور هلته تېرېدو او د ازغو په بوټي یې پښې کېښودې. ۱۹ نو امصیاه، ادومیانو له دې اوس شکست
ورکړے دے او مغروره شوے یې. خو زهٔ تا له مشوره درکوم چې په خپل کور کښې کښېنه. داسې بلا ولې راپاروې چې هغه
ستا او ستا په خلقو باندې صِرف تباهی راولی؟“ ۲۰ خو امصیاه ورته غوږ نهٔ نیولو. خُدائ پاک غوښتل چې امصیاه شکست
وخوری، ځکه چې هغهٔ د ادومی بُتانو عبادت کړے وو. ۲۱ نو د اِسرائیل بادشاه یهوآس د یهوداه بادشاه امصیاه خِلاف جنګ
له لاړو. هغوئ په یهوداه کښې د بیت‌شمس سره یو بل ته مخامخ شول. ۲۲ د یهوداه لښکر د اِسرائیل د لښکر نه شکست وخوړو
او ټول فوجیان خپلو کورونو ته وتښتېدل. ۲۳ یهوآس امصیاه ونیولو او یروشلم ته یې بوتلو. هلته هغهٔ د اِفرائیم د دروازې نه
واخله د ګوټ د دروازې پورې دېوال راوغورزولو، چې تقریباً دوه سوه او شل ګزه فاصله وه. ۲۴ هغهٔ د مالِک خُدائ د کور
ټول سرهٔ زر او سپین زر د مالِ غنیمت په توګه سامریه ته یوړل، د مالِک خُدائ د کور هغه سامان چې د عوبید ادوم اولاد د
هغې حِفاظت کولو او د محل خزانې یې یوړې. هغهٔ د ځان سره قېدیان هم بوتلل. ۲۵ د یهوداه بادشاه امصیاه د اِسرائیل د
بادشاه یهوآس د مرګ نه پس پینځلس کاله ژوندے وو. ۲۶ امصیاه چې نور هر څهٔ هم کړی دی د هغهٔ د بادشاهۍ د شروع نه
واخله تر آخره پورې هغه د یهوداه او اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۲۷ د هغه وخت نه واخله چې کله
هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت وکړو، په یروشلم کښې دشمنانو د هغهٔ خِلاف یوه منصوبه جوړوله. په آخر کښې هغه د لکیس
ښار ته وتښتېدو، خو د هغهٔ دشمنان په هغهٔ پسې ؤو او هلته یې ووژلو. ۲۸ د هغهٔ لاش په یو آس باندې یروشلم ته راوړلے شو
او هغه د داؤد ښار په شاهی ادیره کښې ښخ کړے شو.

د یهوداه بادشاه عُزیاه

۲۶ ۱ د یهوداه ټولو خلقو د امصیاه شپاړس کلن زوئ عُزیاه خوښ کړو چې د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ شی. ۲ دا د
امصیاه د مرګ نه پس ؤو چې عُزیاه ایلات بیا قبضه کړو او ښار یې دوباره جوړ کړو. ۳ عُزیاه د شپاړسو کالو په عُمر کښې
بادشاه شو او هغهٔ په یروشلم باندې دوه پنځوس کاله بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور د یروشلم یکولیاه وه. ۴ هغه د خپل پلار په
نقش قدم باندې روان وو او هغه کار یې کولو چې مالِک خُدائ ورباندې خوشحالېدو. ۵ چې ترڅو پورې د هغهٔ مذهبی مشیر
زکریاه ژوندے وو، نو هغهٔ په وفادارۍ سره د مالِک خُدائ خِدمت کولو او خُدائ پاک هغهٔ له برکت ورکولو. ۶ عُزیاه د
فلستیانو خِلاف جنګ له لاړو. هغهٔ د جات، یبنه او اشدود ښارونو دېوالونه راوغورزول او د اشدود او باقی ټول فلستیه کښې یې
د پَخو دېوالونو ښارونه جوړ کړل. ۷ خُدائ پاک فلستیانو له او هغه عربو له چې په جورِبعل کښې اوسېدل او معونیانو له په
شکست ورکولو کښې د هغهٔ مل وو. ۸ عمونیانو عُزیاه له محصُول ورکولو او هغه دومره طاقتور شو چې د هغهٔ شُهرت د
مِصر پورې خور شو. ۹ عُزیاه د یروشلم د پَخو دېوالونو مضبوطولو دپاره داسې وکړل چې د ګوټ د دروازې سره او د وادۍ
د دروازې سره او هلته یې برجونه جوړ کړل چرته چې دېوال تاویږی. ۱۰ هغهٔ په بیابان کښې پاخهٔ برجونه جوړ کړل او د اوبو

ډېرې ډېګۍ یې وکنستلې، ځکه چې هغهٔ د نمرپرېواتهٔ طرف ته د غرهٔ په لمنو کښې او بیابان کښې د څاروو ډېرې رَمې لرلې. ځکه چې هغهٔ د زمیدارۍ سره مینه لرله، هغهٔ خلقو ته وفرمائیل چې د غرونو په مُلک کښې د انګورو باغونه وکَرى او په آباده زمکه کښې پټی وکَرى. ⑪ د عُزیاه لوئ لښکر د جنګ دپاره تیار وو. د دې حِساب کِتاب د حننیاه د ذمه وارئ لاندې د هغهٔ منشیانو یعی‌ایل او معسیاه ساتلو. حننیاه د بادشاه د نوکرانو نه یو کس وو. ⑫ د لښکر مشرى شپږویشت سوو آفسرانو کوله. ⑬ د هغوئ لاندې درې لاکه اووهٔ زره او پینځهٔ سوه داسې تکړه فوجیان وُو چې هغوئ په ښهٔ شان د دشمنانو نه د بادشاه حِفاظت کولے شو. ⑭ عُزیاه د لښکر دپاره د ډالونو، نېزو، د کلکو ټوپو، زغرو، لیندو، غشو او د لیندو دپاره د کاڼو بندوبست وکړو. ⑮ په یروشلم کښې ماهرو کاریګرانو د غشو د ویشتلو دپاره او د برجونو او د ښار د دېوال د ګوټونو نه د لویو کاڼو غورزولو دپاره څیزونه ایجاد کړل. د هغهٔ شُهرت په هر ځائ کښې خور شو او چې د خُدائ پاک نه هغهٔ ته کوم مدد مِلاو شوے وو د هغې په وجه هغه ډېر طاقتور شو.

د خپل غرور په وجه عُزیاه ته سزا مِلاوېدل

⑯ خو کله چې عُزیاه بادشاه تکړه شو، نو هغه مغروره شو او په دې وجه هغه د تباهۍ طرف ته لاړو. هغهٔ د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک سره خیانت وکړو ځکه چې هغه په خپله د مالِک خُدائ کور ته لاړو او د خوشبوئ په قربان‌ګاه باندې یې خوشبوئ وسوزوله. ⑰ عزریاه اِمام، بادشاه پسې لاړو چې د عزریاه سره اتیا بهادر اِمامان ملګرى وُو، ⑱ دا دې دپاره چې د عُزیاه مخه ونیسی. هغوئ ووئیل، "عُزیاه، تهٔ دا حق نهٔ لرې چې مالِک خُدائ ته خوشبوئ وسوزوې. صِرف د هارون د اولاد اِمامان د دې کار دپاره مخصوص دی. د دې مقدس ځائ نه ووځه ځکه چې تا ګناه کړې ده او مالِک خُدائ به نور ستا عزت نهٔ کوی." ⑲ عُزیاه هلته د مالِک خُدائ په کور کښې د خوشبوئ د قربان‌ګاه سره ولاړ وو او د خوشبوئ د سوزولو مجمر یې نیولے وو. هغه اِمامانو ته غصه شو او سمدستی د جذام مرض د هغهٔ په تندی باندې راغلو. ⑳ عزریاه او نورو اِمامانو د یرې سره د بادشاه تندی ته کتل او بیا یې هغه دې ته مجبور کړو چې د مالِک خُدائ د کور نه لاړ شی. هغه زر زر د هغه ځائ نه لاړو، ځکه چې مالِک خُدائ هغهٔ له سزا ورکړې وه. ㉑ عُزیاه باقی ټول عُمر د خپل مرض په وجه ناپاک وو. بیا د دې قابل نهٔ شو چې د مالِک خُدائ کور ته ورننوتے وو او هغه په یو ځان له کور کښې اوسېدو، خپل ټول کارونه یې پرېښودل. په دې دوران کښې د هغهٔ زوئ یوتام په مُلک حکومت کولو. ㉒ د آموص زوئ یشعیاه پېغمبر هغه نور ټول څیزونه لیکلی دی چې عُزیاه بادشاه د خپلې بادشاهۍ په دوران کښې کړی دی. ㉓ عُزیاه مړ شو او د ښخېدو په شاهی زمکه کښې ښخ شو، خو د جذام مرض په وجه هغه په شاهی ادیره کښې ښخ نهٔ شو. د هغهٔ زوئ یوتام د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه یوتام

۲۷ ① یوتام د پینځویشتو کالو په عُمر کښې بادشاه شو او هغهٔ شپاړس کاله په یروشلم بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور یروسا د صدوق لور وه. ② هغهٔ د خپل پلار عُزیاه په شان هم هغه کار کولو چې په کوم باندې مالِک خُدائ خوشحالېدو، خو د خپل پلار په شان هغهٔ داسې ګناه ونهٔ کړه لکه چې د هغهٔ پلار د مالِک خُدائ کور ته ننوتلے وو. خو خلقو ګناه بیا بیا کوله. ③ هغه یوتام وو چې هغهٔ د مالِک خُدائ د کور پاسنی دروازه جوړه کړه او د یروشلم په هغه علاقه کښې یې د ښار د دېوال ډېر مرمت هم وکړو چې د هغه علاقې نوم عوفل وو. ④ د یهوداه په غرونو کښې هغهٔ ښارونه جوړ کړل او په ځنګلو کښې یې قلعې او برجونه جوړ کړل. ⑤ هغهٔ د عمون بادشاه او د هغهٔ د لښکر خِلاف جنګ وکړو او هغوئ له یې شکست ورکړو. بیا هغهٔ عمونیان دې ته مجبور کړل چې درې کاله به هر کال دا محصُول ورکوی، درې زره او څلور سوه کلو سپین زر، یو زر ټنه غنم او یو زر ټنه اوربشې. ⑥ د یوتام بادشاهی مضبوطېدله ځکه چې هغهٔ په وفادارئ سره د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک فرمانبرداری کوله. ⑦ د یوتام د بادشاهۍ نورې واقعې، د هغهٔ جنګونه او د هغهٔ نور کارونه، دا هر څهٔ د اِسرائیل او د یهوداه په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ⑧ یوتام د پینځویشتو کالو وو چې هغه بادشاه شو او هغهٔ په یروشلم باندې شپاړس کاله بادشاهی وکړه. ⑨ یوتام مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ احاز د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه احاز

۲۸ (۱) احاز د شلو کالو په عُمر کښې بادشاه شو او هغهٔ په یروشلم باندې شپاړس کاله بادشاهی وکړه. هغه د خپل پلار نیکهٔ
داؤد په شان نهٔ وو، او په ځائ د هغې یې هغه کار کولو چې په څهٔ مالِک خُدائ ناراضه کېدو. (۲) او د اِسرائیل د بادشاهانو په
نقش قدم باندې روان وو. هغهٔ د بعل د اوسپنې بُتان جوړ کړی وُو، (۳) د هنوم په وادئ کښې یې خوشبوئی سوزولې او تر دې
پورې چې خپل زامن یې هم بُتانو ته د سوزېدونکې نذرانو په توګه قربانی کړل. د هغه خلقو د حرامو رِواجونو نقل یې کولو چې
کله بنی اِسرائیلیان مخ په وړاندې تلل نو مالِک خُدائ هغه د غېرو قومونو خلق د هغه مُلک نه شړلی وُو. (۴) په علاقائی
عبادتخانو کښې، په غرونو، او د سورې د هرې ونې لاندې به احاز قربانی پیش کولې او خوشبوئی یې سوزولې.

شام او اِسرائیل یهوداه له شکست ورکول

(۵)-(۶) احاز بادشاه ګناه کړې وه، نو په دې وجه مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ پاک د شام بادشاه په ذریعه هغهٔ له شکست
ورکړو او هغهٔ په لوئ شمېر کښې د یهوداه قېدیان هم دمشق ته بوتلل. مالِک خُدائ د رملیاه د زوئ د اِسرائیل د بادشاه فقح په
ذریعه هم احاز له شکست ورکړو او په یوه ورځ یې یو سل او شل زره د یهوداه تکړه فوجیان ووژل. مالِک خُدائ د هغوئ پلار
نیکهٔ خُدائ پاک د دې کېدو اجازت ځکه ورکړو چې د یهوداه خلقو هغه پرېښے وو. (۷) یو اِسرائیلی فوجی چې نوم یې زِکری
وو هغهٔ د احاز بادشاه زوئ معسیاه، د محل مشر عزریقام او القنه ووژل. القنه په بادشاه پسې دوېم سړے وو. (۸) اګر چې د
یهوداه خلق د هغوئ خپل رشتهدار هم وُو، خو د اِسرائیل لښکر دوه لاکه ښځې او ماشومان قېدیان کړل او د ډېر زیات مالِ
غنیمت سره یې سامریه ته بوتلل.

عوبید پېغمبر

(۹) د مالِک خُدائ یو پېغمبر چې نوم یې عوبېد وو، هغه د سامریه په ښار کښې اوسېدو. کله چې د اِسرائیل لښکر د یهوداه د
قېدیانو سره واپس راروان وو نو چې هغوئ ښار ته په ننوتلو وُو نو عوبید هغوئ له د مِلاوېدو دپاره ور ووتلو او عوبید ورته
ووئیل، ”مالِک خُدائ ستاسو د پلار نیکهٔ خُدائ پاک د یهوداه خلقو ته غصه وو او ستاسو په ذریعه یې هغوئ له شکست ورکړو،
خو چې تاسو هغوئ څومره په بېرحمئ سره حلال کړی دی نو خُدائ پاک د هغې نه خبر شوے دے. (۱۰) او اوس ستاسو
اراده دا ده چې د یروشلم او یهوداه سړی او ښځې خپل غلامان او وینځې جوړې کړئ. ولې تاسو ته پته نشته څهٔ چې تاسو د
مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک خِلاف ګناهونه هم کړې دی؟ (۱۱) زما دا خبره واورئ. دا قېدیان ستاسو ورونه او خویندې دی.
هغوئ پرېږدئ چې لاړ شی، ګنې مالِک خُدائ به په غصه کښې تاسو له سزا درکړی.“ (۱۲) د اِفرائیم د قبیلې څلورو مشرانو
سرو، د یهوحنان زوئ عزریاه، د مسلموت زوئ برکیاه، د سلوم زوئ یحزقیاه او د خدلی زوئ عماسا هم د فوجی کاروائی
مخالفت وکړو. (۱۳) هغوئ ووئیل، ”دا قېدیان دلته مهٔ راولئ. مونږ د مالِک خُدائ خِلاف لویه ګناه کړې ده او هغه مو دومره
غصه کړے دے چې مونږ له به سزا راکړی. اوس تهٔ داسې نور هم څهٔ کول غواړې چې په هغې باندې زمونږ جرم زیات شی.“
(۱۴) نو بیا فوجیانو قېدیان او مالِ غنیمت هغه خلقو او د هغوئ مشرانو ته حواله کړو، (۱۵) او هغه څلور سړی د دې دپاره مقرر
کړے شول چې قېدیانو له د هغه نیولے شوی مالِ غنیمت نه جامې ورکړی. هغوئ ورله د اغوستلو دپاره څپلی او جامې
ورکړې، د خوراک څښاک ښهٔ ډېر خیزونه یې ورکړل او د هغوئ په زخمونو یې د زیتُونو تېل واچول. هغه کسان چې کوم ډېر
کمزوری وُو او تلے نهٔ شو نو هغوئ یې په خرونو کښېنول او ټول قېدیان په یریحو کښې د یهوداه علاقې ته بوتلے شول، کوم
چې د کجورو د ونو ښار دے. بیا د اِسرائیل خلق خپل کور سامریه ته راواپس شول.

د احاز د اسوریانو نه مدد غوښتل

(۱۶)-(۱۷) ادومیانو په یهوداه باندې بیا حملې شروع کړې او ډېر قېدیان یې ونیول، نو په دې وجه احاز بادشاه د اسور بادشاه

تغلت فلاسر نه مدد وغوښتو. ۱۸ په هغه وخت کښې فلستيانو د نمرپرېواتۀ په طرف د غرونو په لمن کښې او په جنوبى يهوداه کښې په ښارونو باندې حملې کولې. هغوئ د بيت‌شمس، ايالون، جديروت، شوکو، تمنت او جِمسو ښارونه او ورسره خواوشا علاقو کښې کلى هم قبضه کړل او هلته پاخۀ دېره شول. ۱۹ احاز بادشاه خپل خلق د بدعملۍ په لار روان کړى وُو او د مالِک خُدائ نافرمانى يې کړې وه نو په دې وجه مالِک خُدائ په يهوداه باندې افتونه راوستل. ۲۰ د اسور بادشاه د احاز د مدد په ځائ د هغۀ مخالفت وکړو او هغه يې د تکليف سره مخ کړو. ۲۱ نو احاز د مالِک خُدائ د کور، محل او د خلقو د مشرانو د کورونو نه يې سرۀ زر واخستل او د اسور بادشاه له يې ورکړل، خو په دې هم کار ونۀ شو.

د احاز ګناهونه

۲۲ کله چې مصيبتونه ډېر سخت وُو، نو هغه سړى يعنې احاز د مالِک خُدائ خِلاف د مخکښې نه زياته ګناه وکړه. ۲۳ هغۀ د دمشق معبودانو ته قربانۍ پېش کړې، چا چې هغۀ له شکست ورکړے وو. هغۀ ووئيل، ”د شام معبودانو د خپلو بادشاهانو مدد وکړو، نو کۀ زۀ هغوئ ته قربانۍ پېش کړم، نو کېدے شى چې زما هم مدد وکړى.“ نو په دې وجه په هغۀ او د هغۀ په قوم باندې تباهى راغله. ۲۴ د دې نه علاوه، هغۀ د خُدائ پاک د کور ټول سامان هم واخستلو او ټوټې ټوټې يې کړو. هغۀ د مالِک خُدائ د کور دروازې بندې کړې او د يروشلم په هر ځائ کښې يې قربان‌ګاه جوړې کړې. ۲۵ هغۀ د يهوداه په هر يو ښار کښې علاقائى عبادتخانې جوړې کړې، چرته چې به پردو خُدايانو ته خوشبويۍ سوزولے شوې. نو په دې وجه هغۀ مالِک خُدائ د خپل پلار نيکۀ خُدائ پاک په قهر کړو. ۲۶ د شروع نه واخله تر آخره پورې د هغۀ د بادشاهۍ ټولې واقعې د يهوداه او د اِسرائيل په تاريخ کښې ليکلے شوې دى. ۲۷ احاز بادشاه مړ شو او په يروشلم کښې ښخ شو، خو په شاهى اديره کښې ښخ نۀ شو. د هغۀ زوئ حزقياه د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه حزقياه

۲۹ ۱ حزقياه د پينځويشتو کالو په عُمر کښې د يهوداه بادشاه شو او يو کم دېرش کاله يې په يروشلم باندې بادشاهى وکړه. د هغۀ مور ابياه د زکرياه لور وه. ۲ هغۀ د خپل پلار نيکۀ داؤد په نقشِ قدم باندې روان وو او هغه کار يې کولو چې مالِک خُدائ ورباندې رضا کېدو.

د مالِک خُدائ د کور پاکول

۳ د حزقياه د بادشاهۍ د اول کال په وړومبۍ مياشت، هغۀ د مالِک خُدائ د کور دروازې کولاو کړې او مرمت يې کړې. ۴ هغۀ د مالِک خُدائ د کور نمرخاتۀ طرف ته دربار کښې اِمامان او ليويان راغونډ کړل ۵ او هلته يې ورته خبرې وکړې. هغۀ وفرمائيل، ”ليويانو تاسو به خپل ځانونه وقف کړئ او د مالِک خُدائ کور به پاک کړئ کوم چې ستاسو د پلار نيکۀ خُدائ پاک دے. د مقدس ځائ نه ټول ناپاکه خيزونه لرې کړئ. ۶ زمونږ پلار نيکۀ د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک نافرمانه وُو او هغه کار يې کولو چې په څۀ باندې هغه ناراضه کېدو. هغوئ مالِک خُدائ او د هغۀ کور پرېښودو او هغۀ ته يې شا وګرځوله. ۷ هغوئ د ننوتو د کوټې دروازې بندې کړې، ډيوې يې پرېښودې چې مړې شى او خوشبوئى يې نۀ سوزوله او نۀ يې د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک په مقدس ځائ کښې سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. ۸ نو په دې وجه مالِک خُدائ يهوداه او يروشلم ته غصه دے او چې هغۀ څۀ کړى دى په هغې باندې هر يو کس حيران دے او يرېدلے دے او سپک يې ګڼى. او تاسو ته د دې ډېره ښۀ پته ده. ۹ زمونږ پلار نيکۀ په جنګ کښې وژلے شوى وُو او زمونږ ښځې او بچى قېديان بوتلے شوى دى. ۱۰ اوس ما دا فيصله کړې ده چې د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک سره يو لوظ وکړم، نو هغه به نور مونږ ته غصه نۀ وى. ۱۱ زما زامنو وخت مۀ ضائع کوئ. تاسو هغه څوک يئ چې مالِک خُدائ د دې دپاره خوښ کړى يئ چې هغۀ ته خوشبوئى وسوزوئ او د هغۀ په عبادت کښې د خلقو مشرى وکړئ.“ ۱۲-۱۴ دا ليويان هلته موجود وُو: د قُهات د قبيلې، د عماسى زوئ محت او د عزرياه زوئ يوايل، د مرارى د قبيلې، د عبدى زوئ قيس او د يهلل‌ايل زوئ عزرياه، د جيرسون د قبيلې، د زِمه زوئ يوآخ او د

يوآخ زوئ عدن، د اليصفن د قبيلې، سِمرى او يعى‌ايل، د آسف د قبيلې، زکرياه او متنياه، د هيمان د قبيلې، يحى‌ايل او سِمعى، د
يدوتون د قبيلې، سمعياه او عُزى‌ايل. ۱۵ دې سرو خپل ليويان راغونډ کړل او هغوئ ټولو خپل ځانونه پاک کړل. بيا هغوئ د
مالِک خُدائ د کور پاکول شروع کړل، هم هغه شان چې څنګه بادشاه حُکم کړے وو. هغوئ په خپل کار کښې د مالِک خُدائ د
اصُولو منلو خيال ساتلو. ۱۶ د مالِک خُدائ د کور مقدس کولو دپاره اِمامان دننه لاړل او هغوئ د مالِک خُدائ د کور دربار ته
هغه هر څۀ راوويستل کوم چې ناپاک وُو. ليويانو هغه هر څۀ د ښار نه بهر د قِدرون وادى ته يوړل. ۱۷ نو هغوئ د اولې مياشتې
په وړومبى ورځ مقدس کول شروع کړل، نو هم د دې مياشتې په اتمه ورځ هغوئ د مالِک خُدائ د کور د ننوتلو دروازې پورې
ورسېدل. بيا هغوئ په اتۀ نورو ورځو کښې د مالِک خُدائ کور پاک کړو او د وړومبى مياشتې په شپاړسمه ورځ يې ټول کار ختم
کړو.

د مالِک خُدائ د کور بيا وقف کېدل

۱۸ ليويان لاړل او حزقياه بادشاه ته يې دا خبرې وکړې، ”مونږ د مالِک خُدائ د کور د پاکوالى ټول رسم پوره کړے دے، چې
په هغې کښې د سوزېدونکې نذرانو قربان‌ګاه، د مقدسې روټۍ مېز او د هغې ټول سامان هم شامل دے. ۱۹ مونږ هغه ټول
سامان هم واپس راوړے دے چې کوم احاز بادشاه د خپلې بادشاهۍ په وخت کښې اوړے وو چې کله هغه د خُدائ پاک
نافرمانه وو او مونږ دا بيا وقف کړے دے. دا هر څۀ د مالِک خُدائ د قربان‌ګاه په مخکښې دى.“ ۲۰ نو حزقياه سحر وختى د
ښار مشران سرې راغونډ کړل او هغوئ په يو ځائ د مالِک خُدائ کور ته لاړل. ۲۱ د شاهى خاندان او د يهوداه د خلقو د ګناه
د کفارې دپاره او د مالِک خُدائ د کور د پاکولو دپاره، هغوئ اووۀ غوَيى، اووۀ ګډان، اووۀ ګډُورى او اووۀ چېلى د يوې نذرانې
په توګه بوتلل. بادشاه د هارون د اولاد اِمامانو ته ووئيل چې هغه ځناور په قربان‌ګاه باندې قربانى کړئ. ۲۲ اِمامانو اول غوَيان
حلال کړل، بيا يې ګډان او بيا يې ګډُورى حلال کړل او د هرې قربانۍ وينه يې په قربان‌ګاه باندې وشيندله. ۲۳ په آخر کښې
هغوئ بادشاه او نورو عبادت کوونکو له چېلى راوستل، چې هغوئ خپل لاسونه په دې چېلو باندې کېښودل. ۲۴ اِمامانو بيا
چېلى حلال کړل او د دې وينه يې په قربان‌ګاه توئ کړه چې دا د ټولو خلقو د ګناه د کفارې نذرانه شى، ځکه چې بادشاه حُکم
کړے وو چې د ټول اِسرائيل دپاره سوزېدونکې نذرانې او د ګناه نذرانې پېش شى. ۲۵ بادشاه په هغه اصُولو باندې عمل وکړو
چې کوم مالِک خُدائ د بادشاه پېغمبر جاد او د ناتن پېغمبر په ذريعه داؤد بادشاه ته ښودلى وُو، هغۀ د مالِک خُدائ په کور
کښې د ربابونو او چمټو سره ليويان مقرر کړل، ۲۶ دا د موسيقۍ هم هغه شان ځيزونه وُو چې څنګه داؤد بادشاه استعمال
کړى وُو. هلته اِمامان هم د بيګلو سره ولاړ وُو. ۲۷ حزقياه حُکم وکړو چې سوزېدونکې نذرانه دې پېش کړے شى، او چې څنګه
د نذرانې پېش کېدل شروع شول، نو خلقو د مالِک خُدائ ثناء صِفت وئيل شروع کړل او موسيقارانو د بيګلو او نورو ځيزونو
غږول شروع کړل. ۲۸ هلته چې هر څوک هم وو نو هغوئ په عبادت کښې شريک شُو او ثناء صِفت وکړو او نوره موسيقى تر
هغه وخت پورې جارى وه چې ټولې نذرانې وسوزولے شوې. ۲۹ بيا حزقياه بادشاه او ټول خلق ټيټ شول او د خُدائ پاک
عبادت يې وکړو. ۳۰ بادشاه د قوم مشرانو ليويانو ته وفرمائيل چې د مالِک خُدائ د ثناء صِفت هغه سندرې ووايئ کومې چې د
داؤد او د آسف پېغمبر په ذريعه ليکلے شوې وې. نو هر يو د لوئې خوشحالۍ سره او سندرې ووئيلې هغوئ د خُدائ پاک په
وړاندې په زنګنونو او ټيټ شول او د هغۀ عبادت يې وکړو. ۳۱ حزقياه خلقو ته وفرمائيل، ”اوس چې تاسو پاک شوئ، نو د
مالِک خُدائ کور ته قربانۍ او د شکرانې نذرانې راوړئ.“ نو خلقو خپلې قربانۍ او د شکرانې نذرانې راوړې او چا چې غوښتل نو
هغوئ سوزېدونکې نذرانې هم راوړې. ۳۲ هغوئ مالِک خُدائ ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه اويا غوَيى، سل ګډان او دوه سوه
ګډُورى راوستل، ۳۳ هغوئ شپږ سوه غوَيى او درې زره ګډان هم راوستل چې د خلقو د خوړلو دپاره قربانى شى. ۳۴ خو
اِمامان دومره لږ وُو چې دا ټول ځناور يې نۀ شول حلالولے، نو ليويانو د کار د ختمېدو پورې د هغوئ مدد کولو تر هغه وخته
پورې چې نورو اِمامانو ځانونه پاک کړل. ليويانو د ځان په پاک ساتلو کښې د اِمامانو نه زيات خيال ساتلو. ۳۵ د پوره
سوزېدونکو نذرانو د پېش کېدو نه علاوه، اِمامان د هغه وازګې د سوزولو هم ذمه وار وُو کومه چې د هغه نذرانو نه پېش کړے
شوې وه چې خلقو خوړلې وه او هغوئ د هغه مېو د تويولو هم ذمه وار وُو چې د سوزېدونکې نذرانو سره پېش کړے شوى وُو.
نو داسې د مالِک خُدائ په کور کښې عبادت بيا شروع شو. ۳۶ حزقياه بادشاه او خلق خوشحاله وُو، ځکه چې خُدائ پاک د

هغوئ مدد کړے وو چې هر څۀ زر زر وشي.

د فسحې د اختر تيارے

۱-۳ نو خلقو په صحيح وخت يعنې په وړومبۍ مياشت کښې د فسحې اختر ونۀ کړو، ځکه چې ټولو اِمامانو ځانونه نۀ وُو پاک
کړی او ټول خلق په يروشلم کښې نۀ وُو راغونډ شوی. نو بادشاه، د هغۀ آفسران او د يروشلم خلق دې ته راضی شول چې اختر
په دويمه مياشت کښې وکړی او بادشاه د يهوداه او اِسرائيل ټول خلق راوغوښتل. هغۀ د اِفرائيم او منسى قبيلو ته خاص اهميت
ورکړو او هغوئ ته يې د دې دعوت خطونه ولېږل چې په يروشلم کښې د مالِک خُدائ کور ته راشئ چې د بنى اِسرائيلو د مالِک
خُدائ د درناوی دپاره د فسحې اختر وکړُو. (۴) نو دا خبره بادشاه او نورو خلقو ته ښۀ ښکاره شوه، (۵) نو هغوئ په شمال
کښې د دان نه واخله په جنوب کښې د بيرسبع پورې ټول اِسرائيل له دعوت ورکړو، چې په يروشلم کښې په دومره لوئ شمېر
کښې راغونډ شی چې مخکښې نۀ وی راغونډ شوی او د قانون په مطابق د فسحې اختر وکړی. (۶) نو پېغام وړُونکی د بادشاه او
د هغۀ د آفسرانو په حُکم د دې دعوت سره ټول يهوداه او اِسرائيل ته لاړل، ”اے بنى اِسرائيلو، تاسو د اسور بادشاهانو نه بچ
شوی يئ چې کله هغوئ مُلک قبضه کړے وو. نو اوس مالِک خُدائ ته راوګرځئ، کوم چې د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب خُدائ
پاک دے او هغه به تاسو ته راوګرځی. (۷) د خپل پلار نيکۀ او د خپلوانو په شان مۀ جوړېږئ څوک چې د مالِک خُدائ د هغوئ
د خُدائ پاک وفادار نۀ وُو. لکه څنګه چې تاسو ته پته ده چې هغوئ له يې سخته سزا ورکړه. (۸) د هغوئ په شان ضدی مۀ
جوړېږئ، خو د مالِک خُدائ تابعداری کوئ. په يروشلم کښې د مالِک خُدائ کور ته راځئ، کوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک د هميشه دپاره مقدس کړے دے او د هغۀ عبادت کوئ نو داسې به د هغۀ د سخت قهر نه خلاص شئ. (۹) کۀ تاسو مالِک
خُدائ ته راوګرځئ، نو چا چې ستاسو خپلوان اغوا کړی دی نو هغوئ به ستاسو په خپلوانو باندې رحم وکړی او هغوئ به خپلو
کورونو ته بيا راولی. مالِک خُدائ، خُدائ پاک رحمان او رحيم دے او کۀ تاسو هغۀ ته راوګرځئ، نو هغه به تاسو قبول کړی.“
(۱۰) پېغام‌وړونکی په شمال کښې د زبولون قبيلې پورې د اِفرائيم او منسى قبيلو په علاقې کښې هر يو ښار ته لاړل، خو خلقو په
هغوئ پورې خندل او ټوقې يې ورپورې کولې. (۱۱) خو بيا هم د آشر، منسى او د زبولون قبيلو څۀ خلقو عاجزی ښکاره کړه او
يروشلم ته لاړل. (۱۲) خُدائ پاک د يهوداه خلق هم د دې دپاره متحد کړل چې د هغۀ په مرضى باندې روان شی او د بادشاه او د
هغۀ د آفسرانو حُکمونه ومنی.

د فسحې اختر کېدل

(۱۳) په دويمه مياشت کښې د خلقو يو لوئ شمېر په يروشلم کښې راغونډ شو چې د پتيرې روټۍ اختر وکړی. (۱۴) هغوئ هغه
ټولې قربانګاه واخستلې کومې چې په يروشلم کښې د نذرانو د پېش کولو او د خوشبويۍ د سوزولو دپاره استعمالېدلې او د
قِدرون په وادۍ کښې يې وغورزولې. (۱۵) او د هغه مياشتې په څوارلسمه ورځ هغوئ د فسحې اختر د قربانۍ دپاره ګډُوری حلال
کړل. کوم اِمامان او ليويان چې پاک نۀ وُو نو هغوئ دومره وشرمېدل چې خپل ځانونه يې مالِک خُدائ ته وقف کړل، نو داسې
هغوئ د مالِک خُدائ په کور کښې سوزېدونکې نذرانې پېش کولے شوې. (۱۶) هغوئ د خُدائ پاک د خِدمتګار موسىٰ د شريعت
په مطابق د مالِک خُدائ په کور کښې په خپلو ځايونو باندې ودرېدل. ليويانو د قربانۍ وينه اِمامانو له ورکړه، چې هغوئ دا په
قربان‌ګاه باندې وشيندله. (۱۷) په دغه مجمه کښې ډېر خلق په اودس کښې نۀ وُو، نو په دې وجه هغوئ د فسحې اختر ګډُوری نۀ
شُو حلالولے، نو ليويانو د هغوئ دپاره حلال کړل او هغه ګډُوری يې مالِک خُدائ ته وقف کړل. (۱۸) د دې نه علاوه، هغه ډېر
کسان کوم چې د اِفرائيم، منسى، يساکار او زبولون د قبيلو نه راغلی وُو نو هغوئ د پاکوالی رسم نۀ وو ادا کړے، نو هغوئ په
غلطه طريقه باندې د فسحې اختر کولو. حزقياه بادشاه د هغوئ دپاره دا دُعا وکړه، (۱۹) ”اے مالِکه خُدايه، زمونږ د پلار نيکۀ
خُدايه پاکه. د خپل رحم په وجه هغه کسان معاف کړه چې هغوئ د زړۀ د اخلاصه ستا عبادت کوی، اګر چې هغوئ پاک هم نۀ
دی.“ (۲۰) مالِک خُدائ د حزقياه دُعا واورېدله، هغۀ هغه خلق معاف کړل او هغوئ ته يې څۀ نقصان ونۀ رسولو. (۲۱) کوم خلق
چې په يروشلم کښې راغونډ شوی وُو نو هغوئ د لوئې خوشحالۍ سره اووۀ ورځې د پتيرې روټۍ اختر کولو او ليويانو او اِمامانو

هره ورځ د جذبې سره د مالِک خُدائ ثناء صِفت کولو. ﴿۲۲﴾ حزقياه د ليويانو دا صِفت وکړو ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ په
عبادت کښې تکړه وُو.

دويم ځل خوشحالى کول

د هغه اوو ورځو نه پس په کومو کښې چې هغوئ د مالِک خُدائ په ثناء صِفت کښې قربانى پېش کړې وې، چې کوم د هغوئ د
پلار نيکۀ خُدائ پاک دے، ﴿۲۳﴾ هغوئ ټولو دا فيصله وکړه چې اووۀ ورځې به نور اختر کوى. نو هغوئ د خوشحالئ سره اختر
وکړو. ﴿۲۴﴾ حزقياه بادشاه يو زر غويى او اووۀ زره ګډان خلقو له ورکړل چې حلال يې کړى او وې خورى او آفسرانو هغوئ له
يو زر نور غويى او لس زره ګډان ورکړل. نو داسې د ډېرو اِمامانو د پاکوالى رسم ادا شو. ﴿۲۵﴾ نو دا ټول خوشحاله وُو، د يهوداه
خلق، اِمامان، ليويان، هغه خلق چې کوم د شمالى طرف نه راغلى وُو او هغه مسافر کوم چې په اِسرائيل او يهوداه کښې پاخۀ
ډېره شوى وُو. ﴿۲۶﴾ د يروشلم ښار د خوشحالئ نه ډک وو، ځکه چې د داؤد زوئ سليمان د وخت نه پس هيڅکله هم داسې نۀ
وُو شوى. ﴿۲۷﴾ اِمامانو او ليويانو د خلقو دپاره د مالِک خُدائ برکت وغوښتلو. خُدائ پاک په آسمان کښې په خپل کور کښې د
هغوئ دُعاګانې واورېدلې او قبولې يې کړې.

د حزقياه د مذهبى ژوند اصلاح کول

۳۱ ﴿۱﴾ د اختر د ختمېدو نه پس، ټول اِسرائيليان د يهوداه هر يو ښار ته لاړل، او د کاڼو ستنې يې ماتې کړې، د اشيرې بُت
نښې يې راوغورزولې او قربانګاه او علاقائى عبادتخانې يې تباه کړې. هغوئ په باقى ټوله يهوداه کښې، د بنيامين، اِفرائيم او
منسى په علاقو کښې هم دغه شان وکړل، بيا هغوئ ټول کورونو ته راواپس شول. ﴿۲﴾ حزقياه بادشاه د اِمامانو او ليويانو تنظيم
هم بيا جوړ کړو، چې د هغې لاندې هر يو خپلې خاص ذمه وارئ لرلې. په دې کښې د سوزېدونکو نذرانو او د سلامتئ د نذرانو
پېش کول، او د مالِک خُدائ د کور په دروازو کښې ثناء صِفت کول او شُکر ادا کول هم شامل وُو. ﴿۳﴾ هر سحر او هر ماښام
به هغۀ د خپلو رَمو او ګاروو نه د سوزېدونکې نذرانو دپاره ځناور ورکول او دا ځناور به د سبت په ورځ، د نوې مياشتې په اختر
کښې او چې په نورو اخترونو کښې پېش کېدل، کوم چې د مالِک خُدائ په قانون کښې ليکلے شوى وُو. ﴿۴﴾ د دې نه علاوه،
بادشاه د يروشلم خلقو ته وفرمائيل چې هغه نذرانې راوړى چې دا اِمامانو او ليويانو حق جوړېدو، نو چې داسې هغوئ هر وخت
د مالِک خُدائ قانون ته وقف وى. ﴿۵﴾ چې اِسرائيليانو څنګه دا حُکم واورېدو نو هغوئ د خپلو وړومبو غلو، ميو، د زيتُونو تېلو،
شاتو او د نور پېداوار تُحفې راوړې او چې هغوئ څۀ هم لرل د هغې لسمه برخه يې هم راوړه. ﴿۶﴾ کوم خلق چې د يهوداه په
ښارونو کښې اوسېدل نو هغوئ ټولو د خپلو ګاروو او ګډو، لسمه حِصه راوړه او هغوئ ډېرې زياتې تُحفې هم راوړې، چې هغه
يې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته وقف کړې. ﴿۷﴾ په درېمه مياشت کښې د تُحفو راټلل شروع شول او تر وريښې ځلورو
مياشتو پورې د دې نه ډېرى جوړېدل شروع وُو. ﴿۸﴾ کله چې حزقياه بادشاه او د هغۀ آفسران راغلل او دا لوئ ډېرى يې وليدل،
نو هغوئ د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړو او د خپلو اِسرائيليانو صِفت يې هم وکړو. ﴿۹﴾ بادشاه د اِمامانو او ليويانو سره د دې
تُحفو په حقله خبره وکړه، ﴿۱۰﴾ او د صدوق د اولاد يو کس، مشر اِمام عزرياه هغۀ ته ووئيل، "خلقو خپلې تُحفې د مالِک خُدائ
کور ته راوړل شروع کړى دى، نو په دې وجه دا د خوراک دپاره کافى دى او د دې نه علاوه دا ډېر زيات هم دى. دا هر څۀ مونږ
سره ځکه زيات پاتې شوى دى چې مالِک خُدائ خپلو خلقو له برکت ورکړے دے." ﴿۱۱﴾ د بادشاه په حُکم هغوئ د مالِک
خُدائ په کور کښې ګودامونه جوړ کړل ﴿۱۲﴾ او ټولې تُحفې او لسمې حِصې يې د امانت په توګه کېښودې. هغوئ يو ليوى مشر
مقرر کړو چې نوم يې کنعنياه وو او د هغۀ ورور سِمعى يې د هغۀ مددګار جوړ کړو. ﴿۱۳﴾ دې لسو ليويانو ته د هغوئ د اختيار
لاندې کار کول حواله شوے وو: يحىايل، عززياه، نحت، عساهيل، يريموت، يوزبد، اِلىايل، اِسماکياه، محت، او بناياه. دا هر
څۀ د حزقياه بادشاه او د مشر اِمام عزرياه د اختيار لاندې شوى وُو. ﴿۱۴﴾ يو ليوى، د يمنه زوئ قورې څوک چې د مالِک خُدائ
د کور د نمرختۀ طرف ته دروازې مشر څوکيدار وو، هغه د هغه تُحفو د وصولولو او د تقسيمولو مشر وو چې کومې مالِک
خُدائ ته پېش کېدلې. ﴿۱۵﴾ په هغه نورو ښارونو کښې چې چرته اِمامان اوسېدل، په دې کار کښې په وفادارئ سره دې ليويانو د

هغهٔ مدد کولو: عدن، مينامين، يشوَع، سمعياه، امرياه او سکانياه. هغوئ په خپلو ليويانو باندې خوراک په وړو او غټو يو شان تقسيمولو هم هغه شان چې څنګه د هغوئ ذمه وارى وه، (۱۶) خو دا تقسيم د ډلو په مطابق نهٔ وو. هغوئ هغه ټولو سړو له يوه برخه ورکوله چې د هغوئ عُمر درې کاله يا د دې نه زيات وو د کومو چې د خپلو عُهدو په مطابق د مالِک خُدائ په کور کښې د هرې ورځې ذمه وارى لرلې. (۱۷) اِمامانو ته د ډلو په مطابق ذمه وارى حواله شوې وې او هغه ليويانو ته د کار د ډلو په مطابق ذمه وارى حواله شوې وې چې د هغوئ عُمر شل کاله يا د دې نه زيات وو. (۱۸) د خپلو ښځو، بچو او خپلو نورو کشرانو سره د هغوئ ټولو نومونه ليکلے شوى وُو، ځکه چې هغوئ ته وئيلى شوى وُو چې هغوئ دې د خپلو مقدسو ذمه وارو ادا کولو دپاره هر وخت تيار اوسيږى. (۱۹) کوم اِمامان چې په هغه ښارونو کښې اوسېدل چې د هارون اولاد ته حواله شوى وُو، يا چې د ځرن په هغه زمکو کښې اوسېدل چې د دې ښارونو وې، نو هلته يو څو ذمه وار سړى داسې وُو چې هغوئ به د اِمامانو په کورَنو کښې په ټولو نارينوُ باندې خوراک تقسيمولو او په هغه هر چا باندې يې هم خوراک تقسيمولو چې د چا نومونه د ليويانو په ډلو کښې ليکلے شوى وُو. (۲۰) په ټوله يهوداه کښې، حزقياه بادشاه هغه څهٔ کول چې څهٔ صحيح وُو او چې په څهٔ باندې مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ پاک رضا کېدو. (۲۱) هغهٔ د مالِک خُدائ د کور دپاره او د شريعت منلو دپاره چې هر څهٔ هم کړى وُو، دا يې د زړهٔ د اخلاصه کړى وُو او د خُدائ پاک طلبګار وو نو په دې وجه هغه کامياب وو.

د اسوريانو يروشلم له دهمکى ورکول

۳۲ (۱) د دې واقعو نه پس، چې په کومو کښې حزقياه بادشاه په وفادارى سره د مالِک خُدائ خِدمت کړے وو، د اسور بادشاه سينحرب په يهوداه حمله وکړه. هغهٔ د پَخو دېوالونو ښارونه محاصره کړل او خپل لښکر له يې حُکم ورکړو چې دېوالونه راوغورزوى. (۲) کله چې حزقياه ته پته ولګېده چې سينحرب په يروشلم د حملې کولو اراده لرى، (۳)-(۴) نو هغهٔ او د هغهٔ آفسرانو دا فېصله وکړه چې د ښار نه بهر د اوبو لاره بنده کړى دا د دې دپاره چې کله اسوريان يروشلم ته نزدې شى نو هغوئ ته به اوبهٔ نهٔ ملاويږى. آفسرانو ډېر خلق روان کړل او ټولې چينې يې بندې کړې، نو داسې د چينو نه نورې اوبهٔ نهٔ بهېدلې. (۵) بادشاه د ښار دِفاع داسې مضبوطه کړه چې د دې دېوال يې مرمت کړل، په دې باندې يې برجونه جوړ کړل او بهرنى دېوال يې ورله جوړ کړو. د دې نه علاوه، هغهٔ د دِفاع هغه ځايونه هم مرمت کړل چې په هغه زمکه باندې جوړ وُو چې د يروشلم د زړې برخې نمرخاتهٔ طرف ته ډک کړے شوى وُو. هغهٔ ډېره زياته وسله او ډالونه جوړ کړل. (۶) هغهٔ په خلقو باندې فوجى آفسران مقرر کړل او هغوئ له يې حُکم ورکړو چې د ښار د دروازې سره په کولاو ځائ کښې راغونډ شئ. هغهٔ ورته ووئيل، (۷) "تکړه شئ او حوصله مضبوطه کړئ او د اسور بادشاه نه او د هغه لښکر نه مهٔ يرېږئ چې هغهٔ راروان کړے دے. کوم ذات چې زمونږ مل دے نو هغه د هغهٔ نه زيات طاقتور دے. (۸) د هغهٔ سره انسانى طاقت دے، خو مونږ سره د مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک شته چې زمونږ مدد وکړى او زمونږ جنګونه وکړى." د خلقو د خپل بادشاه په دې خبره باندې حوصله مضبوطه شوه. (۹) څهٔ موده وروستو، کله چې سينحرب او د هغهٔ لښکر تر اوسه پورې په لکيس کښې وو، نو هغهٔ حزقياه او د يهوداه هغه خلقو ته چې د هغهٔ سره په يروشلم کښې وُو دا پېغام ورولېږلو، (۱۰) "زهٔ د اسور بادشاه سينحرب دا وايم چې ستاسو په زړهٔ کښې څهٔ دى چې تاسو به د يروشلم محاصرې ته ټينګ شئ؟ (۱۱) حزقياه تاسو ته وائى چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو زمونږ د طاقت نه بچ کړى، خو حزقياه تاسو دوکه کوى او دې ته به مو جوړوى چې د لوږې او تندې نه مړهٔ شئ. (۱۲) دا هغه کس دے چا چې د مالِک خُدائ علاقائى عبادتخانې او قربانګاه تباه کړى دى او بيا يې د يهوداه او يروشلم خلقو ته ووئيل چې صِرف په يوه قربانګاه باندې عبادت وکړئ او خوشبويۍ سوزوئ. (۱۳) تاسو ته پته نشته څهٔ چې ما او زما پلار نيکهٔ د نورو قومونو په خلقو باندې څهٔ کړى دى؟ د بل يو قوم معبودانو خپل خلق د اسور بادشاه نه بچ کړى دى څهٔ؟ (۱۴) د هغه ټولو مُلکونو يو خُدائ کله هم خپل مُلک زمونږ نه بچ کړے دے څهٔ؟ نو بيا تاسو ولې وايئ چې ستاسو خُدائ تاسو بچ کولے شى؟ (۱۵) نو حزقياه دې ته مهٔ پرېږدئ چې دوکه مو کړى يا چې په داسې غلطه لار مو بوځى. په هغهٔ باندې اعتبار مهٔ کوئ. د يو قوم خُدائ هم خپل خلق د اسور د يو بادشاه نه نهٔ دى بچ کړى. نو بېشکه ستاسو دا خُدائ هم تاسو نهٔ شى بچ کولے." (۱۶) د اسور آفسرانو د مالِک خُدائ، خُدائ پاک او د مالِک خُدائ خِدمت کوونکى حزقياه په حقله د دې نه هم زيات بدرد ووئيل. (۱۷)

بادشاه چې کوم خط ليکلے وو دې خط په مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو په خُدائ پاک پورې توقې وکړې. په دې کښې ليکلى وُو، "د قومونو خُدايانو خپل خلق زما د طاقت نه نۀ دى بچ کړى او نۀ به د حزقياه خُدائ خپل خلق زما نه بچ کړى." ⑱ آفسرانو په عبرانى ژبه کښې د دې دپاره چغې ووهلې چې د يروشلم هغه خلق ويروى او بےحوصلې يې کړى کوم چې د ښار په دېوال باندې وُو، نو داسې د ښار قبضه کول به آسان شى. ⑲ هغوئ د يروشلم د خُدائ پاک په حقله هم هغه شان خبرې وکړې چې د نورو خلقو د خُدايانو په حقله يې کولې، د هغه بُتانو چې د انسان لاسونو جوړ کړى وُو. ⑳ حزقياه بادشاه او د آموص زوئ يشعياه پېغمبر خُدائ پاک ته سوال وکړو او هغۀ ته يې د مدد دپاره فرياد وکړو. ㉑ مالِک خُدائ يوه فرښته راولېږله چې هغې د اسور د لښکر فوجيان او آفسران ووژل. نو داسې بادشاه اسور ته واپس شرمېدلے لاړو. يوه ورځ چې کله هغه د خپل خُدائ په عبادتخانه کښې وو، نو د هغۀ يو څو زامنو هغه په تُورو باندې ووهلو او مړ يې کړو. ㉒ نو داسې مالِک خُدائ حزقياه بادشاه او د يروشلم خلق د اسور بادشاه سينحرب د زور نه او د هغوئ د نورو دشمنانو نه بچ کړل. او هغوئ د هر يو قوم سره په امن کښې ژوند تېرولو. ㉓ ډېر خلق يروشلم ته راتلل، چې مالِک خُدائ له يې نذرانې او حزقياه له يې تُحفې راوړې، نو د هغه وخت نه حزقياه د ټولو قومونو په نظر کښې عزتمند وو.

د حزقياه بيمارى او غرور

㉔ تقريباً هم هغه وخت حزقياه بادشاه بيمار شو او مرګ ته نزدې وو. هغۀ دُعا وکړه او مالِک خُدائ ورته يوه نښه وښودله چې هغه به روغ شى. ㉕ خو حزقياه ډېر زيات مغروره وو او د هغه څۀ شکريه يې ادا نۀ کړه چې مالِک خُدائ د هغۀ دپاره کړى وُو، نو په دې وجه د مالِک خُدائ غصه په هغۀ، په يهوداه او يروشلم نازله شوه. ㉖ خو په آخر کښې حزقياه او د يروشلم خلقو خپل ځانونه عاجز کړل، نو ځکه مالِک خُدائ د حزقياه په ژوند کښې خلقو له سزا ورنۀ کړه.

د حزقياه مال دولت او شان و شوکت

㉗ حزقياه بادشاه ډېر مالداره شو او هر چا به د هغۀ عزت کولو. هغۀ د خپلو سرو زرو، سپينو زرو، قيمتى کاڼو، مصالحو، ډالونو او د نورو قيمتى څيزونو دپاره ګودامونه جوړ کړى وُو. ㉘ د دې نه علاوه، هغۀ د خپلې غلې، ميو، زيتُونو تېلو دپاره ګودامونه، د څاروو دپاره ديرې او د ګډو دپاره شپولنه جوړ کړى وُو. ㉙ د دې هر څۀ نه علاوه، خُدائ پاک هغۀ له ګډې او څاروى ورکړى وُو او نور دولت يې دومره ډېر ورکړے وو چې هغۀ ډېر ښارونه جوړ کړل. ㉚ دا حزقياه بادشاه وو چې هغۀ د جيحون د چينو خولې بندې کړې او اوبو له يې يوه لار جوړه کړه چې اوبۀ د يو سورنګ په ذريعه د يروشلم په دېوالونو کښې دننه يو ځائ ته بهيږى. حزقياه چې هر کار کولو نو په هغې کښې کامياببدو، ㉛ او چې کله د بابل سفير د هغه عجيبه واقعې د معلومولو دپاره راغلو چې کومه په هغه مُلک کښې شوې وه، نو خُدائ پاک حزقياه د دې دپاره يواځې پرېښودو چې د هغۀ نيت معلوم کړى.

د حزقياه د بادشاهۍ ختمېدل

㉜ حزقياه بادشاه چې نور هر څۀ کړى وُو سره د هغۀ د نېکو عملونو، دا د آموص زوئ يشعياه پېغمبر په رويا کښې ليکلے شوى دى چې هغه د يهوداه او اِسرائيل د بادشاهانو د تاريخ يوه حِصه ده. ㉝ نو حزقياه مړ شو او هغه د شاهى اديرې په پاسنۍ حِصه کښې ښخ شو. د هغۀ په مرګ باندې د يهوداه او يروشلم ټولو خلقو هغۀ له يو لوئ عزت ورکړو. د هغۀ زوئ منسى د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه منسى

۳۳ ① منسى دولس کلن وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او په يروشلم يې پينځۀ پنځوس کاله بادشاهى وکړه. ②

منسی د هغه قومونو هغه حرام کارونه کول کوم چې د مالِک خُدائ په نظر کښې بد وُو. دا هم هغه خلق وُو کوم چې مالِک
خُدائ په هغه وخت کښې د هغه مُلک نه ویستلی وُو چې کله د هغهٔ خلق مخ په وړاندې تلل. (۳) هغهٔ علاقائی عبادتخانې بیا
جوړې کړې چې کوم د هغهٔ پلار حزقیاه تباه کړی وُو. هغهٔ د بعل د عبادت دپاره قربانګاه جوړې کړې، د اشیرې بُت نښې یې
جوړې کړې او د ستورو عبادت یې وکړو. (۴) هغهٔ د مالِک خُدائ په کور کښې د غېرو قومونو قربانګاه جوړې کړې، د کوم
ځائ په حقله چې مالِک خُدائ فرمائیلی وُو چې، "زما نوم به په یروشلم کښې د همېشه دپاره پاتې شی." (۵) د مالِک خُدائ د
کور په دوو دربارونو کښې هغهٔ د ستورو د عبادت دپاره قربانګاه جوړې کړې. (۶) هغهٔ د هنوم په وادۍ کښې خپل زامن د
سوزېدونکې نذرانو په توګه قربانی کړل. هغهٔ د غیبو کارونو او جادو نه کار اخستلو او قسمت ښودونکو او د فالګرو سره یې
مشورې وکړې. هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف لویه ګناه وکړه او د هغهٔ غصه یې راوپاروله. (۷) هغهٔ چې کوم بُت جوړ کړے وو
هغه یې واخستلو او د خُدائ پاک په کور کښې یې ودرولو چې د کوم په حقله خُدائ پاک داؤد او د هغهٔ زوئ سلیمان ته
فرمائیلی وُو، "په دې کور کښې او په یروشلم کښې به زهٔ خپل نوم د همېشه دپاره وساتم کوم ښار چې ما د بنی اِسرائیلو د ټولو
قبیلو نه خوښ کړے دے. (۸) کهٔ بنی اِسرائیلیان زما ټول حُکمونه منی او هغه ټول قانون پوره کوی چې زما خِدمت کوونکی
موسیٰ هغوئ له ورکړے دے، نو زهٔ به هغوئ نهٔ پرېږدم چې د هغه مُلک نه وویستلے شی چې کوم ما د هغوئ پلار نیکهٔ له
ورکړے دے." (۹) خو منسی د یهوداه او یروشلم خلق بې لارې کړل او هغوئ د هغه قومونو نه هم لوئې ګناهونه وکړل کوم چې
مالِک خُدائ تباه کړی وُو کله چې بنی اِسرائیلیان مخ په وړاندې تلل.

د منسی پښېمانه کېدل

(۱۰) اګر چې مالِک خُدائ منسی او د هغهٔ خلقو له خبردارے ورکړو، خو هغوئ به ورته غوږ نهٔ نیولو. (۱۱) نو مالِک خُدائ د
اسور فوجی مشران ولېږل چې په یهوداه باندې حمله وکړی. او هغوئ منسی ونیولو، کُنډې یې ورته واچولې او په زنځیرونو
باندې یې وتړلو او بابل ته یې بوتلو. (۱۲) هغه د خپلو مصیبتونو په وجه عاجز شو او مالِک خُدائ، خُدائ پاک ته راوګرځېدو او
هغهٔ ته یې د مدد دپاره سوال وکړو. (۱۳) خُدائ پاک د منسی سوال واورېدو او قبول یې کړو او هغه یې ولېږلو چې یروشلم ته
واپس لاړ شی او بیا حکومت وکړی. نو منسی ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ په رښتیا خُدائ پاک دے. (۱۴) د دې نه پس،
منسی د داؤد ښار د بهرنی دېوال اوچتوالے زیات کړو، د نمرپرېواتهٔ په طرف په وادۍ کښې د جیحون د چشمې نه د کبانو
دروازې پورې او هم دغه دېوال د عوفل د غر نه هم راتاو وو. هغهٔ د یهوداه د ټینګو دېوالونو په هر یو ښار کښې یو یو فوجی آفسر
مقرر کړو. (۱۵) هغهٔ د مالِک خُدائ د کور نه هغه پردی بُتان او نښې لرې کړې کومې چې هغهٔ هلته ایښې وې او هغهٔ د غېرو
قومونو هغه قربانګاه لرې کړې کومې چې د مالِک خُدائ د کور په غرهٔ او په یروشلم کښې په نورو ځایونو کښې وې، هغهٔ دا
ټول څیزونه د ښار نه بهر یوړل او وې غورزول. (۱۶) هغهٔ هغه قربانګاه هم مرمت کړه چرته چې د مالِک خُدائ عبادت کېدو او
چې هغهٔ ورباندې د سلامتیٰ نذرانې او د شکرانې نذرانې پېش کولې. هغهٔ د یهوداه ټولو خلقو له حُکم ورکړو چې د مالِک خُدائ د
بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک عبادت وکړی. (۱۷) اګر چې خلقو په علاقائی عبادتخانو کښې هم قربانۍ پېش کولې، خو هغوئ دا
صِرف مالِک خُدائ ته پېش کولې.

د منسی د بادشاهۍ ختمېدل

(۱۸) نور هر څهٔ چې منسی کړی وُو، هغهٔ چې خُدائ پاک ته کوم سوال کړے وو او د پېغمبرانو هغه پېغامونه چې هغوئ د مالِک
خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک په نوم د هغهٔ سره خبرې وکړې، دا هر څهٔ د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی
دی. (۱۹) د بادشاه دُعا او د خُدائ پاک د دُعا قبلول او د هغهٔ د توبې نه مخکښې د هغه ګناهونو حِساب کِتاب چې هغهٔ کړی وُو،
هغه بد عملونه چې هغهٔ کړی وُو، علاقائی عبادتخانې او د اشیرې بُت کومې نښې چې هغهٔ جوړې کړې وې او هغه بُتان چې هغهٔ
یې عبادت کولو، دا هر څهٔ د پېغمبرانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. (۲۰) منسی مړ شو او په محل کښې ښخ شو او د هغهٔ
زوئ امون د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه امون

(۲۱) امون دوویشت کلن وو چې هغه د یهوداه بادشاه جوړ شو او هغهٔ په یروشلم باندې دوه کاله حکومت وکړو. (۲۲) د خپل
پلار منسى په شان هغهٔ هم د مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه او چې د هغهٔ پلار د کومو بُتانو عبادت کړے وو نو هغهٔ یې هم
عبادت وکړو. (۲۳) خو هغه د خپل پلار په شان عاجز نهٔ شو او نهٔ مالِک خُدائ ته راوګرځېدو، هغه د خپل پلار نه هم زیات
ګناهګار شو. (۲۴) د امون آفسرانو د هغهٔ خِلاف منصوبه جوړه کړه او په محل کښې یې ووژلو. (۲۵) د یهوداه خلقو د امون
قاتِلان ووژل او د هغهٔ زوئ یوسیاه یې بادشاه جوړ کړو.

د یهوداه بادشاه یوسیاه

۳۴ (۱) یوسیاه اتهٔ کلن وو چې هغه بادشاه جوړ شو او یو دېرش کاله یې په یروشلم بادشاهی وکړه. (۲) هغهٔ هم هغه کار
کولو چې په څهٔ باندې مالِک خُدائ خوشحالېدو، هغه د خپل پلار نیکهٔ داؤد په نقش قدم باندې روان وو او هغه د خُدائ پاک د
قانون نه اخوا دېخوا نهٔ اوړېدو.

د یوسیاه د غېرو قومونو د عبادت ځایونه ورانول

(۳) د یوسیاه د بادشاهۍ په اتم کال، چې په کوم وخت کښې هغه لا وړوکے وو، نو هغهٔ د خپل پلار نیکهٔ داؤد خُدائ پاک
عبادت شروع کړو. څلور کاله وروستو هغهٔ علاقائی عبادتخانې، د اشیرې بُت نښې او د نورو ټولو بُتانو تباه کول شروع کړل.
(۴) د هغهٔ د ښودنې لاندې هغه قربانګاه ټوټې ټوټې کړے شوه چرته چې د بعل عبادت کېدو او د دې سره نزدې د خوشبویۍ
قربانګاه راوغورزولے شوې. هغوئ د اشیرې بُتانو او د نورو ټولو بُتانو نه خاورې جوړې کړې او هغه خاورې یې د هغه خلقو
په قبرونو باندې وشیندلې چا چې دې ته قربانی پېش کړې وې. (۵) هغهٔ د بُت پرستو اِمامانو هډُوکی په هغه قربانګاه باندې
وسوزول چرته چې هغوئ عبادت کړے وو. د دې هر څهٔ کولو په وجه هغهٔ یهوداه او یروشلم بیا پاک کړل. (۶) هغهٔ په ښارونو
کښې او د منسى، اِفرائیم او شمعون او په شمال کښې د نفتالی پورې هم دغه شان کار وکړو. (۷) د شمالی بادشاهۍ په ټوله
علاقه کښې هغهٔ قربانګاه او د اشیرې بُت نښې ټوټې ټوټې کړې او بُتان یې خاورې کړل او د خوشبویۍ ټولې قربانګاه یې ټوټې
ټوټې کړې. بیا هغه یروشلم ته راواپس شو.

د شریعت د کِتاب موندلے کېدل

(۸) د هغهٔ د بادشاهۍ په اتلسم کال، د هغې نه پس چې کله هغهٔ د غېرو قومونو د عبادت نه مالِک خُدائ کور او هغه مُلک پاک
کړے وو، نو یوسیاه بادشاه دا درې سړی ولېږل چې د مالِک خُدائ، خُدائ پاک کور مرمت کړی، د اصلیاه زوئ سافن،
معسیاه، چې د یروشلم حکمران وو او د یهوآخز زوئ یوآخ چې مشر آفسر وو. (۹) کومې پېسې چې لیوی خادمانو د مالِک
خُدائ کور کښې راغونډې کړې وې هغه یې مشر اِمام خِلقیاه له ورکړې. دا د اِفرائیم او منسى او د شمالی ټولې بادشاهۍ نه او د
یهوداه، بنیامین او د یروشلم د خلقو نه راغونډې شوې وې. (۱۰) بیا دا پېسې هغه دربو سړو ته حواله شوې چې د مالِک خُدائ د
کور د مرمت مشران وُو او هغوئ دا پېسې دې مزدورانو له ورکړې (۱۱) یعنې ترکاڼانو او ګِلکارانو له چې جوړ شوی کاڼی او
لرګی واخلی او د هغه عمارت په مرمت کښې استعمال شی چې د یهوداه بادشاهانو پرېښے وو چې خراب شی. (۱۲) کومو
خلقو چې دا کار کولو هغه ټول محنتی وُو. د هغوئ مشری دې څلورو لیویانو کوله، د مراری د قبیلې یحت او عبدیاه او د قُهات
د قبیلې زکریاه او مسلام. لیویان تکړه موسیقاران وُو. (۱۳) نور لیویان د سامان د وړلو راوړلو او د مختلفو کارونو د کاریګرو
مشران وُو او نورو به حِساب کِتاب ساتلو او څوکیداری به یې کوله. (۱۴) کله چې د ګودام نه پېسې ویستلے شوې نو په دې
دوران کښې خِلقیاه د مالِک خُدائ د شریعت کِتاب وموندلو، هغه شریعت چې خُدائ پاک موسیٰ له ورکړے وو. (۱۵) هغهٔ
سافن منشی ته وفرمائیل، "ما دلته د مالِک خُدائ په کور کښې د شریعت کِتاب موندلے دے." هغهٔ سافن له کِتاب ورکړو، (۱۶)

او سافن هغه کِتاب بادشاه له یوړو. سافن ورته ووئیل، ”تا چې د څهٔ حُکم کړے وو نو مونږ هغه هر څهٔ کړی دی. ١٧ کومې پیسې چې د مالِک خُدائ په کور کښې ایښودے شوې وې مونږ هغه کاریګرانو او د هغوئ مشرانو ته حواله کړې دی.“ ١٨ بیا هغهٔ ووئیل، ”هغه کِتاب دلته ما سره دے چې خِلقیاه ما له راکړے دے.“ او هغهٔ بادشاه ته د دې تلاوت وکړو. ١٩ کله چې بادشاه هغه کِتاب واوریدو، نو هغهٔ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې. ٢٠ او هغهٔ خِلقیاه، د سافن زوئ اخیقام، د میکایاه زوئ عبدون، د دربار منشی سافن او د بادشاه مدد کوونکی عسایاه له دا حُکم ورکړو، ٢١ ”لاړ شئ او د مالِک خُدائ سره زما او د هغه خلقو دپاره مشوره وکړئ چې هغوئ بیا هم په اِسرائیل او یهوداه کښې پاتې کیږی. د دې کِتاب تعلیمات معلوم کړئ. مالِک خُدائ مونږ ته غصه دے ځکه چې زمونږ پلار نیکهٔ د مالِک خُدائ کلام نهٔ دے منلے او هغه کار یې نهٔ دے کړے چې د کوم په حقله دا کِتاب فرمائی چې خامخا دې وکړے شی.“ ٢٢ د بادشاه په حُکم، خِلقیاه او نور لاړل چې د یوې ښځې سره مشوره وکړی چې نوم یې خُلده وو، دا پیغمبره د یروشلم په نوې حِصه کښې اوسیده. د هغې خاوند سلوم، د توقهت زوئ او د خسره نمسے وو، سلوم د مالِک خُدائ د کور د جُوغو مشر وو. چې څهٔ شوی وُو نو هغوئ ورته هغه بیان وکړو، ٢٣ او هغې ورته ووئیل چې واپس بادشاه له لاړ شئ او ورته ووایئ ٢٤ چې د مالِک خُدائ نه دا پیغام راغلے دے، ”زهٔ به په یروشلم او د دې په ټولو خلقو افت راولم چې په کښې به هغه ټول لعنتونه وی چې په هغه کِتاب کښې لیکلے شوی دی کوم چې بادشاه ته بیان شو. ٢٥ هغوئ زهٔ رد کړے یم او نورو معبودانو ته یې نذرانې پیش کړې دی او دوئ چې دا هر څهٔ کړی دی د هغې په وجه یې زما غصه راپارولې ده. زما غصه د یروشلم خِلاف راوچته شوې ده او دا به کمه نهٔ شی.“ ٢٦ خو د یهوداه هغه بادشاه له واپس ورشه چا چې د مالِک خُدائ سره د مشورې دپاره رالیږلے یې او هغهٔ ته ووایه چې، ”مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک د هغه پیغام په حقله داسې فرمائی چې تا اوس اوس واوریدو، ٢٧ نو تهٔ پښیمانه شوې او د خُدائ پاک په حضور کښې دې خپل ځان عاجز کړو، کله چې تا واوریدل چې هغهٔ د دې ځائ او خلقو خلاف خبرې وکړې. کله چې تا خپل ځان زما د وړاندې عاجز کړو او خپلې جامې دې وشلولې او زما په حضور کښې وژړل، نو ما ستا دعا واوریدله، مالِک خُدائ فرمائی، ٢٨ او زهٔ چې یروشلم له کومه سزا ورکوم هغه به تر هغه وخت پورې نهٔ راځی چې ترڅو تهٔ مړ شوے نهٔ یې. او زهٔ به تا پرېږدم چې په سلامتۍ سره مړ شې.“ نو هغه سړی د دې پیغام سره یوسیاه بادشاه ته راواپس شول.

د یوسیاه د مالِک خُدائ سره د لوظ نوی کول

٢٩ یوسیاه بادشاه د یهوداه او یروشلم ټول مشران راغونډ کړل، ٣٠ او هغوئ په یو ځائ د مالِک خُدائ کور ته لاړل، چې اِمامان او لیویان او ټول خلق، مالداره او غریبانان په کښې شامل وُو. بادشاه د هغوئ ټولو په مخکښې د لوظ د هغه کِتاب تلاوت وکړو، کوم چې د مالِک خُدائ په کور کښې موندلے شوے وو. ٣١ هغه د شاهی ستنې سره ولاړ وو او د مالِک خُدائ سره یې یو لوظ وکړو چې د هغهٔ تابعداری به کوی او د زړهٔ د اخلاصه د هغهٔ قانون او حُکمونه به منی او هغه مطالبې به پوره کوی کومې چې د دې لوظ سره تړلې دی، هم هغه شان چې څنګه په هغه کِتاب کښې لیکلے شوی دی. ٣٢ هغهٔ د بنیامین خلق او د یروشلم خلق هم هغه لوظ ته مجبور کړل. نو د یروشلم خلقو د لوظ هغه مطالبې ومنلې کوم لوظ چې هغوئ د خپل پلار نیکهٔ خُدائ پاک سره کړے وو. ٣٣ نو یوسیاه بادشاه هغه ټول حرام کاره بُتان تباه کړل کوم چې د اِسرائیل په علاقه کښې وُو او چې ترڅو پورې هغه ژوندے وو، نو هغوئ د مالِک خُدائ د هغوئ د پلار نیکهٔ خُدائ پاک نه نهٔ اوړیدل.

د یوسیاه د فسحې اختر کول

٣٥ ١ یوسیاه بادشاه په یروشلم کښې د مالِک خُدائ د درناوی دپاره د فسحې اختر وکړو، د ورومبی میاشتې په څوارلسمه ورځ هغوئ د اختر دپاره ګډُوری حلال کړل. ٢ هغهٔ اِمامانو ته هغه ذمه واری حواله کړې کومې چې هغوئ د مالِک خُدائ په کور کښې کولې او د هغوئ حوصله افزائی یې وکړه چې دا په ښهٔ طریقه کوی. ٣ هغهٔ د بنی اِسرائیلو اُستاذانو یعنې هغه لیویانو ته هم دا اصُول وښودل، چې هغوئ مالِک خُدائ ته وقف شوی وُو، ”د لوظ صندوق د مالِک خُدائ په هغه کور کښې کېږدئ کوم چې د داؤد زوئ سلیمان بادشاه جوړ کړے دے. تاسو به نور دا یو ځائ نه بل ځائ ته نهٔ وړی، خو تاسو به د

مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک او د هغهٔ د خلقو بنی اِسرائیلو خِدمت کوئ. ۴ د پلو په مطابق او د هغه ذمه وارو په مطابق په
خپلو ځایونو باندې تیار ودرېږئ، کومې چې درته داؤد بادشاه او د هغهٔ زوئ سلیمان بادشاه حواله کړې دی، ۵ او خپلو
ځانونو له داسې ترتیب ورکړئ چې تاسو موجود یئ نو چې د بنی اِسرائیلو د هر خاندان مدد وکړئ. ۶ تاسو به د فسحې د
اختر ګډُورې او چېلې حلال کړئ. اوس خپل ځانونه پاک کړئ او د دې دپاره قربانۍ تیارې کړئ چې ستاسو بنی اِسرائیلیان هغه
اصُول ومنی کوم چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذریعه ښودلی دی.“ ۷ د فسحې د اختر دپاره یوسیاه بادشاه خلقو له د خپلو
څاروو او رَمو نه دېرش زره ګډان، ګډُورې او د چېلو بچې او درې زره غوَیی ورکړل. ۸ د هغهٔ آفسرانو په خپله خوښه خلقو،
اِمامانو او د لیویانو د استعمال دپاره هم څناور ورکړل. او د مالِک خُدائ د کور مشرانو آفسرانو، مشر اِمام خِلقیاه، زکریاه او
یحیٰ‌ایل اِمامانو له دوه زره او شپږ سوه ګډُورې او د چېلو بچې او درې سوه غوَیی ورکړل چې په اختر کښې قربانۍ شی. ۹ د
لیویانو مشرانو، کنعنیاه، او د هغهٔ وروڼه سمعیاه او نتنی‌ایل، او ورسره حسبیاه، یعی‌ایل او یوزبد پینځهٔ زره ګډُورې او د چېلو
بچی او پینځهٔ سوه غوَیی لیویانو له ورکړل چې د فسحې په اختر کښې یې قربانۍ کړی. ۱۰ کله چې د فسحې اختر دپاره هر څهٔ
تیار شول، نو اِمامان او لیویان د بادشاه د حُکم په مطابق په خپلو ځایونو ودرېدل. ۱۱ کله چې ګډُورې او چېلې حلال کړے
شول، نو اِمامانو په قربان‌ګاه باندې وینه وشیندله او لیویانو د هغې نه څرمنې وویستلې. ۱۲ بیا هغوئ څاروی د سوزېدونکې
نذرانې دپاره د کورَنو د پلو په مطابق په خلقو باندې تقسیم کړل، نو هغوئ دا د موسیٰ د شریعت د اصُولو په مطابق پېش کړل.
۱۳ لیویانو د اصُولو په مطابق د فسحې اختر قربانۍ په اور وریتې کړې او مقدسې نذرانې یې په لوښو کښې، دېګونو او پَتیلو
کښې ویشولې او غوښه یې زر زر په خلقو باندې تقسیم کړه. ۱۴ د دې کېدو نه پس، لیویانو د خپل ځان دپاره او د هارون د
اولاد اِمامانو دپاره د غوښې بندوبست وکړو، ځکه چې اِمامان د سحر نه واخله تر ماښام پورې مصروف وُو او د قربانو وازګه
او هغه څاروی یې سوزول چې په پوره توګه سوزولے شول. ۱۵ د لیوی قبیلې د آسف د قبیلې دا موسیقاران په هغه ځایونو
کښې وُو کوم چې هغوئ ته د داؤد د اصُولو په مطابق حواله شوی وُو، آسف، هیمان او د بادشاه پېغمبر یدوتون. د مالِک خُدائ
د کور د دروازو څوکیدارانو ته د خپلو ځایونو نه د تلو ضرورت نهٔ وو، ځکه چې نورو لیویانو د هغوئ دپاره د فسحې اختر تیار
کړے وو. ۱۶ څنګه چې یوسیاه بادشاه حُکم کړے وو نو په هغه ورځ د مالِک خُدائ د عبادت دپاره او د فسحې اختر کولو
دپاره او په قربان‌ګاه باندې د سوزېدونکې نذرانې سوزولو دپاره هر څهٔ شوی وُو. ۱۷ کوم بنی اِسرائیلیان چې موجود وُو نو هغه
ټولو اووهٔ ورځې د فسحې اختر او د پتیرې روټۍ اختر وکړو. ۱۸ د سموئیل پېغمبر د وخت نه د فسحې اختر دغه شان نهٔ وو
شوے. په پخوانو بادشاهانو کښې یو کس کله هم د فسحې داسې اختر نهٔ وو کړے، چې کوم یوسیاه بادشاه، اِمامانو، لیویانو او
د یهوداه، اِسرائیل او د یروشلم خلقو وکړو. ۱۹ د یوسیاه د بادشاهۍ په اتلسم کال داسې وشول.

د یوسیاه د بادشاهۍ ختمېدل

۲۰ کله چې یوسیاه بادشاه د مالِک خُدائ کور دپاره دا هر څهٔ وکړل، نو د مِصر بادشاه نِکوه یو لښکر روان کړو چې د فرات
په سیند په کرکمیس کښې جنګ وکړی. او یوسیاه د هغهٔ خِلاف د جنګ کولو دپاره راووتلو، ۲۱ خو نِکوه یوسیاه له دا پېغام
ولېږلو، ”د یهوداه بادشاه دا جنګ چې زهٔ کوم د دې تعلق تا سره نشته. زهٔ تا سره جنګ کولو دپاره نهٔ یم راغلے، زهٔ د خپلو
دشمنانو سره د جنګ کولو دپاره راغلے یم او خُدائ پاک راته فرمائیلی دی چې تېز لاړ شه. خُدائ پاک زما مل دے، نو زما
مخالفت مهٔ کوه، ګنې هغه به تا تباه کړی.“ ۲۲ خو خُدائ پاک چې د نِکوه فِرعون په ذریعه څهٔ وفرمائیل نو یوسیاه هغې ته غوږ
نهٔ کېښودو، نو هغهٔ خپل شکل بدل کړو او د مِجدو په میدان کښې د جنګ دپاره لاړو. ۲۳ د جنګ په دوران کښې یوسیاه
بادشاه د مِصریانو په غشو باندې ولګېدو. هغهٔ خپلو نوکرانو له حُکم ورکړو، ”ما د دې ځائ نه بوځئ، زهٔ سخت زخمی شوے
یم.“ ۲۴ هغوئ هغه د خپل جنګی ګاډی نه اوچت کړو او چې هلته د هغهٔ کومه دویمه جنګی ګاډی وه په هغې کښې یې واچولو
او یروشلم ته یې یوړو. هلته هغه مړ شو او په شاهی ادیره کښې ښخ کړے شو. د یهوداه او یروشلم ټولو خلقو د هغهٔ په مرګ
باندې د غم ژړا وکړه. ۲۵ یرمیاه پېغمبر د یوسیاه بادشاه دپاره یوه د غم سندره جوړه کړه. نو د اِسرائیل په مُلک کښې د
سندرغاړو، نارینؤ او زنانؤ دواړو دا یو رِواج جوړ شو، چې کله به هغوئ د هغهٔ دپاره د غم ژړا کوله نو دا سندره به یې وئیله. دا
سندره د مرثیو په کِتاب کښې لیکلے شوې ده. ۲۶ یوسیاه چې نور هر څهٔ هم کړی وُو، مالِک خُدائ ته د هغهٔ وقف کېدل، د

هغهٔ د شریعت تابعداری، ﴿۲۷﴾ او د اول نه واخله تر آخره پورې د هغهٔ تاریخ دا هر څهٔ د اِسرائیل او یهوداه په تاریخ کښې لیکلے شوی دی.

د یهوداه بادشاه یهوآخز

۳۶ ﴿۱﴾ د یهوداه خلقو د یوسیاه زوئ یهوآخز خوښ کړو او په یروشلم کښې ئې بادشاه جوړ کړو. ﴿۲﴾ یهوآخز د دروېشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او درې میاشتې ئې په یروشلم بادشاهی وکړه. ﴿۳﴾ د مِصر بادشاه نِکوه هغه قېدی کړو او د یهوداه خلق ئې دې ته مجبور کړل چې درې زره او څلور سوه کلو سپین زر او څلور دېرش کلو سرهٔ زر محصُول ورکوی. ﴿۴﴾ نِکوه اِلیاقیم د یهوداه بادشاه جوړ کړو چې هغه د یهوآخز ورور وو او د هغهٔ نوم ئې یهویقیم ته بدل کړو. نِکوه یهوآخز مِصر ته بوتلے وو.

د یهوداه بادشاه یهویقیم

﴿۵﴾ یهویقیم د پینځویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او هغهٔ په یروشلم باندې یوولس کاله بادشاهی وکړه. هغهٔ د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک خِلاف گناه وکړه. ﴿۶﴾ د بابل بادشاه نبوکدنضر په یهوداه حمله وکړه، یهویقیم ئې ونیولو او بابل ته ئې په زنځیرونو کښې بوتلو. ﴿۷﴾ نبوکدنضر د مالِک خُدائ د کور څهٔ خزانې یوړې او په بابل کښې ئې په خپل محل کښې کېښودې. ﴿۸﴾ یهویقیم چې هر څهٔ هم کړی وُو، سره د هغهٔ د خرابو رسمونو او چې هغهٔ کوم حرام کارونه کړی وُو، هغه د اِسرائیل او د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. نو د هغهٔ زوئ یهویاکین د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه یهویاکین

﴿۹﴾ یهویاکین د اتلسو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او هغهٔ په یروشلم درې میاشتې او لس ورځې بادشاهی وکړه. هغهٔ هم د مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه. ﴿۱۰﴾ کله چې سپرلے شو، نو نبوکدنضر بادشاه یهویاکین بابل ته قېدی بوتلو او د مالِک خُدائ د کور خزانې ئې یوړې. بیا نبوکدنضر د یهویاکین ترهٔ صدقیاه د یهوداه او یروشلم بادشاه جوړ کړو.

د یهوداه بادشاه صدقیاه

﴿۱۱﴾ صدقیاه د یوویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او په یروشلم ئې یوولس کاله بادشاهی وکړه. ﴿۱۲﴾ هغهٔ د مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه او د یرمیاه پېغمبر خبرې ئې په عاجزئ سره وانهٔ ورېدلې، چا چې د مالِک خُدائ خبرې کولې.

د یروشلم تباهی

﴿۱۳﴾ صدقیاه د نبوکدنضر بادشاه خِلاف بغاوت وکړو، اګر چې هغهٔ د خُدائ پاک په ورَاندې دا لوظ کړے وو چې د نبوکدنضر وفادار به وی. هغه د خپل ضد په وجه نهٔ توبه گار کېدو او مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک ئې څهٔ پرواه نهٔ ساتله. ﴿۱۴﴾ د دې نه علاوه، د یهوداه لار ښوونکی اِمامان او خلق د بُتانو په عبادت کښې د هغوئ نه ګېرچاپېره گناهګارو قومونو په نقش قدم باندې روان وُو او د هغوئ په شان حرام کارونه ئې وکړل، هغوئ د مالِک خُدائ هغه کور ناپاک کړو کوم چې مالِک خُدائ په خپله مقدس کړے وو. ﴿۱۵﴾ مالِک خُدائ د هغوئ د پلار نیکهٔ خُدائ پاک د خپلو خلقو د خبرداری دپاره پېغمبران رالېږل، ځکه چې خُدائ پاک غوښتل چې هغوئ او خپل کور بچ کړی. ﴿۱۶﴾ خو هغوئ د خُدائ پاک په پېغام وړونکو پورې توقې وکړې، د هغوئ خبرو ته ئې توجو ورنهٔ کړه او د هغهٔ په پېغمبرانو پورې ئې خندا وکړه، تر دې پورې چې د مالِک خُدائ غصه د هغهٔ د خلقو خِلاف دومره زیاته شوه چې د هغې نه د خلاصون لار نهٔ وه. ﴿۱۷﴾ نو مالِک خُدائ د بابل بادشاه راوستو چې په هغوئ حمله وکړی، تر دې چې د مالِک خُدائ په کور کښې هم هغهٔ د یهوداه زلمی ووژل. هغهٔ په ځوان یا بوډا، په نر یا ښځه، بیمار یا

روغ په هیچا هم رحم نۀ کولو. خُدائ پاک هغوئ ټول ورته حواله کړل. ۱۸ د بابل بادشاه د مالِک خُدائ کور، د دې خزانې او د
بادشاه او د هغۀ د آفسرانو دولت لوټ کړو او هر څۀ يې بابل ته يوړل. ۱۹ هغۀ د مالِک خُدائ کور او ښار، سره د دې ټولو
محلونو او دولت وسوزولو او د ښار دېوال يې راوغورزولو. ۲۰ هغۀ ټول ژوندی پاتې کسان بابل ته بوتلل، چرته چې هغوئ او د
هغوئ اولاد تر هغې پورې د نوکرانو په توګه د هغۀ خِدمت کولو چې د فارس حکومت را اوچت شوے نۀ وو. ۲۱ د يرمياه
پېغمبر په ذريعه چې د مالِک خُدائ کوم پېغام اورولے شوے وو نو هغه پوره شو چې، ”اويا کاله به هغه زمکه شاړه پرته وی،
ځکه چې هغې د سبت آرام نۀ وو کړے.“

د خورس بنی اِسرائيلو له د واپس کېدو حُکم ورکول

۲۲ د فارس د خورس بادشاه د بادشاهۍ په وړومبی کال مالِک خُدائ هغه څۀ رښتيا کړل چې څۀ يې د يرمياه پېغمبر په ذريعه
فرمائيلی وُو. هغۀ د خورس حوصله افزائی وکړه چې دا حُکم جاری کړی او د خط په شکل کښې د هغۀ د بادشاهۍ هر ځائ ته
ولېږلے شی او بيان شی: ۲۳ ”دا د فارس د خورس بادشاه حُکم دے. مالِک خُدائ، د آسمان خُدائ پاک زۀ په ټوله دُنيا باندې
حکمران جوړ کړے يم او ما له يې دا ذمه واری راکړې ده چې د هغۀ دپاره د يروشلم په يهوداه کښې يو کور جوړ کړم، نو تاسو
ټول څوک چې د خُدائ پاک خلق يئ، هلته ځئ او مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دې ستاسو مل شی.“

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹